

Dr. K. A. Hermann.

Üliõpilaste laulud

ehk

kommerši-raamat.

Jurjewis — Tartus.

Trükitud H. Laakmann'i kulu- ja kirjadega.

1905.

A - 77706

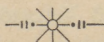
ARM

N. Hermann!

Üliõpilaste laulud

ehk

kommerssi-raamat.

Kogunud, lõnandanud ja seadnud

Dr. K. A. Hermann.

UDOX

A 501.

Jurjewis — Tartus.

Trükitud H. Kaakmann'i kulu- ja kirjadega.

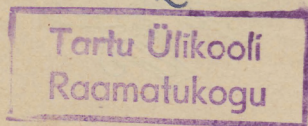
1905.

ABH

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 20 мая 1905 г.

ARHIIVKOGU

2

218945

с 23455512

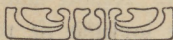
Eesfeletus.

Nuemal ajal on Eesti sugu õpilasi meeste ja naeste rahwaid hulgas kõrgetes õpeasutustes, nagu ülikoolides, akademiates, tehnikates institutides, politehnikumides, ingenerikoolides ja muudes kõrgetes õpukohtades, gymnasiides ja seminarides, real- ja linnakoolides küllalt õppimas. Et säärastel kõrgete õpeasutuste kaswandikfudel, iseäranis üliõpilastel, ka laulusid on, mis nad rõõmu ja leina puhul kuulda lasewad, on hõlbus mõista. Iseäranis Tartu nüüdses Jurjewi ülikoolis on rohkesti niisuguseid laulusid olnud, mis aega mööda tekkisid ja tarwitada wõeti. Endisel ajal, mil pea iga kõrgemini haritud eestlane oma rahwa ära salgas, ei olnud võimalik, et Eesti keeles midagi sarnast iluheli tekkis. Kõik üliõpilaste laulud olid siis aina Saksa keeles. Nüüd aga, mil Eesti sugu ka enesele ilma rahwaste kõrwal hariduslist aset ihaldab ja selle pärast Eesti sugu üliõpilaste arv enam wäike pole, hakkab säärasteid laulusid ka Eesti keelde tekkima. Ummugi oli mul nõuu neid laulusid ka trüki ehk paini läbi Eesti keeles awaldada, kuid nende arv oli alles koguni wäike, ei jäänud muud nõuu järele, kui et neid laulusid ise rohkemini Eesti keelde panin. Seda olen selle kirja läbi nüüd teoks teinud: Korjasin, sõnandasin ja seadsin laulusid, mis nii wõõras kui

oma keeles oli üliõpilaste poolest juba hääks arvatud ja lauldud. Ei see olnud sugugi nii väga hõlbus ega kerge töö. Oli tarwis kaua koguda ja kõiki nootidesse üles panna. Sai aga töö wiimati ometi walmis. Üüüd saab wist iga sugurahwa=liige teada tahtma, mis Eesti noor sugu kõrgetes õpeasutustes laulab. Raamat saab wistiski terve haritud seltskonna kätte saama ja tarwitatama. Saksa keeles kannawad lauljad raamatud pidude puhul taskus, ega wist Eesti keelesgi lugu teistiti saa tulema.

Siin saab aga ühte asja meelde tuletada tarwis olema. See on see lugu, et üliõpilaste lauldud siju poolest just mitte õrna loomuga ei ole: iseäranis armastuse= ja joomalaulud on enamasti kõik säärased, mis kas pilgates nõõkawad ehk uhkusti kiitlewad asju, millel karskusega palju tegemist ei ole. Juba mind laulude kogujat ja seadjat wõib ehk mõni selle pärast riiwata ja tõugata, et olen sääraseid laulusid Eesti keelde andnud. Aga lugu on hoopis teine, kui ehk mõni mõtleb. Mina olen terwel eluajal nii armastuses kui joomises karsklane olnud, juba see asi peab laulude andmise põhjust mujalt otsida sundima: Urwan nimelt, et üliõpilaste laulusid sugugi wõimalik ei ole ilma armastuse= ja joomalauludeta ilmutada. Üliõpilased on täis terve mõttega haritlased. Nemad nagu nende sõbrad laulawad säärased laulusid, ilma et selle juures kõik armastamises wõi joomises liialdust awaldawad — lõbul, naljal, pidul. Seks on lauldud arwatud, mis mina kõik olen kolme häälele seadnud — pääle ühesküte soolo=laulude. Nii tõstku nad lõbu tuju nagu seni weel ifka edasi.

S. A. S.

Saulude juhataja.

Nr.		Thf.
1.	Alma mater, tõe hallit	9
2.	Anna, pois, karikas mulle	10
3.	Estimaa, mu isamaa	11
4.	Ei alati wõi uurida ma	11
5.	Ei helista õõpitud ainult	12
6.	Ei midagi ilmas jää kauaks	13
7.	Ei ole iga fõrd lõbumeelt	14
8.	Ei taewa alla, ei wäljadella	15
9.	Eila, wennad, klaasi juures	16
10.	Eks me ole hiilgwusele sündin'd	16
11.	Ela ja, oh odramahl	18
12.	Emajõel, kus on hõel	19
13.	Et eht'gem haljaks karikas	19
14.	Et maitsekem elu lõbu	20
15.	Gaudeamus igitur	21
16.	Hellad wennad, ast'gem kofku	22
17.	Hääd elu teil! Ei wõi ma	23
18.	Igal pool ma olen kodus	23
19.	Ihus Minka, nüüd ma lahtun	24
20.	Isamaa ilu hoielses	25
21.	Ist'sin tafa klaasil ma	27
22.	Ju lehekuu on tulnud	28
23.	Jõua ju kangelta	29
24.	Kas tunned maad, mis Peipsi rannalt	30
25.	Kel' pole olnud rõõmsat pääd	31
26.	Kord kilplased läinud palweläigule	32
27.	Kord kästis mu ihuarst waljult	33
28.	Kord oli fena tüdruk	33
29.	Kord oli kolmel sõbral	34
30.	Kord saime rõõmu kõrgelt	35
31.	Kord sõitis maanteel voorimees	36
32.	Kui kallist kodust läksin	36

Nr.		261.
33.	Kui kord Jumal sai ette toonud	37
34.	Krambambuli on joogil nimeks	38
35.	Kui Kungla rahwas kuldsel a'al	40
36.	Kui mul ilmas igaw käes	40
37.	Kui Noa laewast lahkunud	41
38.	Kui wana student lahkun ma	42
39.	Kui on student reisi pääl	43
40.	Kuis wäike rahwas hüütakse	44
41.	Kuffu, ja kägu, kuldalindu	45
42.	Kus Walaskala kõrts, Alalon	46
43.	Kõik mu hõbe, kõik mu kuld	47
44.	Kõla, mu lauluke	48
45.	Kõrtsist nüüd wälja jah	49
46.	Küll neil Põltsamaa kelladel	49
47.	Küll paawstil on hää ilma sees	50
48.	Küll rõõmustab see südame	51
49.	Laulge poisid, laulge peiud	52
50.	Leidis nõmmelt poisike	54
51.	Lepiku Linda, mull' meeldib	55
52.	Lossis nimega Gradesto	56
53.	Läänemere maa on mu isamaa	57
54.	Löö klaas! Elagu Tartu	59
55.	Ma olen wahwas sõjamees	60
56.	Ma panin asja tühjale	60
57.	Meie wanal majal äpardus	61
58.	Meist kõlab tuliseid pommisid	62
59.	Metjas seisib maasikas	62
60.	Mina ja topstike oleme ühes	63
61.	Mis heliseb, rahwas, et kuulge	65
62.	Mis tahan teha waene mees	66
63.	Mis tuleb kõrgest säätt	67
64.	Mu isamaa mu õnn ja rõõm	68
65.	Mu mõttes on üks ainuke	69
66.	Mu mõel, et räägi üles	70
67.	Mu sõprade hooned	71
68.	Meinene noorekene	72
69.	Nägi poisj üht' roosikest	72
70.	Nüüd Jumalaga, wanemad	73
71.	Nüüd järw on wait ja linnud	74

Nr.		Stf.
72.	Nüüd käib üks ringilaul	74
73.	Nüüd, wennad, joogem Bacchuse wäest	75
74.	Oh kaljuwald! Üks wapper mehe meel	77
75.	Oh kena nibu neiu	77
76.	Oh ja õnnis öie-kuu	79
77.	Oh see on küll wäga paha	80
78.	Oh wana pursi-hiilgawus	81
79.	Oota, oota, Oti Mikku	83
80.	Pea tuleb teele minna	83
81.	Pilwede kaudu lindude teedel	84
82.	Rebane ja kanawaras	85
83.	Siin wilus keldris istun ma	85
84.	Sääst ju, mu kullake, paistab su maja	86
85.	Süda tufjub, tufs tufs tufs	87
86.	Tahan teile ütelda	88
87.	Tiin tafone ja helde	89
88.	Tooge kobarate mahla	89
89.	Waat' paha tein'd on rebane	90
90.	Waat', waat', nüüd pidud, ega me	90
91.	Wagistage kõne kõmu	92
92.	Wagistage kõne wõimu	93
93.	Wahi, hiilgaw pidu tera	93
94.	Wah! wõta ja, su pääd	94
95.	Wanemate kallist kaijust	95
96.	Wend, kas wana noor	96
97.	Wennad, pidu rõõmsa laulu kõrwa	97
98.	Wennad, wõtkem wahwast' laulda	98
99.	Wiimne piiks, mis mind nii ehtis	99
100.	Üks isa läks pojaga kõndima	100
101.	Üks ta kõik, lumlei, kas mul raha	101
102.	Üles, üles, hellad wennad	102

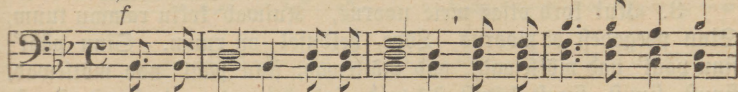

1. Alma mater.

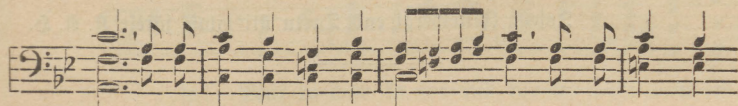
(Ülikool.)

Waimuštufel.

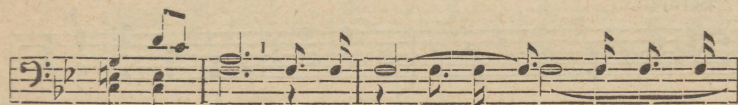
Endise Tartu laul.

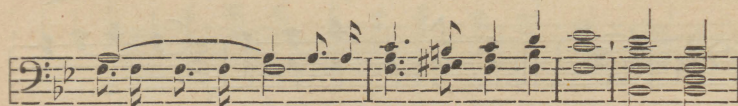
1. Al-ma ma-ter,*) tõ-e hal-lif, pü-ha wa-ra fi-nu

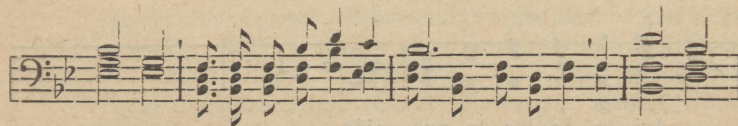
jees, fi-na wa-ba-du-se wal-lif, noo-rus-hüüd sus

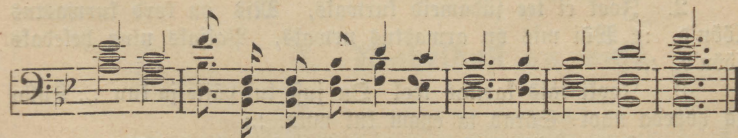
tun-neb mees. Te-re sa, te-re sa see lau-lu.

ga, see lau-lu-ga, te-re sa see lau-lu-ga: Tar-tu,

Tar-tu, wõ-ta was-tu ar-mu-ga, jah ar-mu-ga, sa Tar-tu,

Tar-tu, wõ-ta was-tu ar-mu-ga jah ar-mu-ga!

*) Ladinakeeli „helde ema“, ülikooli aunimi.

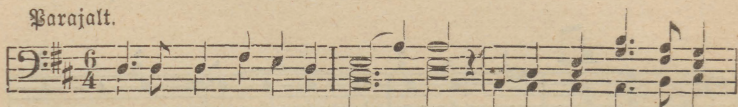
2. Sinu pojad õiges meeles Rõik nad armastavad find, Laulud kõlawad neil keeles, Annab full' end nende rind. Tugew suur, tugew suur ja sõnas teos, ja sõnas teos, tugew suur ja sõnas teos, lahkus, lahkus, lahkus on su wõimjas näos, su wõimjas näos, jah lahkus, lahkus, lahkus on su wõimjas näos, su wõimjas näos.

3. Kui kord otjas meie noorus, Kuivab kofku rammu tuum, Sinu poegadest ei woorus Lõpe, helbusel on ruum. Sinu pääl', sinu pääl' nad mõtlewad, nad mõtlewad, sinu pääl' nad mõtlewad, sinust, sinust, sinust kiitust ütlewad, jah ütlewad, nad sinust, sinust, sinust kiitust ütlewad, jah ütlewad.

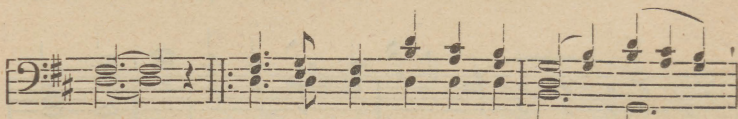
Joseph Feitelbergi end. Tartu üliõpilase järele R. A. G.

2. Karika - laul.

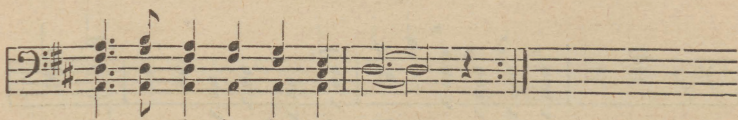
Parajalt.

An-na, pois, ka-ri-kas mul - le, täi-da hääd joo - ti ta

täis! Du-luks jook mul - le ja sul - - le,

kui ta ka kee - la - tud näis.

2. Jook ei tee südameid kurwaks, Mis on kord kurwastus lõõn'd, :: Wõi mis on armastus urwaks, Paljaks ning helebaks lõõn'd. ::

3. Joogi täis karikas teol On just kui päike ja kuu :: Nulla ja hõbeda näol. Särab ta enam kui muu. ::

4. Joogem siis haljastel puudel, Wennad, kui õhtu on soe, :: Sellega tegu ei muudel, Ega me karikaid loe. ::

Saksa keelest R. A. G.

3. Cestimaa, mu isamaa.

F. A. Schulz.

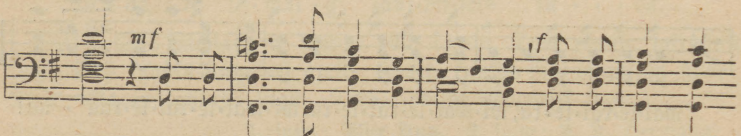
Kindlasti, parajalt.

mf

1. Cēs-ti-maa, mu i-sa-maa, kuis mul ar-mas o-led

sa! Mur-ra-wad ka tor-mid, tuu-led si-nu wiim-fed tam-me-

puud, siis-gi hüüd-wad mi-nu huu-led: Cēs-ti-maa, full'

an-nan suud, Cēs-ti-maa, full' an-nan suud.

2. Cesti wapräd wanemad Mäest waikselt waatawad; Pääs on nendel elutroonid, Wõidulaulud nende suus; Neil on kuninglikud troonid, Kuldsed kandleid palmipuus, Kuldsed kandleid palmipuus.

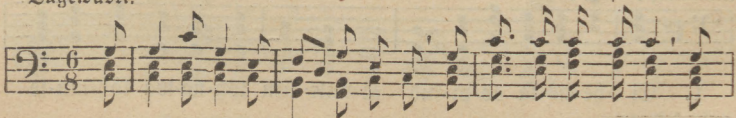
3. Cestimaa, su mehe meel Pole mitte furnud veel: Peab surm ka rohket lõikust Suure sõjakäraga, Truuiks jääme isamaale Wiimse weretilgani, Wiimse weretilgani.

Fr. Kuhlbars = Mangu Sild.

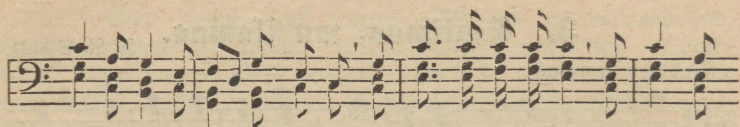
4. Waheldust on waja.

Endise Tartu laul.

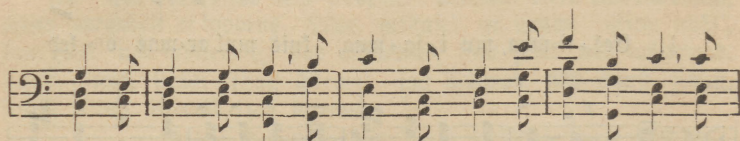
Tugewasti.

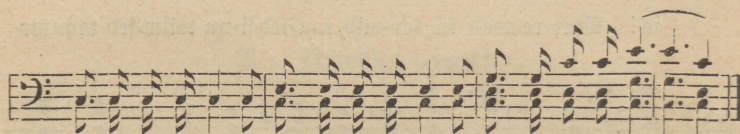
1. Gi a-la-ti wõi uu-ri-da ma, wi-wal-le-ral-le-ra, ford

wa - ja ka on pi - dus - ta - da, wi - wal - le - ral - le - ra, ford rõõ - mus

ol - la tar - wis ka, sest min - gem pi - du te - ge - ma! Wi -

wal - le - ral - le - ra, wi - wal - le - ral - le - ra, wi - wal - le - ral - le - ra aal

2. Et elagem siis ilusasti, Wiwallerallera, Ja laulgem
wäel tugewasti, Wiwallerallera, Ja õllel, suitsul, wedelal Me
olgem hästi ärewal! Wiwallerallera rc.

3. Rao corpus juris ja pandektid,*) Wiwallerallera, Riisama
ujuteadu sekkid, Wiwallerallera, Ra rohitus ning arstistus,
Ei selle järel' igatsus! Wiwallerallera rc.

4. Jah, kadugu kõik spermandrillid,**) Wiwallerallera, Kes
käsu järel pöörwad pillid, Wiwallerallera, Kõik ära plaastri
wõidmine, Ei meeldi see kõik minule! Wiwallerallera rc.

5. Wend, elagu ju ilus neiu, Wiwallerallera, Me ise — iga
üks meist peiu, Wiwallerallera. Et elagu kõik isamaa, Kuft wõõ -
ras loll wõiks kaduda! Wiwallerallera rc.

5. Ööpikud, lööd, käod, laanelind.

Täis rõõmu.

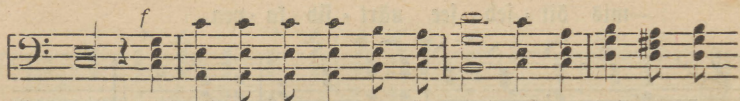
mf

R. A. Hermann, 1894.

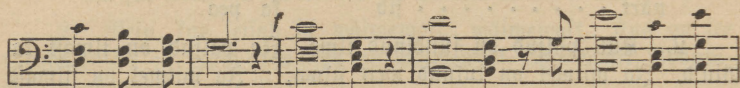

1. Ei he - lis - ta öö - pi - kud ai - nult siin lõh - na - wa lõh - mu - se

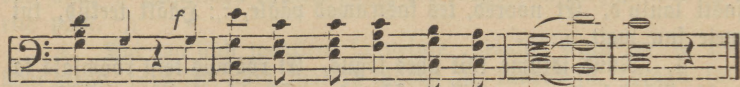
*) Advokatide seaduse õpuasjad. **) Apteekeite sõinunimi.

päält, waid met-*st*ast ja nur-melt ja wai-nult on kuul-da nii

mit-me-te häält: lõ-od, kää-od ja laa-ne-lind

ju-ba, ka te-mal-gi laul-mi-*seks* lu-*ba*.

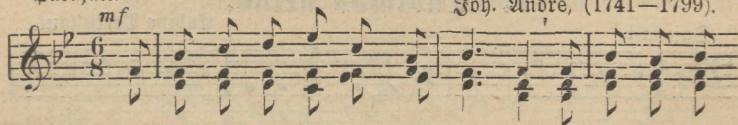
2. Siis metsas ja laanes küll kajab Täis elu ja laskumist
foor, Sest igauks lindudest ajab Häält, kuulab siis wana ja noor:
Kaja, laja ja laulude lugu Teeb lindude rõõmulik fugu.

1. salm: Elise Nun. 2. salm: K. A. Hermann.

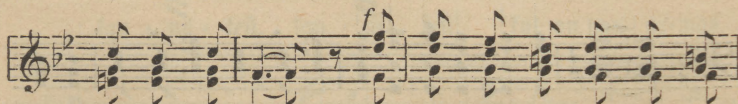
6. Kogu-laul.

Parajalt.

Joh. André, (1741—1799).

1. Ei mi-da-gi il-mas jää kau-aks, mis tu-leb, see

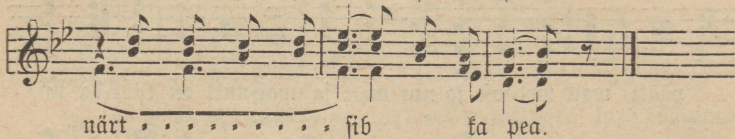

lä-heb ka pea, kõik noo-red ei saa mit-te

wa-naks, mis õit-seb, see närt-sib ka pea, mis õit-seb, see

mis õit - seb see närt - sib ka pea.

2. Küll paljud on sündinud ilma, Ja paljud on ilmast ka läin'd, Ja mitmel on tulnud wett filma, :: Ja mitmel on filmast see kuin'd. ::

3. Seft tõstkem ka nende auuks hääle, Kes enne meid rööm- jasti lauln'd, Et noored, kes kastravad pääle, :: Häält teeksid, kui meie juu wait. ::

4. Nüüd istume kõik ühes fagus, Et röömus teist röömsaks ka teeks, Nüüd laulame weel ühes röömus, :: Oh et see ka ikka nii jääks. ::

5. Ja et see nii ikka ei seisa, Siis hoidkem kõik röömu, mis kae': Kes teab, kui laua weel aega, :: Kui kofku meist üksigi ei jää. ::

6. Ja oleme üks teisest kaugel, Siis seistu kõik südamed koos, Rööm olgu seft kõikide meelel, :: Kui mõnel neist röömulaul juus. ::

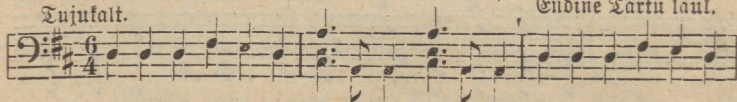
7. Ja juhtume jälle fiin kofku, Siis lõõgem kõik röömuga tätt, Ja algagem uuesti laulu, :: Mis lahkudes filma tõi wett. ::

A. v. Kozebue järel J. W. Jannsen.

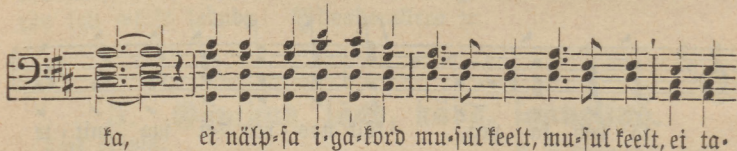
7. Tüdimus neinst.

Tujufalt.

Endine Tartu laul.

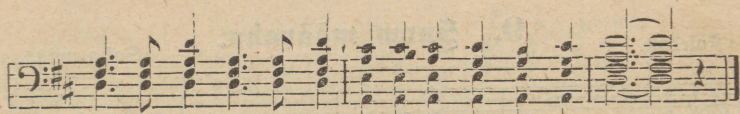
1. Ei o - le i - ga - ford lõbumeelt, lõbumeelt, ei o - le ra - ha - gi

ka, ei nälp - sa i - ga - ford mu - sul keelt, mu - sul keelt, ei ta.

ha neid meel - di - da , ei nälp - sa i - ga - ford

mu-sul keelt, mu-sul-keelt, ei ta-ha neid meel-di-da.

2. Neiu, kus seisab su wäimewaff, wäimewaff, Kus on see rahade hulk? :: Eääl ahju taga mu wäimewaff, wäimewaff, Pöönin-gul rahade hulk. ::

3. Silmad sul järewad oma pääs, oma pääs Tähed kui hele-dad jään, :: Just nagu tikuleef augu sees, augu sees, Ahjus wõi lat-rite päääl. ::

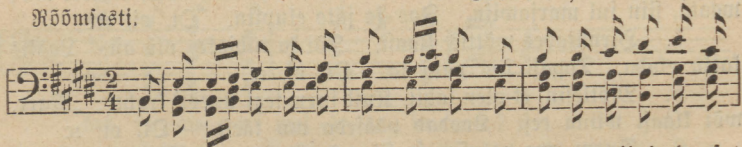
4. Kui ma sind waatlen, ja neiuks, neiuks, Kuus on su te-hagi mood, :: Oled, näib, igakord küürus ju, küürus ju, Nägu sul on just kui lood. ::

Saksa keelest K. A. S.

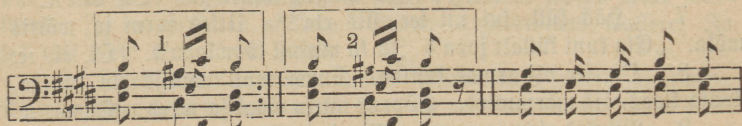
8. Ei taewa alla.

Soome rahwawiis Lapist.

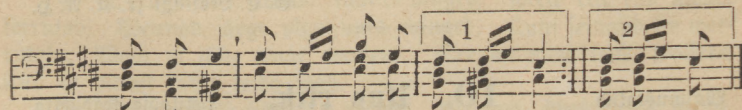
Rõõmsasti.

1. Ei tae-wa al-la, ei wäl-ja-del-la lei-ta nii i-lu-jat

kau-ni-keft, kau-ni-keft, kui on mu ar-mas

kul-la-fe, kes on mi-nu jü-da-mes, jü-da-mes.

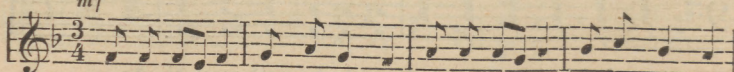
2. :: Kui kõnnin tuulesa lagedikul, Kullakest meelde ma tule-tan, :: Warsti on soe ja wagane, Just kui Jaani ajake. ::

Soome keelest M. Weste.

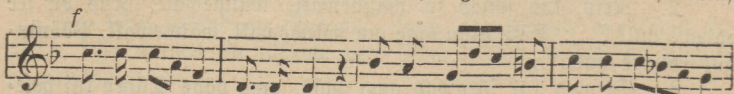
Koledalt.
mf

9. Surm wõõraks.

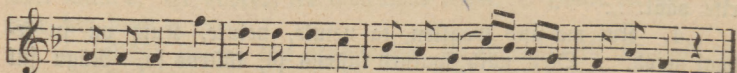
Saksa wiis.

1. Ei-la, wen-nad, klaa-si juu-res joo-gis ü-len-da-was juu-res,

mõ-tel-ge mu eh-ma-tust, il-mus surm mull' lä-bi uft.

Di, oi, waat kus uh-ke a-si, oi, oi, uh-ke a-si see.

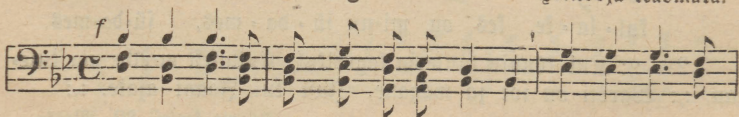
2. Tema wifad ähwardades Kõikus, ise sõnalades, ütles :
Kuule joogiwend, lähme, küll ja purjutsen'd. Di, oi, 2c.3. Armas surm, sind filmaweel ma. Palun, oota, eluteel ma ;
waata, siin sul marjawiin, Joo ja jäta elupiin. Di, oi, 2c.4. Hirmitades wõttis klaasi, Jõi ta tühjaks, oli asi, Laskis
katku elada, Tagasi siis pani ta. Di, oi, 2c.5. Mõllesin, et olen lahti, Kuid surm tegi uuest' frahti : „Narr,
wõi klaasi wiina eest Loodad pääseda mu käest.“ Di, oi, 2c.6. Surm, ma palusin, su filmas Tahan arstiks tõusta ilmas,
Jään ma elusse, saad sa Pooled haiged tasuta ka. Di, oi, 2c.7. „Gää küll, kui nii see, siis ela !“ ütles surm ja wõttis
mõla. „Ela kuni küllalt joon'd Ja ka musust lõbu loon'd.“ Di, oi, 2c.8. Di, see oli armas kuulda, Surm mull' wõtsid elu kuulda,
Wõta klaas täis marjawerd, Sõprus täitku maad ja merd. Di, oi, 2c.9. Nii siis elan igawesti, Marja mahla maitsten hästi, Iga-
westi armastust Saan siis, ühes ilulust. Di, oi 2c.

G. E. Lessingi jr. R. A. S.

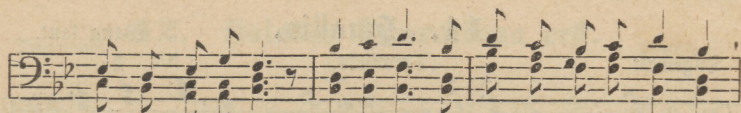
Waimustatud.

10. Hus riik.

Helilooja teadmata.

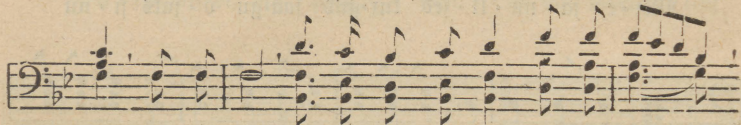
1. Eks me o-le hiilg-wu-se-le jün-din'd, ü-les rut-tu

fõr-gel' ka-su-nud, wanemad meid püüdnud, harin'd, küündin'd,

ei see o - le meis - se a - su - nud: kui nad siin meid

näeks, wal - le - ra, õl - le wai - mu wäeks, wal - le - ra - - a,

kas see au - u mei - le ta - su - nud?

2. Kõik Euroopa imesteleb wäga, Et uus riik on üles kerkinud, Kus suur jooja kuningas kui säga, Piiskop, kes on neidu märkinud, Ja kes purjutab, wallera, Grahwits warsti saab, wallera, Ja kes tüli teeb, teeb forda muud.

3. Meie tohter agarustgi uurib, Zoomalaulu luuleb salmimees, Keldrimeister arwelauda luurib, Kus on numbrid musta kaane sees; Rahaminister, wallera, Tasa teeb, et äär, wallera, Ei tal ole ial ahi wees.

4. Odramahlas, kallid, kaunid hinged, Meie riik end ümber keerutab, Wennad, ärge olge juues winged, Kuni seinasid see weerutab; Waat ja jälle waat, wallera, See on meie laad, wallera, Küll ta pärast kofta leida saab.

5. Olymposel*) pidu ilu puhul, Wennad, ühes tujus oleme, Tuleb noorusjumalanna juhul, Küsib, kas ambrosia**) tahame: Oh ja päris loll, wallera, Kall on me koll, wallera, Aga õlut hästi joowime.

Dr. med. Alex. Wollheim (1817—1855) tema järel R. A. H.

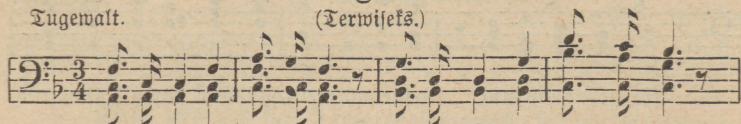
*) Greeka jumalatele arwatud mäeko:u. **) Jumalate sööt.

11. Smollis.

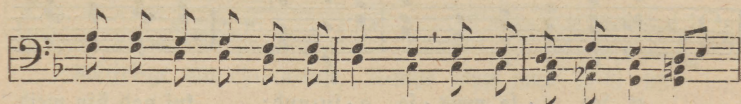
Wana laul.

Tugewalt.

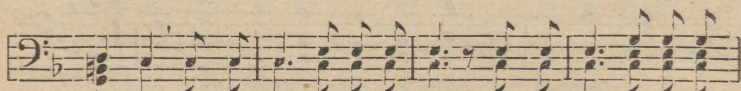
(Terwisets.)

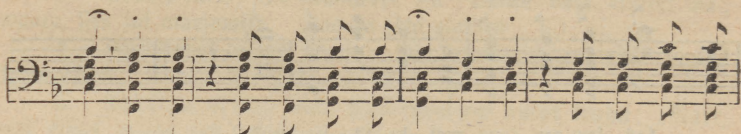
1. E-la ja, oh od-ra mahl, si-nu mõ-nu, ram-mu kahl!

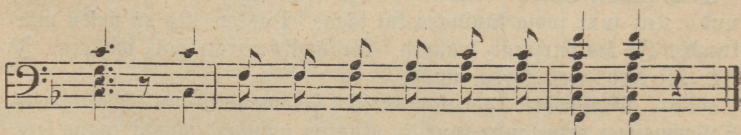
Mei-e ja-nu-li, sed kur-gud saa-gu o-faks si-nu

tur-gud. Kää-ri weel, ja kal-lis jook, kää-ri weel ja kal-lis

jook, smol-lis, kolm kord smol-lis full', smol-lis, kolm kord smol-lis

full', jah smol-lis, smol-lis, smol-lis, smol-lis.

2. E-la ja, oh sõber truu, Kellel õige süda, suu, Õige, nagu teda leida, Ei tee ta pääl' warju heida. Tule, sõber, wõta klaas, Tule, sõber, wõta klaas: smollis, 2c.

3. E-la ja, oh ilus neid, Kelles minu õnne leid; Tufsumist, mis minu süda Tunneb, ei saa waiti seda: Üksi arm ta waigistab, Üksi arm ta waigistab: smollis, 2c.

4. E-la, iga tubli mees, Tule meile hõisates: Kes wõib ühes röömustada, Oskab ilmast läbi saada: Auus hing siis ole ja, Auus hing siis ole ja: smollis, 2c.

U. t. K. A. S.

Eugewalt. 12. Hoiatus Taaralinna eest.

Böthko.

1. E - ma - jões, kus on hõel see Taa - ra - linn jääb, oh

ä - ra wii - bi, mu poeg, jääb e - lu sull' meel - dib liig

wõi - mul hääb, jääb se - ob find jul - gu - se lõug.

2. Näed neidusid häid Ja mehi, kel päid, Kui oleks hiig - laste tõug, Sa peagi armastad kuumalt neid, Sul heliseb suu ja käib lõug.

3. Jõgi jääb, laewad pääl, Kõik teretab find, Ning linn on uhke ja suur, Ja Taaramäel paisub sul Gesti rind, Sul Oma - jõelt lõbude juur.

4. Emajões, kus on hõel, Säält naeratab näff, Kui oled seda ja näin'd, Ei sellelt find päästa küll traawim täff, Su hing jääb on luhta ju läind.

5. Nõia hääb kisub jääb Sind hõeluse wäel, täis rõõmust, kartusest hing, Sääb keelel on laulu ja tööd on käel, Ei lae find toju see wing.

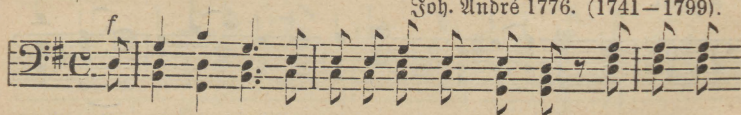
Karl Simrocki järelt Gesti olude kohta R. A. S.

13. Karika kiitus.

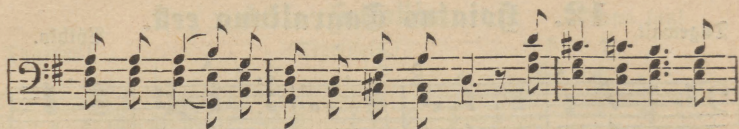
Muundelbus.

Tulijelt.

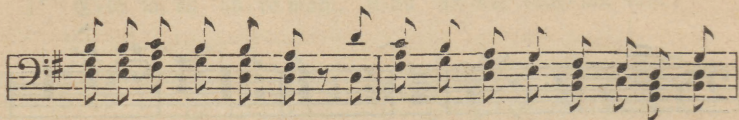
Joh. André 1776. (1741 - 1799).

1. Et eht'gem hal - jaks ka - ri - kas täis, ar - mas ja joo - gem

tüh-jaks ta, ja joo-gem tüh-jaks ta, ei saa Eü-ro-past

je-da, joo-ja fär-mas, ei wõi ka wõr-rel-da, ei wõi ka

wõr-rel-da, ei wõi ka wõr-rel-da, ei wõi ka wõr-rel-da.

2. Ei tema tule Ungarist, ei Poolast, Ei Prantsusmaalt ka säält, Ei Prantsusmaalt ka säält, Ei leita kusagilt nii kena hoo-last, ∴ Kes tooks ta puude päält. ∴

3. Me saame teda kallilt kodu rajalt, Ei oleks muidu hää, Ei oleks muidu hää, Kuis oleks kaunis tema wõdralt rajalt, ∴ Tal oma wõim ja pää. ∴

4. Ta kaswab säält, kus teda haritakse, Kus osaw audumas, Kus osaw audumas, Kus teda teadjalt arult waritakse, ∴ Mees maitsewaks proowimas. ∴

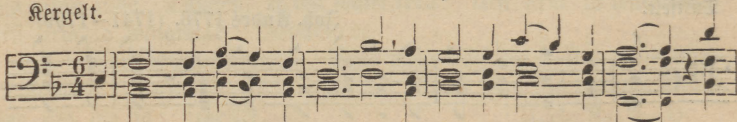
5. Nii maitseb teda, kes on kurwal meelel, Kel elu kitsaks läin'd, Kel elu kitsaks läin'd, Ja kiidab teda kaunil kenal keelel, ∴ Kui tema troostil käin'd. ∴

Matthias Claudine põhjusemõttel R. A. S.

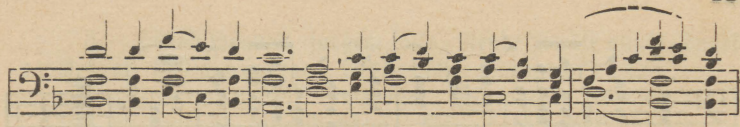
14. Elu lõbu isamaal.

G. Grindel?

Kergelt.

1. Et maitse-kem e - lu lõ - bu, mis õit-seb lü - he - dalt, ning

är • gu tü • hi kõ • bu meid wii • gu ka • ri • kalt, ning

är • gu tü • hi kõ • bu meid wii • gu ka • ri • kalt.

2. Ja waimu priidus olgu Meil elu juhtija, ∴ Ja seda hoida tulgu Meil kohus meelde ka. ∴

3. Me hariduse kogu Eks waimu edenda, ∴ See oleks päris togu, Kel mõdras isamaa. ∴

4. Sull' õigest wärwist hüüan, Mõõk wahwus mehe käes, ∴ Oh isamaa, ja püüan, Et edeneksid wäes. ∴

5. Su ilusamal neil' Ma laulan „elagu!“ ∴ Mul kõige truimal peil' See 'pole auutu. ∴

6. Kui toob meid elu jaatus Kord jälle isamaal', ∴ Siis meelde jõbra waatus Meil tulgu kodu ra'al. ∴

7. Jah, armas on mul wiita Siin, kus meid kõidab pael, ∴ Mis iga üks mõib kiita, Kui ject end ehil' kael. ∴

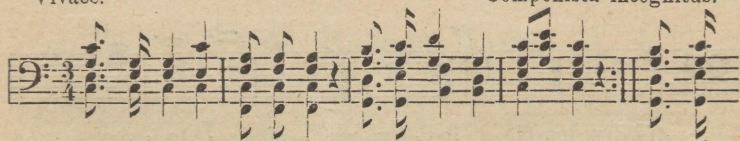
8. Kui kõnnin, kõrwal kaasa, Kord teie kessel ma, ∴ Siis teadke, elu aaja Pääle jünnis käia ta. ∴

Saksa keelest R. A. S.

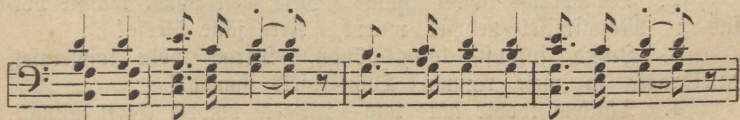
15. Gaudeamus.

Vivace.

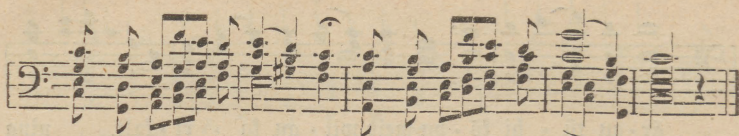
Componista incognitus.

1. Gau-de-a-mus i-gi-tur, ju-ve-nesdum su-mus, post ju-

cun-dam ju-ven tu-tem, post mo-les tam se-nec-tu-tem

nos ha-be - bit hu-mus, nos ha-be - bit hu - mus.

2. Vita nostra brevis est, brevi finietur, ∴; venit mors velociter, rapit nos atrociter, ∴; nemini parcetur. ∴;

3. Ubi sunt, qui ante nos in mundo fuere? ∴; Transite ad superos, vadite ad inferos, ∴; ubi jam fuere. ∴;

4. Vivat academia, vivat professores, ∴; vivat membrum quodlibet, vivant membra quaelibet, ∴; semper sint in flore. ∴;

5. Vivant omnes virgines, faciles, formosae, ∴; vivant et mulieres tenerae, amabiles, ∴; atque laboriosae. ∴;

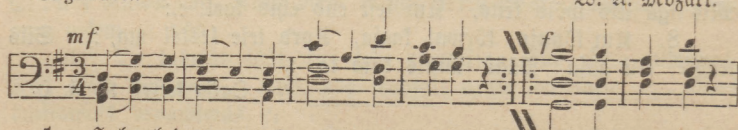
6. Vivat et respublica, et qui illam regit, ∴; vivat nostra civitas, Maecenatum caritas, ∴; quae nos hic protegit. ∴;

7. Pereat tristitia, pereant osiores, ∴; pereat diabolus, quivis antiburschius, ∴; atque irrisores. ∴;

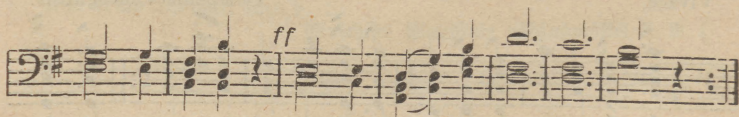
16. Elagu!

Tugewäſti.

W. A. Mozart.

1. Hel - lad wen - nad, ast - kem kot - ku, } Tõst - kem klaa - ſid,
lus - ti pi - du lau - a üm - ber! }

tõst - kem too - bid, las - kem prii - uſt e - la - da!

2. Lapſepõlwe ladus lootus, Mis meil põues muiste põf - ſus ∴; Mängimisel pehmel murul, Ärka jälle ülesſel ∴;

3. Laina julgust, laina jõudu, Targa tööde toimetuſel, ∴; Karasta ſa meie rammu Ünnistuſeks ifamaal! ∴;

4. Täitkem toobid ääre taja, Wiigem ohwrid Geſti mullal', ∴; Mis on muistſel ajal joonud Wahwa Geſti meeste werd! ∴;

5. Hellaad wennad, joogem jälle Nende meeste auuks, õnneks,
 :: Kes on tähtsa tegudega Eesti põlwe parandan'd! ::

6. Joogem heldeil' emadelle Tühendelles toobid, klaasid,
 :: Kes on kandnud langed poegi, Kaunid tütreid kiigutan'd. ::

7. Joogem noortel' neidudelle Tõstes üles toobid, klaasid,
 :: Kübar't keerutades förges: Eesti neiu elagu! ::

8. Hellaad wennad, joogem jälle, Eesti weel elab Eesti sugu
 :: Kaswatades langed poegi: Eesti sugu elagu! ::

U. t. M. Weske.

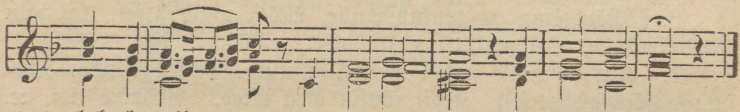
17. Hääd elu!

Saledalt.

Üliõpilaste laulaul.

1. Hääd e - lu teil! Ei wõi ma jää-da fii - a, käsk teilt end

lah - ku wii - a. Hääd e - lu teil! Hääd nä - ge - mist!

2. Mind meeles pea! Oh neid, kes armu waimus, Kell'
 lah! teeb kurbtust aimus. Hääd elu teil! Hääd nägemist!

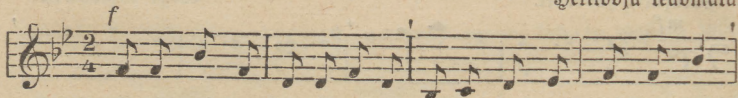
3. Hääd nägemist! Su kuulen lahu wiiva, Bean teilt pea
 tõstma tiiva Hääd elu teil! Hääd nägemist!

Saksa keelest R. A. S.

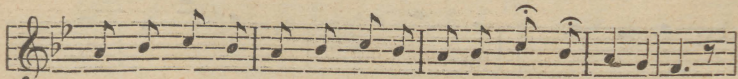
Elawalt.

18. Rõõmus poisja.

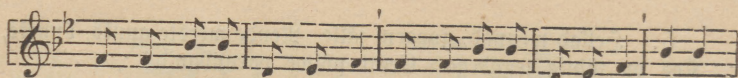
Helilooja teadmata.

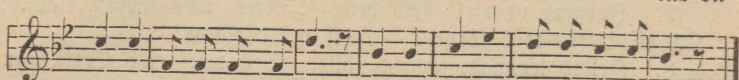
1. I - gal pool ma o - len ko - dus, i - gal pool mind tun - tak - se,

kui on õnn kord põh - jas lo - dus, on mul lõu - nas e - lu - tee.

Rõõ-mus li-gi, kau-gel ka, wõl-gu üs-na hul-ga-na, u-bi
fus on

be-ne i-bi pa-tri-a, u-bi be-ne, i-bi pa-tri-a.
hää, jää on mu i - ja-maa, fus on hää, jää on mu i - ja-maa.

2. Kerged on mu pakitsejed, Ja mu weri wärske noor, Kas
jõõn onnis, fus on lejed, Wõi palees, fus juurte foor. Rõõmus
ligi, kangel ka, rc.

3. Mis mul oma, seda kannan Taskus ligi, kaugele, Kui ma
elan, ise annan, Suren wõtan hauasse. Rõõmus ligi, rc.

4. Toppitene, kuub ja kübar, Wähe raha, kiwi-piip, Klaasitene,
nagu tibar, Waat', see on mu wara triip. Rõõmus ligi, rc.

5. Mul on mõni laenu rida, See küll mind ei waota, Laenu
tegi keele kida, Ega keegi kaota. Rõõmus ligi, rc.

6. Mõni linn on tuntud mulle, Mõni universiteet, Kui jäin
ühes ripakulle, Sai mul teises teadukeet. Rõõmus ligi, rc.

7. Kus ei mulle uhkest meelest Antud hobust ega teed, Rat-
jutasin jõudjast peelest Repil, sõitsin oma weed. Rõõmus ligi, rc.

8. Kui mull' klaasi juures helkis Armujumal ilunäol, Siis
mu süda walis kelsis, Mis tal meeldis igal teol. Rõõmus ligi, rc.

9. Rõnda jõuan, ei mul piina Väbi elust igal maal, Sest
fus muju saan ja wiina, Olen jaol igal a'al. Rõõmus ligi, rc.

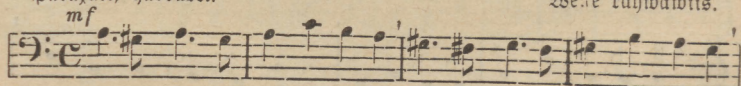
Sakia keelest Fried. Hütkäditi järele (1806) (1781—1823.)

R. A. H.

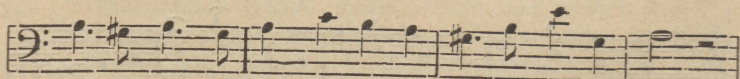
19. Armastajate kahelikõne lahkudes.

Parajalt, hõrdasti.

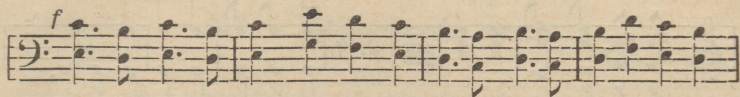
Wene rahwawiis.

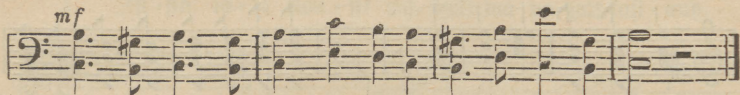
Wanjta : Sulus Min-ka, nüüd ma lahkun, wa-lust, ei ja näe, kuis kah-kun,

kur-wal nõm-mel jääb ma rah-kun ee-mal si-nust siis;

wal-gel päe-wal saab mul pi-me, nu-tan ük-si nii, et i-me,

hüü-an mäel wõi maal su ni-me, kau-gel si-nust wiis.

2. Jätta ei wõi ma sind maha, Huultel, kätel küll maa taha
Saadan terwist ja saan taha Sinult waimus weel; Mööda mõni
tuu wõib minna Enne kui ma saan kord sinna, Kus sind näen,
uut maad wõi linna, Olgu mul su meel.

Minka: 3. Lähed mult, kes ma sull' kallis, Keda meel sul
armsal jallis, Rõõmuta mul palg siis hallis Karwas närtsimas!
Oh küll päewadel ja öödel Raeban seisudel ja töödel, Küsin õhku-
del ja weedel: Kas sa tulemas.

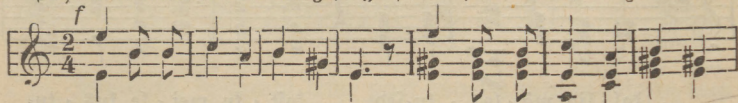
4. Minu keel on laulust lahti, Silmad näitmas õhkwa-
tahti, Igatsen sind armu mahti, Ilmud, rõõmsaks läen; Kui ka
noorusel on kadu, Palgelt punal mahasadu, Tuleb siisgi õnne
padu, Kui sind jälle näen.

Geesti keelde R. A. S.

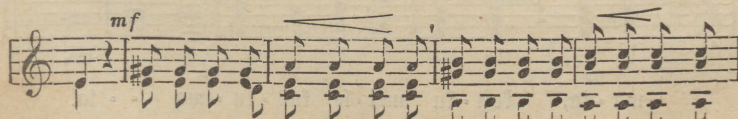
20. Isamaa mälestus.

Pühalikult waimustatud wäega, aga südamest.

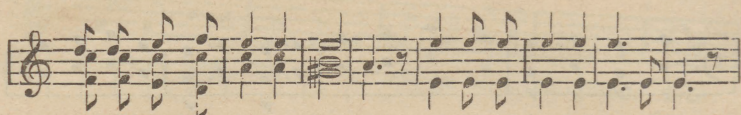
R. A. Hermann.

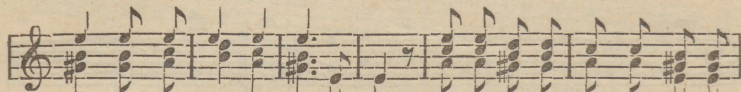
Isa-maa i-lu hoi-el-des, waen-las-te was-ta wõi-del.

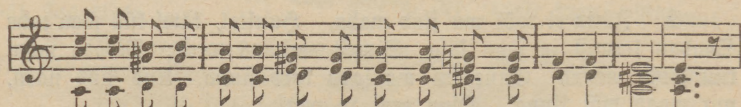
des wa-ri-se sid wap-rad wal-lad, kol-le-ta-sid ki-hel-lun-nad

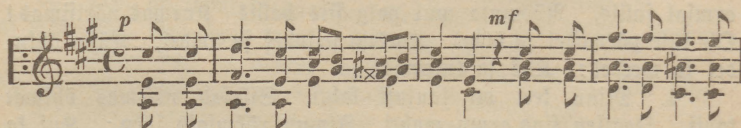
muis-te-pöl-we mul-la al-la; i-sa-maa i-lu hoi-el-des,

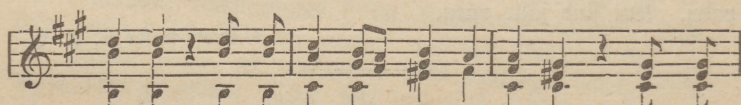
waen-las-te was-ta wöi-del-des wa-ri-se-sid wap-rad wal-lad,

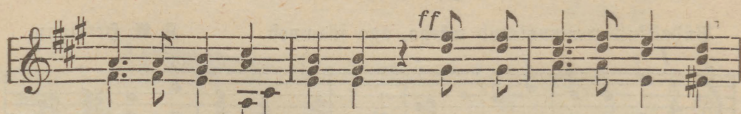
kol-le-ta-sid ki-hel-kunnad muiste-pöl-we mul-la al-la:

Nen-de wae-wa wä-si-mu-sest, nen-de pii-na pi-gis-

tu-sed, nen-de mu-re mul-ju-tu-sed, muist-sed

kal-lid mä-les-tu-sed, kost-fu mei-le kus-tu-

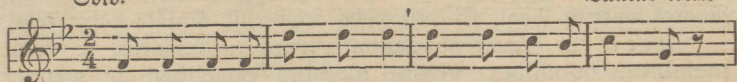
ma-ta, kost-fu mei-le kus-tu-ma-ta.

Elawalt.

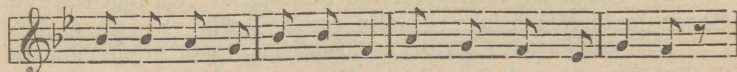
21. Illiõpilaste rong.

Solo.

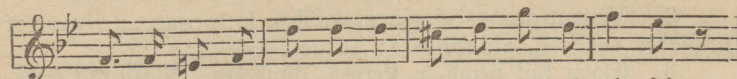
Tuntud wiis.

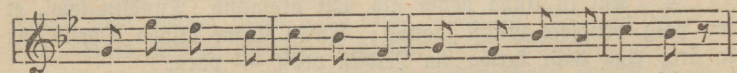
1. Ist' sin ta - ja klaa - sil ma, keelt ma pa - halt kast - nud,

o - lin wa - le ja - la - ga wiist küll woo - dist ast - nud :

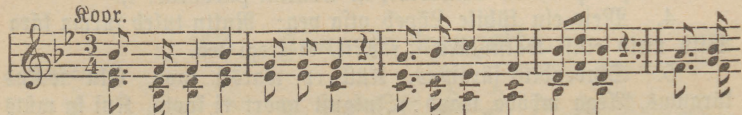
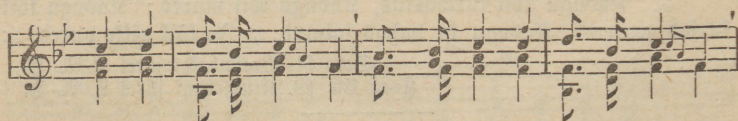

for - ra - ga sääl wä - ra - wal ü - li - õ - pi - la - sed,

ja ma kõr - wal te - ra - wal kuul - sin lau - lu la - sed.

Koor.

1. Gau-de-a-mus i - gi-tur, ju-ve-nesdumsu-mus; post ju-
Olgem rõõmsad, sõbrad, kõik nä - hes - noo - rus kul - da ; pä - raftcun-dam ju-ven-tu-tem, post mo-les tam se-nec-tu-tem
lõ - bu noo - rus - tu - ses, pä - raft wae - wa - na - du - sesnos ha-be - bit hu - mus, nos ha-be - bit hu - mus.
lä - he - me kõik mul - da, lä - he - me kõik mul - da.

Solo. 2. Tuli sisse karmas hulk, Meie oma mehed, Keelata ei võinud muft, Kerged nagu lehed; Sirged poisid, nii et lust, Noored murrud lõual, Ei neil näha kahvatust, Kui ka raha põual.

Koor. 2. Vivat academia, vivat professores, :: vivat membrum quodlibet, vivat membra quaelibet, :: semper sint in flore. ::

2. Elagu me ülikool Ja kõik professorid; Sga liige elutsugu, Saagu laulu kõla tegu, :: Ditsku roosid, loorid. ::

3. Näha varsti aknatel Lillepoti taga Elu ärgast filmadel Patšipääde raga; Kui ka kohvi kõrvemas, Kallis foorgi karsal, Aknatele ruttamas Oma, tütar karsal.

3. Vivant omnes virgines, faciles, formosae, :: vivant et mulieres tenerae, amabiles, :: atque laboriosae. ::

3. Elagu kõik neid ka Kerged, ilunäosed; Elagu kõik mehe-naesed, Õrnad, armust mitte vaesed, :: Virgad lõbuteosed. ::

4. Kui ju linna nerde alg Oli ulatanud, Tundsin imel, et mu palg Niiskeks piisast saanud; Ruttu sõrme otsaga Õrsin ma ta ära, Aga halli karwa ma Leidsin peost — pära.

4. Vita nostra brevis est, brevi finietur, :: venit mors velociter, rapit nos atrociter, :: nemini parcetur. ::

4. Meie elu lühike Lõpeb otja pea; Ruttu tuleb surma käre Wiis meid elust walul ära, :: Mil, ei keegi tea. ::

5. Studentite järeatus, Küll ep varsti kaod, Elu walus käreatus, Aega mööda waod: Julgust noort ei kaota, Kui ka müts läks luhta, Saatust mind ei waota, Wastane saab uhta.

5. Pereat tristitia, pereant osores, :: pereat diabolus, quivis antiburschius, :: atque irrisores. ::

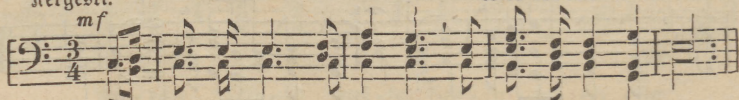
5. Kadugu kõik kurvastus, Kadugu kõik mured; Kadugu kõik kurjad waimud, Kadugu ka pahad laimud :: Ja kõik piske pured. ::

Solo R. Baumbachi järel R. A. S.
Koor Ch. W. Kindlebeni järel R. A. S.

22. Ju lehekun on tulnud.

Justus W. Lyra. 1822—1882.
Wiis loodud 1842.

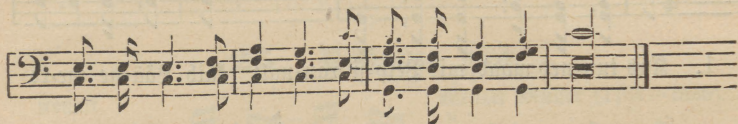
Kergesti.
mf

1. Ju le · he · kun on tul · nud, ja pa · ka · ta · mas puud:
Siis li · gi tul · gu rõõmsad, ja nor · gu jää · gu muud!

Kui pil-wed-gi jook-s-mas on lao-tu-se pääl, nii

fei-sab mi-nu mõ-te ka lai-as il-mas tääl.

2. Oh isa, ema, õde, Teid hoidku Jumal nüüd! Ei tea, kus maailmas Ma leian õnne hүүд. Kõik hallikad wulawad, Mets kohab ka, Mu süda on kui lõgu, Seft hүүiab ühes ta.

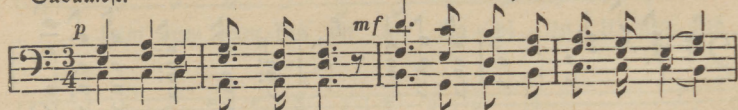
3. Sa rändamine oled Küll noore mehe meel: Seft iluõhku puhub Tall' wastu käigu teel! Suu laulab ja süda, Ja särav on film: Kuis oled sa nii ilus, Oh suur ja lai maailm.

Em. Geibel järel R. A. S.

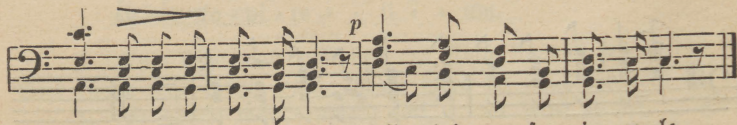
23. Jõna ju kangelta.

Südamest.

Eesti rahwawiis Saaremaalt.

Jõu-a ju kau-gel-ta, ma-ru-lae-ne lau-gel-ta

paa-di-ke-ne, ran-na-le, las' mind arm-sa rin-na-le.

2. Kus, kallid, kurdad sa, Laene sind ehk laewaga Mattis merde magama, Surmas häält ja armu ka.

3. Dota, oh tütreke, Homme saab ehk peiuke Meie randa rändama, Soomest siia sõudema.

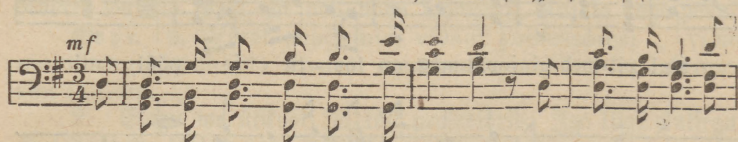
4. Küll ohlas neiu rind, Waikeks jäi ka wete pind, Wood ja tuule hääledgi, Peid' ei tulnud ialgi.

Rahwa suu järel.

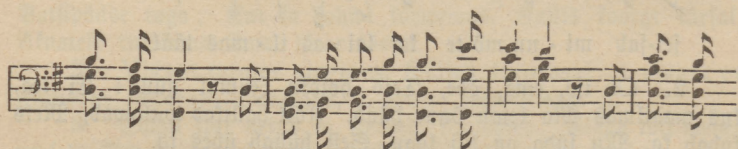
24. Kodumaa.

Clawalt.

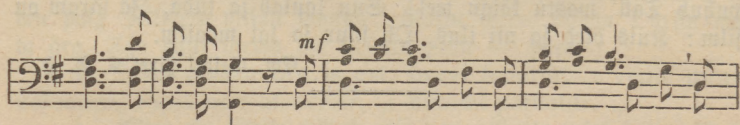
Rahwawiis Põhja-Prantsusemaalt.

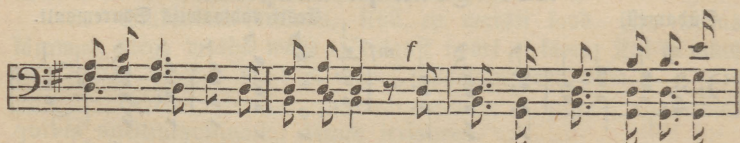
1. Kas tun-ned maad, mis Peip-si ran-nalt käib Dää-ne me-re

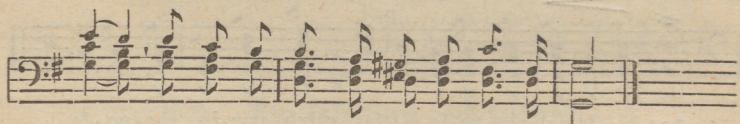
ran-na-le, ja Mu-na-mä-e met-salt mu-rust käib lah-ke

Soo-me lä-he-le? See on see maa, kus mi-nu häll kord

kii - kus ja mu i-sa-del. Sest laul-gem nüüd ja it-ka

ka: see i-lus maa on mi-nu i-sa-maa.

2. Siin teretawad metsa ladiwad Nii lahkelt järwi, rohumaid;
Siin taewa wihmal oras wõsub, Ja päike paistab wiljapäid: See
on see maa, 2c.

3. Siin kaswab Cesti meeste sugu Ja sammub wabadusele;
Siin kaswab priskelt Cesti neiu Ja sirgub Cesti mehele. See on
see maa, 2c.

4. Siin tõstab rahvas põllu rammu Ja matab endist wi-
letsust, Siin püüab rahvas waimu walguist Ja wõidab endist pi-
medust. Oh töotagem südamest Me mehed olla igawest'! Ja laul-
gem nüüd ja lõpmata: Sa kosu, kaswa, kallid kodumaa!

M. Weske.

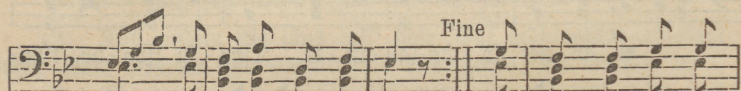
25. Rõõmus pää.

Renalt.

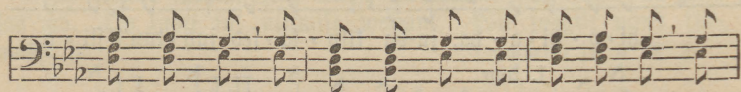
Wenzel Müller (1767—1835).

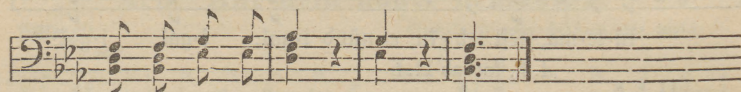
1. Kel 'po • le ol • nud rõõm • sat pääd, ei o • le tub • li

mees, ei o • le tub • li mees: Kõik pöördub üm • ber

pum pum pum, kus on me Ka • pi • to • li • um, kus

on me Ka • pi • to • • li • • um.

2. Kuid liiga juua 'pole hää, :: Kolm kortnat, sest on küll, ::
Siis kübar teise kõrwa pääl, :: Ja mees on õigel koduteel. ::

3. Et hoidke mõõtu mehed kõik, :: Et selili ei saa, :: Sest
kui ja oled selili, :: Ei ole oled dieti. ::

4. Kui selge jook on klaasides, :: On igal rõõmus meel, ::
Siis asi otse nõnda näib, :: Et maailm aina joojal käib. ::

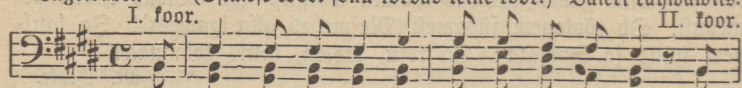
5. Jah iga jooja elagu, :: Kes paha unustab, :: Kes põl-
gab sind, oh joogike, :: See 'pole õige inime. ::

6. Siis joon ma kuni liiwamees :: Mull' tuleb järele, ::
Kui olen wiimsel suigakul, :: Siis lõpeb otja janu mul. ::

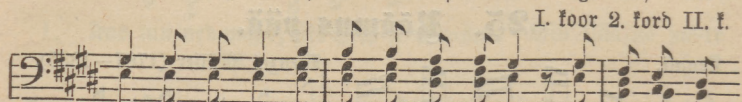
Joachim Perinet 1794. (1765—1816) jr. R. A. S.

26. Kilplased.

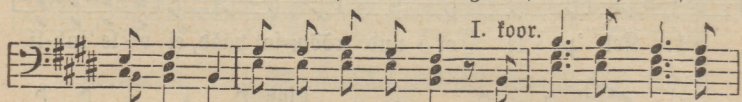
Tugewasti. (Esimene koori sõnu kordab teine koor.) Väieri rahwawiis.

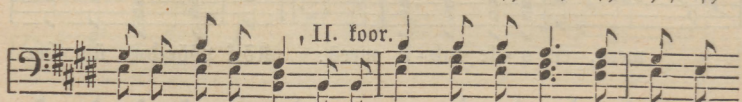
1. Kord kilp - la - sed läi - nud pal - we - käi - gu - le, kord

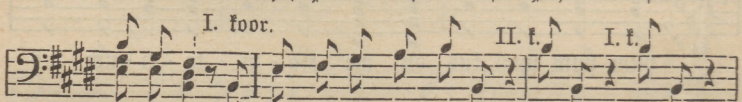
kilp - la - sed läi - nud pal - we - käi - gu - le, neil hi - mu, kuid

ei an - net lõ - bu - lau - lu - le. Tsha - hi tsha - ho, tsha -

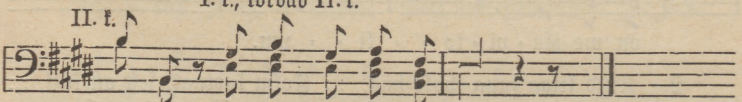

hi - o - hi - a - ha, ju - ba kilp - la - sed juh - tun'd sii - a

tu - le - ma, sest teh - ku, et nüüd i - gal, i - gal, i - gal,

I. f., kordab II. f.

i - gal on pau - na - ke - ne ka.

2. ∴ Siis kilplased piiran'd ümber mäe ka, ∴: Kuid lipp neil oli katki, see sai teadmata. Tshahi tshaho, 2c.

3. ∴: Nüüd kilplased astun'd üles mäele, ∴: Siis waimud maganud, ei tõusnud ülesse. Tshahi tshaho, 2c.

4. ∴: Sest kilplased tapnud aastas siga kaks ∴: Üks oli warastud, ei nende teine paks. Tshahi tshaho, 2c.

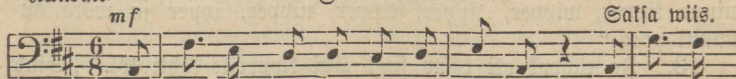
5. ∴: Ja kilplased saawad aastas kahte last, ∴: Kuid kahju, et nad ikka sünnin'd pimedast. Tshahi tshaho, 2c.

Väieri rahwajõnade jr. R. A. S.

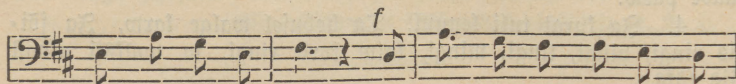
Kuiwalt.

27. Joodiku ots.

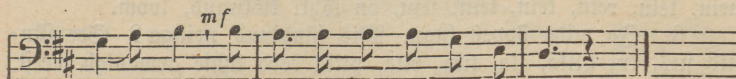
Saksa wiis.

1. Kord käs-kis mu i-hu-arst wal-jult: Sa ju-re

wõi jä-ta nüüd wiin, käs wal-ge wõi pu-na-ne

pal-jult, sest mui-du sul sur-ma-lif piin.

2. Küll andsin ma sõna tall' hale Ehk mõningaks aastaksgi weel, Kuid hirmsad tats nädalit kale Meg tuuris, siis unustas meel.

3. Ma juues taas maitfin küll toitu Ja magasin rahu sees ööd, Ma olin ju ärgas eel koitu, Sain rõõmsasti surmale tööd.

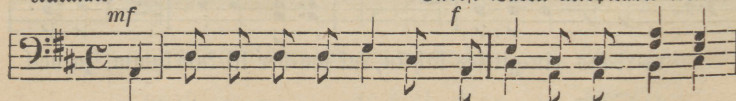
4. Nüüd surmal' sull' ütlen ma kaimul', Ei wiina küll jätta saa ma, On lusti sul niitmise waimul, Wii joogilt mind sur-masfe ja.

Yangbeini jr. R. A. S.

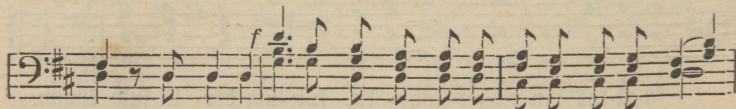
28. Kui neiu kahte armastab.

Külmalt.

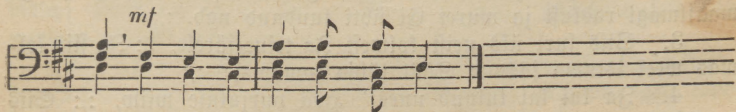
Endise Tartu üliõpilaste wiis.

1. Kord o-li ke-na tüd-rut, see ar-mas-tas kah-te

meeft, üks o-li lipper, wipper, lipper, tipper, nipper ip.

per ja tei-ne op-man-ni poeg.

2. Ta küsis ükskord emalt, Et keda peaks võtma ta. „Laf' minna kipper, wipper, lipper, tipper, nipper, ipper ja võta op-manni poeg.“

3. Ja tüdruk oli kurw siis, Kui kipperilt lahti löi. „Sind võtku kurat, wurat, purat, nurat, murat, lurat, kui on sul pul-made päew.“

4. Ja kurat tuli lennul, Ta hobusel walge karw, Ja sõi-tis ringi, pingi, tingi, mingi, kolm kord ringi, ta wõltsi aknast siis läks.

5. Mu naabri aias seisab üks korbane õunapuu, Sääl kurat neiu, leiu, reiu, keiu, teiu, sei-u, on lõhki kiskunud, loom.

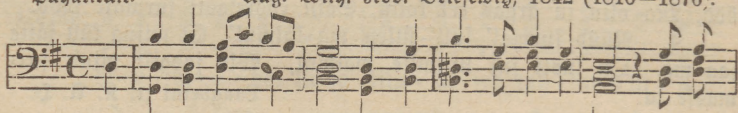
6. Ja mida õppeb lugu, Mis sündinud neiu-ga? See jün-nib siis, kui plika, ifa, tifa, rifa, plika kord kahte armastab meest.

Saksa keelest R. A. S.

29. Kolm sõpra.

Pühalikult.

Aug. Wilh. Rob. Briesewitz, 1842 (1810—1876).

1. Kord o - li kol-mel sõb-ral üks hää kol-le-gi-um, ja neil

ka-ri-kas rin-git-ses käh-ku, kui üm-ber lü-kur kumm, ja neil

ka-ri-kas rin-git-ses käh - ku, kui üm-ber lü-kur kumm.

2. Nad jõid ja laulsid lahtelt Ja rõõmsad oliwad, ∴ Ja maailmagi raskust ja muret Ei ühti tundnud nad. ∴

3. Siis suri üks neist kolmest Ja teine järele, ∴ Ja siis kol-mas weel istuma jäänud Sääl tühja lambrisse. ∴

4. Ja kui tal tulnud unest' Hää purjutuse wiiv, ∴ Siis ta täitis weel klaasid kõik tasa, End laulus awas tiiv. ∴

5. Ja istus nõnda laual Ja laulis mängides, ∴ Ja ta
joomise riistasse langes Üks piisar wiskudes. ∴:

6. Teil' laulan smollis, wennad, Miks aga waitite? ∴: Mis
siis maailmas peab küll saama, Kui kuim on klaasike? ∴:

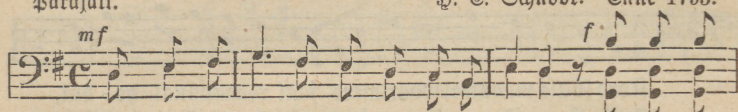
7. Ja jõi, üks kolme ette, Ja klaas küll tühjaks jäi, ∴: Jah
weel elagu purjutaw rõõmsast', siis jooja waitseks löi. ∴:

Ulas Salomoni 1835 (1814—1885) jr. R. A. S.

30. Rõõmu-laul.

Barajalt.

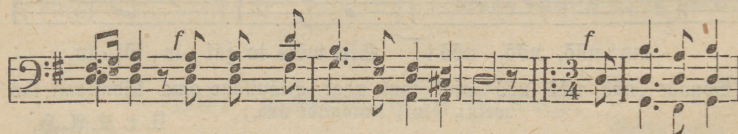
H. C. Schnoor. Enne 1795.

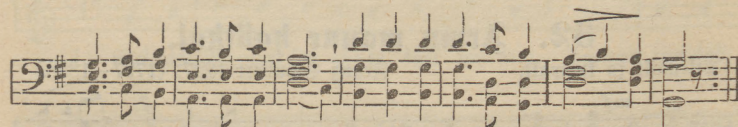
1. Kord sai me rõõmu kõr-gelt i-lu-mä-elt ja noo-rus-

u - ne ma-gu-sa; sest är-gem kart-tem ta - de-du - se

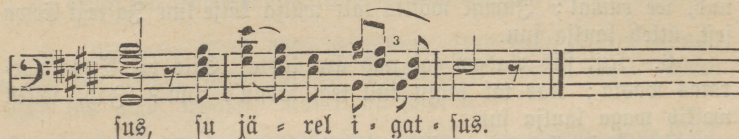
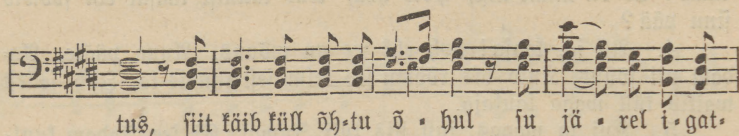
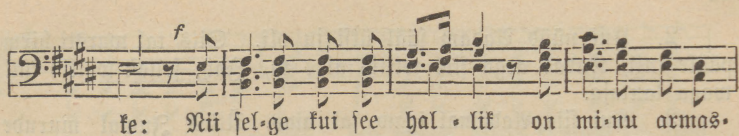
wä-elt, mis wõiks me rõõ-mu rik-tu-da. 1—4. Nüüd mõnufalt

kõ-la-gu juu-be-li-laul is-tu-des ii-hes koos pi - du auul.

2. Küll meie noorusea rõõmumeri Weel woolab lõbu lõp-
mata; Kord elu õhtul, kui on külm ju weri, Mõtleme sest hää
meelega. Nüüd mõnufalt 2c.

3. Oh kuni Jumal tahab, kallikesed, Nüüd elust rõõmu tund-
kem weel! Sest nagu surnud paljud inimesed, Nii on kord lõpp
ka meie teel. Nüüd mõnufalt 2c.

2. Ma nägin mõnda kaske Ja mõnda hallikat, Ma nägin mõnda neiu Mulla naerateswat: Ei olnud kast ei hallik Nii ar-mas ometi, Ei waatnud wõõras neiu :; Nii õrnalt ialgi. :;

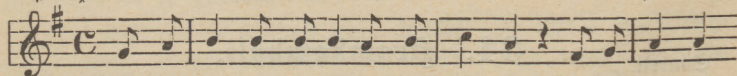
3. Kui kaugele jälle kodu Ma rõõmul rändasin Ja hallikat ja kaske Ma jälle terwitin: Kast oli ära kuitwan'd Ja hallik mu-dane, Mu neiu oli läinud :; Su teise kaenlasse. :;

Saksa salmiku jr. M. Weske.

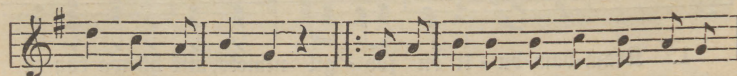
33. Aadamast ja Gewast.

Parajalt.

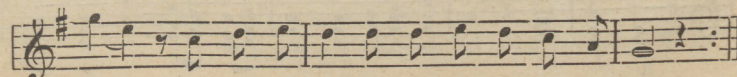
Saksa wiis.

1. Kui kord Su-mal sai et-te kõik too-nud, ho-bud, wei-seb,

ah-wid sai loo-nud, pa-ni uu-es ja kau-nis il-mas

ta see wae-se Aa-da-ma ä-ra e-la-ma.

2. Kui nüüd Adam jääl üksi ju oli, Siis tal warsti hirm pääle tuli, Kudas aega siis wiitis aias ta, Jah, sellest waikib küll waga laulaja.

3. Kui siis Adamal igaw sai aias, Ütles Jumal murude laias: Et on inime üksi, 'pole hää, Kas kaunist kaasat eht soowib sinu pää?

4. Ah ja, kaasa! noh eht see on mõnus, Anna pääle, Adam nii sõnus, Kuid kas rõõmu see kelm sest tundis ka, Jah, sellest waikib küll waga laulaja.

5. Kui ta magas, just siis tuli Jumal, Ei see Adam kuulnud, see rumal; Jumal wõttis talt wälja külje luu Ja tegi Gewa sest, ütleb laulja suu.

6. Kui siis Adam sai und ära lasta, Siis tal Gewa naeratas wasta; Kas tal kahju küll tegi kadun'd luu? Jah, sellest waikib waga laulja suu.

7. Kui talt Jumal siis teine kord küsis: Kas noor naene hästi ka püsis? Sõnus Adam: mult wõta külje luud Kõik, tee neist, nagu sest ühest, Gewad muud.

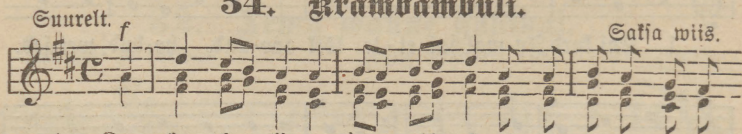
8. Kuid kas õigel teel Adam on käinud, Sest et Gewa muret ju teinud, Armas wend, oh et ütle jeda sa, Sest sellest waikib küll waga laulaja.

9. 'Polnud õnneks neil taimede katus, Pea nemad oliwad patus, Asjast Adamal, oli paha meel, Et keeldud õuna sai maitsta tema keel.

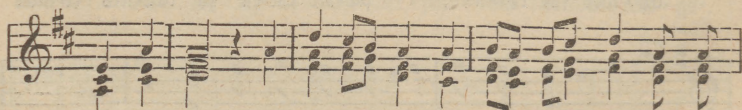
10. Wennad, kuulake hästi mu sõnu, Ärge andke Gewale mõnu, Ja kui õuna sull' palub kenam suu, Kui wõtad wasta, siis oled õnnetu.

Saksa keelest R. A. S.

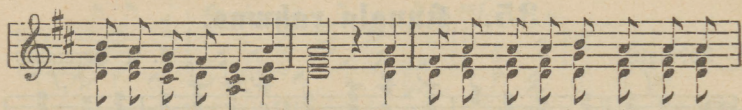
34. Krambambuli.

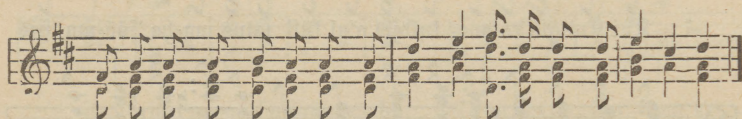
1. Kram-bam-bu-li on joo-gil nimeks, mis hü-wa roh-tu

tä-hen-dab, sest i-ga-üks küll pa-neb i-meks, kui

rut-tu pa-ha wä-hen-dab, sest wa-ra hil-ja kau-nis-ti joon

klaasi ma krambambuli, krambambimbambuli, krambambuli.

2. Kui olen kõrtsi ööks ma läinud, Just nagu opman kunagi,
Ei siis ma leiwal, prael käinud, Waid kofki tõmban alati, Kaim
puhub siis mull' kenasti, Kui klaasi joon kr.

3. Kui pääs ja kõhus tundub walus Ja joogiks 'pole isugi,
Wõi on ka nohu tõbe alus, Ei rinnal maitse siugti, Siis ei ma
hooli arstistgi, Waid klaasi joon kr.

4. Kui oleks ma suureks herraks Küll ilma siia sündinud,
Suur ordu oleks minu päraks, Tal kiri küljes rippunud: Müüd
mureta ma elangi Ja klaasi joon kr.

5. Kui rahakiri ära kaob, Wõi mäng mind loduks hävitab,
Wõi neiu kohta lootus waob, Wõi leinaõnum postilt saab, Siis
paha meele tüürisgi Täis klaasi joon kr.

6. Kui armsad wanemad küll teaks, Kuis poegadel on häda
suur, Ei nemad seda ial neaks, Kui pandimajasje jääb uur,
Sest waja on ju hädasti, Et klaasi joon kr.

7. Kui auu ja priidust waja kaitsta Ja mõõka korra tõm-
mata, Siis sõbralt abi wõin ma maitsta Ja troosti saan ma
rohkest ka, Kui enne ränka riidugi Ma klaasi joon kr.

8. Neist lollidest on hale keeltes, Kes armasta, ei joo-gi ka,
Neil ohwri tarkus nõdrameeltes, Kui tah'wad ingliski näida, Nad
joogu wett kui weisjedgi, Ja mõelgu, et kr.

9. Kes krambambulistide wasta Teeb halwalt lahti oma suu,
Ei seda saa ma targaks lasta, Hääd asja sõimab õnnetu, Kes
kui ta ära sureksgi, Ei anna tall' kr.

Crescentuis Coromandeli (1745) järelle R. A. S.

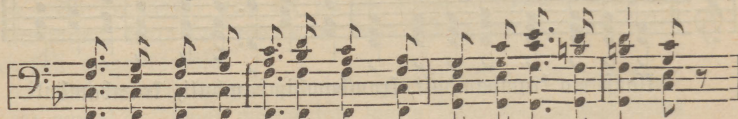
35. Kungla rahwas.

Döbujalt.

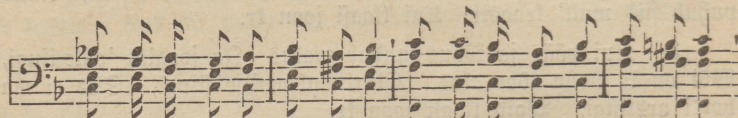
R. A. Hermann.

1. Kui Kungla rahwas tuldsel a'al küll istus ma-ha söö-ma, siis

Wa-ne-mui-ne mu-ru-maal läks kand-le lu-gu löö-ma.

Läks a-ga met-sa män-gi-ma, läks a-ga laan-de lau-lu-ga,

läks a-ga met-sa mängi-ma, läks a-ga laande lau-lu-ga.

2. Säält saidvad lind ja lehepuu Ja loomad laululugu, Siis laulis mets ja mere su Ja Eesti rahwa sugu. Läks aga re.

3. Siis kõlas kaunis lauluviis Ja pärjad pandi päha Ja Murueide tütreid siis Sai Eesti rahwas näha. Läks aga re.

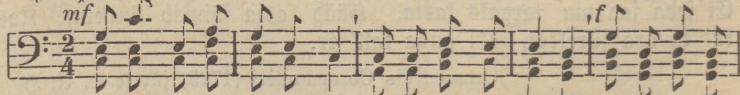
4. Ma laulan mäel, mätta pääl Ja õhtu hilja ööes Ja Wanemuise kandle hää, See põksutab mu põues. Läks aga re.

F. Kuhlbars = Mangu Siid.

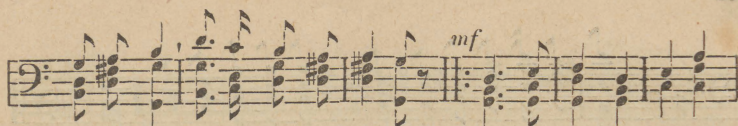
36. Keldris.

Parajalt.

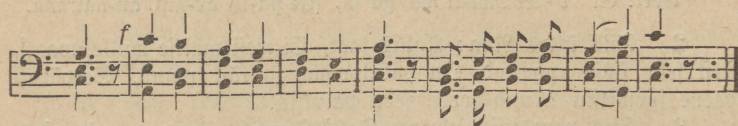
G. Grindel.

1. Kui mul il-mas i-gaw käes, e-lu täis on tä-ra; kui on a-ja

ma·ru wäes hi·mu läi·nud ä·ra: fiis ma jook·sen kel·dris.

se, is·tun ma·ha mõt·te·le, ha·kan pe·a joo·ma.

2. Kõle küll ja pühalt On siin all maa tares, Waimudel
siin widewik On kui udu wares: Minu patt, kas wäike, suur, Tu-
leb meelde nagu luur, Wõtan waadist wiina.

3. Kõrgel waadi otsa pääl Istub wiina wari, Hallitan'd ja
märg ta sääl, Ümber waimu·kari; Waimudele hüüab see: Tooge
siia inime, Kas ta wõib ka juua.

4. Dih, nii kui weel tahad sa, Hüüan lustiliselt, Peab janu
kustuma, Ei see sünni piselt: Üles tõusen hommiku, Soon, kui
olen jalutu, Wahet ma ei tunne.

5. Keldris ju ei salli waim, Kui ei taha juua, Wihas wõib
mind põrgu kaim Keldrist wälja tuua: Kuid sest armsast nõia toast
Ei ma lahku purju roast, Wäga hää on juua.

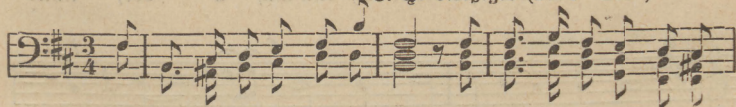
6. Konin waadi otsale, Istun warju juurde, Lallutan weel
natuke, Laulan waadi uurde: Aega mõõda nõrgaks jään, Kufun
waadist, alla läen, Ei wõi enam juua. (Küll wõin enam juua.)

Saksa keelest R. A. S.

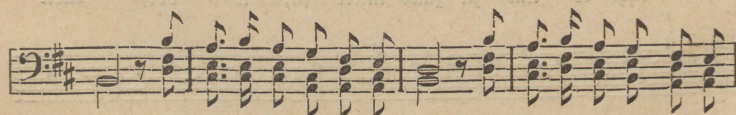
37. Noa lugu

Parajalt.

C. S. Reißiger (1798—1859) 1826.

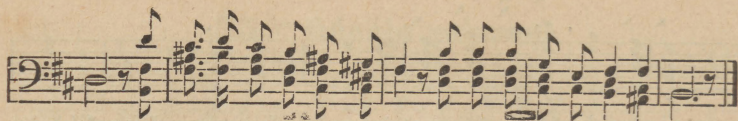

1. Kui No·a laewast lah·ku·nud, ta juur·de Ju·mal as·tu·

nud, see tun·dis No·a ohw·ri meelt ja tal·le rää·tis hel·det

(Üliõpilaste laulud.)

keelt: Et o-led häs-ti wa-ga sa, siis pa-lu ar-mu, an-nan ma.

2. Siis ütles Noa: Kallis taat, Ei wesi maitse mulle, waat', Sest selle sisse uppunud On patuloomad ja kõik muud, Seepärast waene soowiksin Muud jooki, seda paluksin.

3. Siis paradiisist ulatas Tall' Jumal wiinapuu, mis a'as, Täis maitsewaid marju oli puu, Ring ütles taewa taadi suu: „Ea seda hästi hari ka!“ Kõik Noa kuulis rõõmuga.

4. Ta kutsus kofku naist ja last Ja minijaid kõik usinast' Ring wiinamäge istutas, Ei olnud arus rumalas, Ka keldri tegi, nirstas Ja wiina waati wiristas.

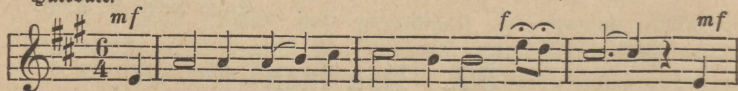
5. Jah Noa oli waga mees, Hää wiin tal oli waatides, Säält jõi ta jahutades meelt Ja igal kibul nilpsas keelt; Pool neljat sada aastat weel Sai wiina maitsta Noa keel.

6. Sest kõigest näeb nugis mees, Et 'pole kahju wiinal sees, Ja et ei wiina sisse ka Tark mees ei wett pea walama, Sest wette on ju uppunud Kõik patuloomad ja weel muud.

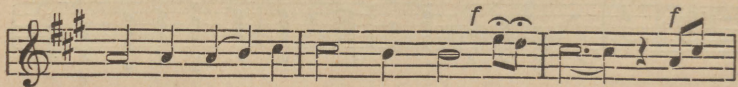
Aug. Kopischi jr. K. A. H. (1799—1853) 1824.

38. Lahkumine ülikoolist.

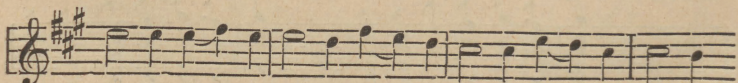
Gäledalt.

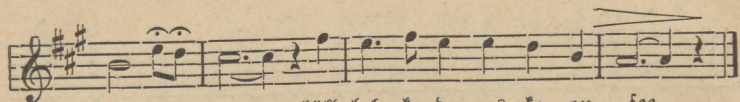
1. Kui wa-na stu-dent lah-kun ma, a . . dee, nüüd

lah-ke ma . ja jääb must sa, a . . dee, läen

en-di . ses . se ko-bus . se ja wa-lin phi-lis-ta . la . se

tee, a . dee, küll lah . ku . da, ras . fe on see.

2. Teid, uulitsad, ei näe ma, adee, Ei wõi teis enam kõnida, adee, Ei kõla enam teis mu laul, Ei kannust kuule teie auul, adee 2c.

3. Mis, trahterid, m . u . st soowite, adee, Ei wõi ma jääda teitele, adee, Oh ärge käega näidake, See raskemaks teeb südame, adee 2c.

4. Oh õpud, olgu idu teil, adee, Te minge hinge soowijail, adee, Kõik kuulusaaliid tumedad, Ei mind küll enam näe nad, adee 2c.

5. Sa kartser kõrgel katuses, adee, Mind taga leinad filma . wees, adee, Mull' paha kortrit andsid ja, Sest pereat sull' hüüan ma, adee 2c.

6. Sind, wehkelpaif, ma terwitan, adee, Weel nüüd sulst teha jõudu saan, adee, Sus auutoas käeluu Mõnd' riidu taja silugu, adee 2c.

7. Saan armutese majale, adee, Oh waata wälja, neiuks, adee, Oh wiibigu mu pääl su film Just nagu kewadene ilm, adee 2c.

8. Nüüd astun ikka edasi, adee, End wäraw, awa laiali, adee, Mul kerge meel ja prii mu tee, Jää Sumalaga, linnake, adee 2c.

9. Mu ümber, wennad, astute, adee, See raskemaks teeb südame, adee, Mind wärskel hobul heliga Te saadate nüüd mine . ma, adee 2c.

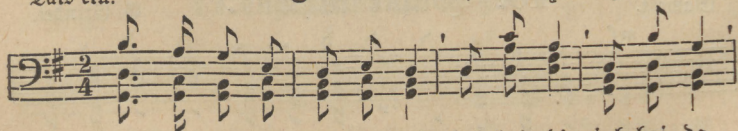
10. Jah, tulge naabri . jaamani, adee, Sää! klaasi joome kurwasti, adee, Ja siis, oh wennad, sündigu, Et annate mull' wiimse juu, adee 2c.

G. Schwabe jr. R. A. S.

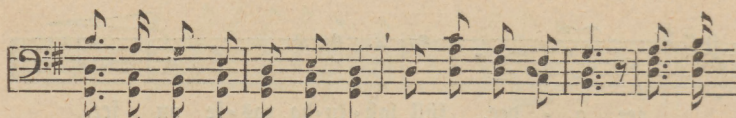
Täis elu.

39. Student reisir.

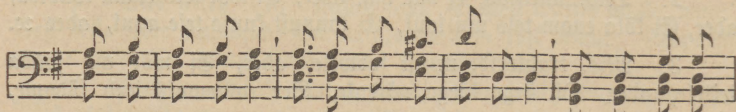
Helilooja tundmata.

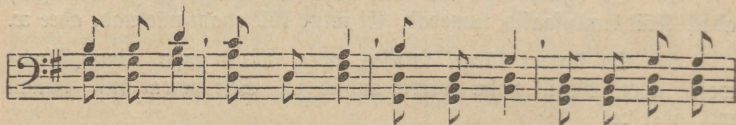
1. Kui on stu . dent rei . si pääl, juh . hai . di juh . hai . da,

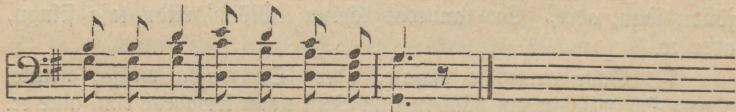
küll ta häs - ti e - lab sääl, juh - hai - di - hai - da; lä - bi

pak - suß we - de - last, lä - bi lää - nest, e - de - last. Juh hai - da - hai -

di - hai - da, juh - hai - di juh - hai - da, juh - hai - di - hai -

di - hai - da, juh - hai - di - hai - da.

2. Kui ka raha 'pole tal, juhhaidi juhhaida, Ei ta siiski wärinal, juhhaidihaida; Saab ta süüa papi käest, Raha wälis - laste wäest. Juhhaidahaidi 2c.

3. Student läheb kõrtsi, ta, juhhaidi juhhaida, Joob sääl õlut, wiina ka, juhhaidihaida; Tüdrukud täis armastust Wagt'mas teda, rinnas lust. Juhhaidahaidi 2c.

4. Maksamatu õllega, juhhaidi juhhaida, Neidu täie rin - naga, juhhaidihaida; Klaasi täit krambambuli, Paremat ei olegi. Juhhaidahaidi 2c.

Saksa keelest R. A. S.

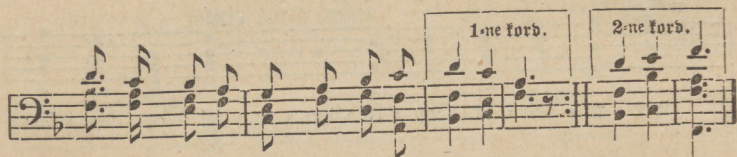
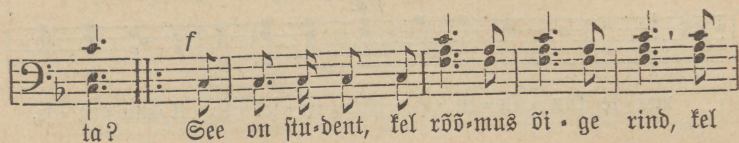
Clawalt.

40. Wäike rahwas.

G. Grindel.

1. Kuus wäi - ke rah - was hüü - tak - se, käib rõõm - salt lä - bi

2. Kui päite tõusmas hommikul Ja pidult ilmunas, Kes kõnnib laulu lõksakul Siis linna tänawas? See on student, 2c.

3. Kes on, kes elu sihti weel Ei lõbul unusta Ja elu wainu tõe teel Võib magu maitsta ka? See on student, 2c.

4. Kes armastust ei põlga ka Ja pruudil ustat on, Kel on küll taewa lõbuna Meid naesterahwa kroon? See on student, 2c.

5. Kes riiupab klaasist rõõmsasti, Kus Taaralinna wiin, Kes wehkleb mõõgal wahwasti, Kui auu laitsta fiin? See on student, 2c.

6. Sest kes on selle rahwa seas, Truud olge, jooge ka, Kui mõõka tõmbab student weast, Võib hääts kõik teha ta. Jah, stu - dendil on põlew rõõmus rind, ∴ Tal meeldib elu hind, ∴

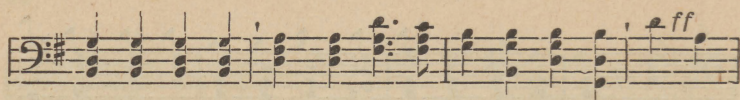
G. Grindeli, endise Tartu studentii järel R. A. S.

Ruttu.

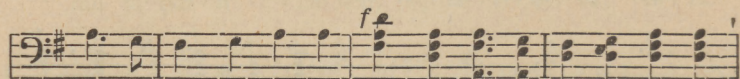
41. Kukku, sa kägu!

Gesti rahwamiis.
III. l. j. ind. R. A. S.

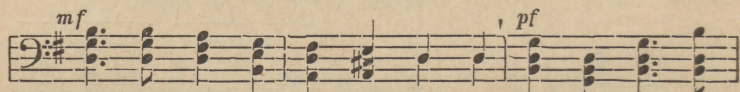

kul • da • lin • du, hää • lit • sel • le hõ • be • no • ta, kuf • ku

mei • le kuu • lu • tu • si, hää • lit • sel • le il • mu • tu • si,

wee • re • tel • le lau • lu • wa • ra, ket • ra kuu • lu •

tu • se • lõn • ga, ku • ju kau • ni a • ja kan • gast!

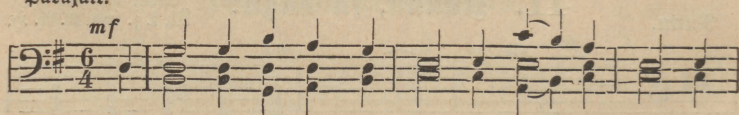
2. Kui sa ei kufku, Kui sa ei kufku, kufkun ise, Pajatellen
pardikene, Lasen luige laulusida, Seitsmekordseid sõnumida Wanast
ajast weeremaie, Kuldselt ajast kuuldumaie, Jluajast hiilgamaie.

3. Üks aga sõnum, Üks aga sõnum ülge suusta, Teine laente
tüterilta, Kolmas rannakajudelta, Neljas näkineidudelta, Viies
wete emandalta, Kuues kuude kuduajalta, Seitsmes saare taadilt,
eidelt.

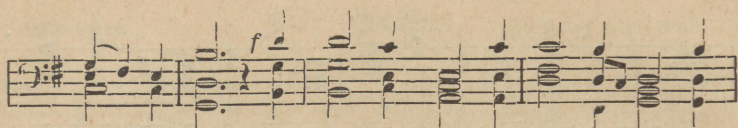
Kalewipoeg IV., 1—9.

42. Walaskala kõrtsis Ajalonis.

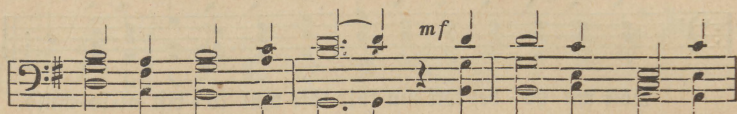
Parajalt.

1. Kus Wa • las • ka • la kõrts, A • ja • lon, jääb mees kord

pur - ju - tas ja wii - maks lau - a all ta on kui

luu - a - warjs oln'd maas, ja wii - maks lau - a

all ta on kui luu - a - warjs oln'd maas.

2. Siis Walaskalade kõrtsimees Tall' ütles: „Küllalt nüüd
:,: Jood kallist wiina laua ees, Kuid wõlga jääb, waat' süüd.“ :,:

3. Kus Walaskalade kõrts, jah sääl Tõi teenijate püüd :,: Kiil
firjas telliskivi pääl Kuus arwet: maksja nüüd. :,:

4. Siis Walaskalade kõrtsis sääl See wõõras ohtas: Di,
:,: Sääl lamba kõrtsis Nineves Mu raha läks lus koi. :,:

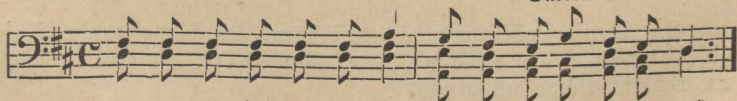
5. Ring Askalonis sääl kõrtsis siis Kell neli lõi ju pea, :,: See
Nubia pois, nii tema wiis, Toast wälja wiiskas ta. :,:

6. Seft Walaskalade kõrtsis tääl See pandak' tähele :,: Kes
tahab lõbu maitsta sääl, Peab maksma mehele. :,:

B. J. v. Scheffeli järel K. A. S.

43. Kadund — muld.

Sakske laul Baltis.

Kõik mu hõ - be, kõik mu kuld läks mul kõ - rist al - la muld ;

wiim-se wa-se-ra-ha eest nap-si ost-sin kõrt-si seest.

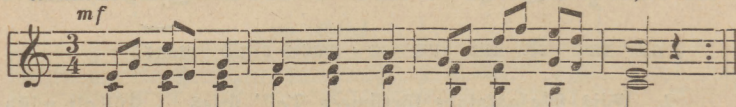
Kõik mu hõ-be, kõik mu küld läks mul kõ-rist al-la muld.

44. Wee laenetel.

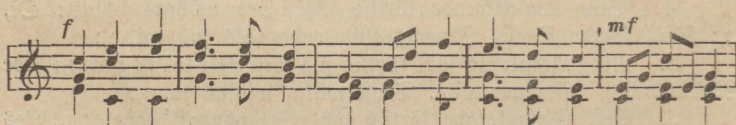
Kõitudes.

mf

Tyroli rahwawiis.

1. Kõ-la, mu lau-lu-fe, kõ-la, mu hää!
Kõi-gu, mu paa-di-fe, kõi-gu nüüd pääl!

Lae-ned ka kõi-gu-wad, kal-da-le sõu-a-wad. Kõi-gu, mu

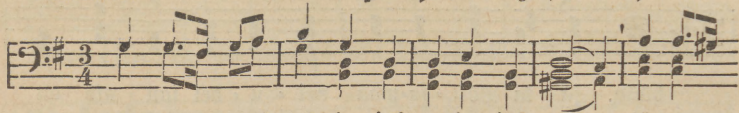
paa-di-fe, kõi-gu nüüd pääl!

2. Laen'te pääl minagi edasi läen, Kuni ma randa üht'
õitsawat näen. Uju nüüd waljuste, Paadike, pikk on tee! Kõigu,
mu paadike, Kõigu nüüd pääl!

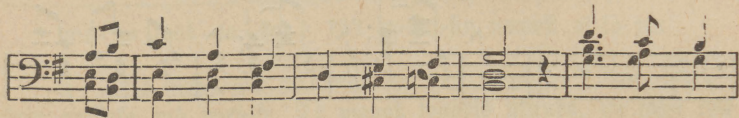
Mangu Siib.

Lallutades.

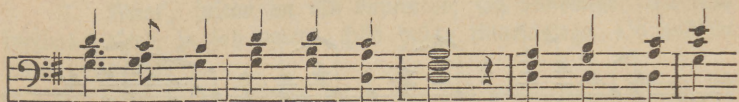
45. Purjus. Hispania rahwaviis.

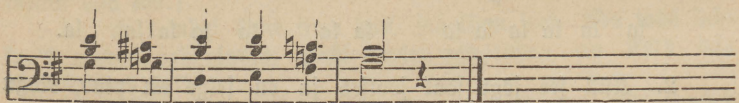
1. Kõrt - list nüüd wäl-ja jah tu-len just ma, tä-naw,

küll i - me - list nä - gu teed sa: pa - ral ja

pa - hal kael wil - tu kõik näis, tä - naw, ma mär-

kan: ja pur - jus ju täis.

2. Kuu, eks ta winderdi wänderdi läe! Üks tal film lahti
Ja teine ei näe: Purjus küll oled mu filmade ees, Häbene ometi,
elatan'd mees!

3. Laternad, oh ja mait, Mis ma küll näen, Waarutwad,
wangutwad kus aga läen: Seija ei enam nad postide pääl, Purju
nad joonud end kõrtsides tääl.

4. Kõik on ju purjus, Küll wäike ja suur, Mis teen ma
üksi siin, kainuse juur? See on ju asjata, tuluta ka, Parema
läen kõrtsi weel tagasi ma.

H. v. Mühleri jr. K. A. S.

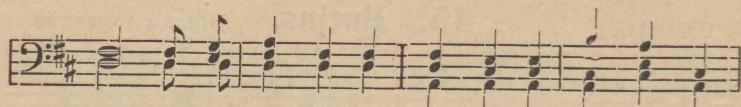
Elawalt.

46. Põltsamaal.

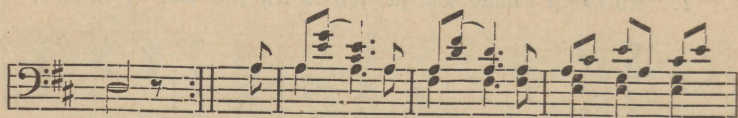
Saksa wiis.

1. Küll neil Põlt-sa-maa kel - la - del jah i - lus on

hüüd, ja ka Põlt - sa - maa nei - u - del kau - nis on

püüd. La la la la la la la

la la la la la la la la la la.

2. Küll see jõgi sääli jookseb ja on selge tal pind, Nagu armastus, millest on täidetud rind. La la 2c.

3. On sull' kümme kord öeldud, et ta armastab sind, Kui ei vasta ta sinule, kurblik on rind. La la 2c.

4. On ka Põltsamaal tarkust, et on siluda hää, Sest et neiu siis näeb, kui file on pää. La la 2c.

5. On sind neiu kord waremini armastan'd sind, Tee siis ikka, et edasi armastab sind. La la 2c.

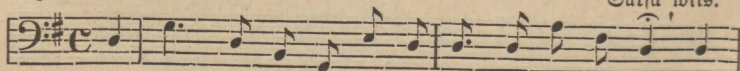
6. Sest on Põltsamaa mõte: neiu ilusat meest, Siis saab tugewam sugu, et hoia sa eest. La la 2c.

Saksa mõttel.

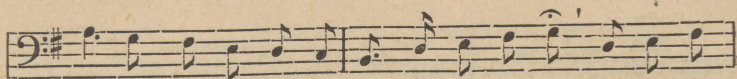
47. Hoowid.

Jutul.

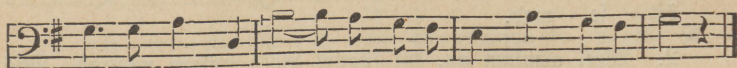
Saksa wiis.

1. Küll paawis - til hää on il - ma sees, jah il - ma sees, tal

roh - felt ra - ha kau-gas-tes, jah kau-gas-tes, ja kal-list

wii - na joob ta ka, küll ta-hat-sin paawst ol-la ma.

2. Mis siisgi kõik tal aitab see, jah aitab see! Tal puudub kena naesuke, jah naesuke, Ta magab woodis ükfinda, Ei taha küll paawst olla ma.

3. Waat', sultan on üks õnnemees, jah õnnemees, Ta elab toredas palees, ja jah palees, Häa hulga tütarlastega, Oh wõiksin sultan olla ma.

4. Mis siisgi kõik tal aitab see, jah aitab see! Koran see keelab kangeste, jah kangeste, Ei maitsta wiina tohi ta, Ei taha sultan olla ma.

5. Ei kumbgi õnne ilma sees, jah ilma sees, Ma taha lah-kun'd oludes, jah oludes, Hääl meelel aga luban ma Rord olla paawst, ferd sultan ka.

6. Sept jood'wat wiina klaasiga, jah klaasiga, Et paawst ma olen, anna sa, jah anna sa, Ja neiu, suud mull' anna ka, Et wõin ka sultan olla ma.

G. E. Lessingi Eafja sõnade jr. R. A. S.

48. Lõikuse rõõm.

Rindlalt.

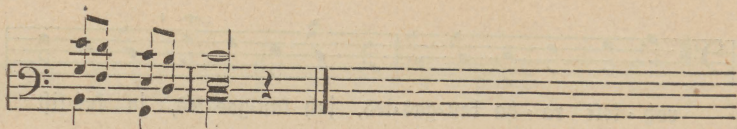
Himmel.

1. Küll rõõ-mus-tab see sü - da - me, kui lin - nud lau - la.

wad, ja jäl - le uu - est' te - wa - de puud ro-hud

õit . se . wad.

2. Veel armsam on, kui sügisel Põld wiljast nõretab, Mis waewa järel meie meel Nii wäga himustab.

3. Kui kuhelatel nabradel Ruum põllul kitsaks saab Ja aastal kuhi kuhja pääl Me südant rõõmustab.

4. Kui rehetwardad lafsutwad, Suur hunnik sarja all, Ja õik uut leiba maitsewad, Siis tänu Jumalal'!

5. Me inimesed oleme Ka wilja farnased, Kui seemneid noorelt külwame, Meil' saagiks wanalt need.

J. W. Jannsen.

Raunis ruttu.

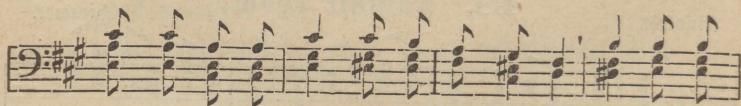
49. Pulma-laul.

Geesti rahwawiis.

1. Laul - ge poi - fid, laul - ge pei - ud, laul - ge nae - fed,

2. Laul - ge nae - fed, laul - ge nei - ud, laul - ge poi - fid,

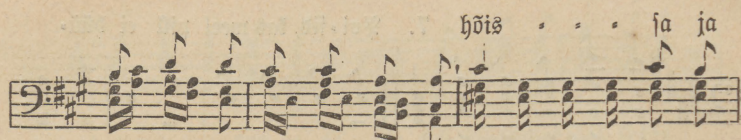

laul - ge nei - ud:

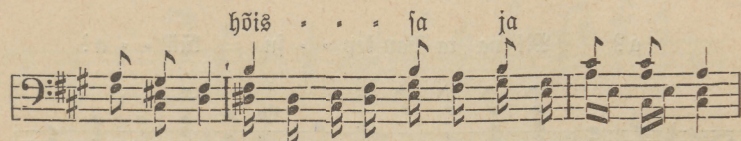
laul - ge pei - ud: hõis - sa ja hõis - sas - sa, hõis - sa ja

hõis - sas - sa. 3. Söö - ge fai - a, söö - ge li - ha, jät.

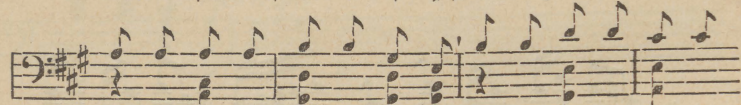

ke jon - ni, jät - te wi - ha: hõis - sas - sa - sa - sa ja

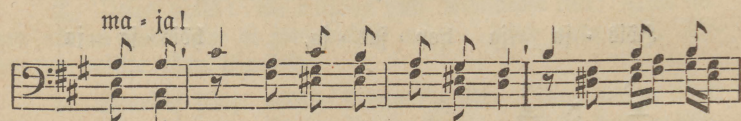

hõis - sas - sa, sa - ja, sa - ja, sa - ja, sa - ja hõis - sas - sa.

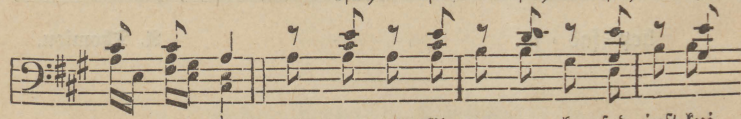
Küll on pul - ma, küll on sa - ja, küll on noo - rel paa - ril

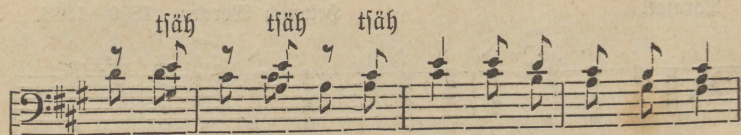
4. Küll on sa - ja, küll on

ma - ja! hõis - sa ja hõis - sas - sa hõis - sa ja
tšäh tšäh tšäh tšäh tšäh

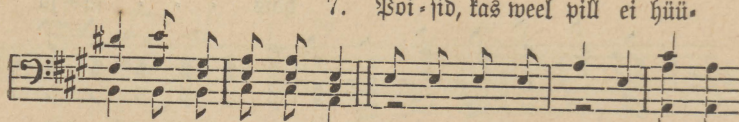

hõis - sas - sa. 5. Siin on neit - sid noo - ru - te - sed, just kui
6. U - nus - ta - ge tööd ja pii - na, joo - ge

pris - sed maa - li - te - sed!
õ - lut, joo - ge wii - na! hõis - sa ja hõis - sas - sa!

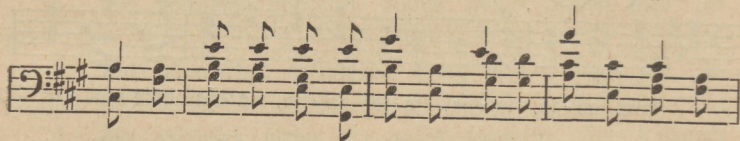
7. Poi-sid, kas weel pill ei hüü.

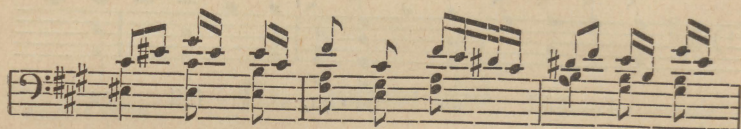
hõis - sa ja hõis - sas - sa!

Poi - sid,

a? Mi - na ta - han kep - - su lüü - - a!

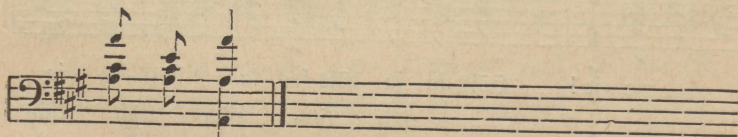

kas weel pill ei hüü - a? Mi - na ta - han kep - su lüü - a!

Hõis - sa ja hop - sas - sa,

hõis - sa ja

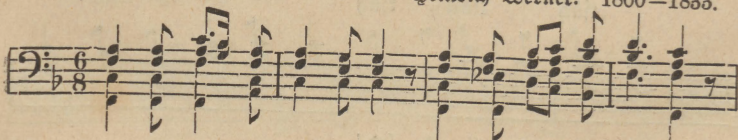
hop - sas - sa.

M. Thomjon.

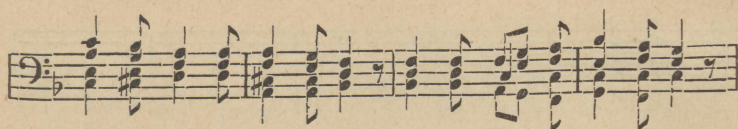
50. Kibuvitsa-lill.

Parajalt.

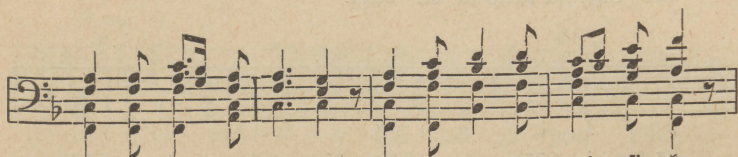
Heinrich Werner. 1800—1833.

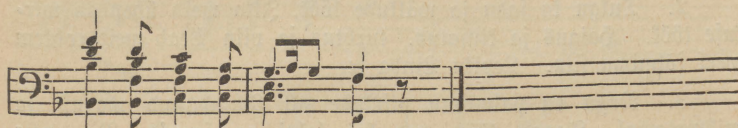
1. Lei - dis nõm - melt poi - si - ke ki - bu wit - sa lil - le,

o • li noor ja kau • ni • te, tu • li jookš • tes poi • si • te,

wah • tis kum • mar • kil • le, mis sa wa • hid poi • si • te,

ti • bu wit • sa lil • • le ?

2. Ütles poisj : ma murren find, Kibuwitja lille! Ütles lill :
ma nõelan find, Kui ei jäta rahul' mind, Ajad nutu pilli, Üle-
meelne poisjke, Ara tisu lille!

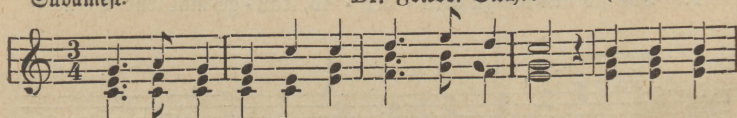
3. Murdis siisgi poisjke Kibuwitja lille; Pani wastu lilleke
Nõelas poisj wahwaste, Ei saan'd temast üle; Oh sa kuri poisjke,
Miks sa murdjid lille!

Saksa k. Goethe jr. R. G. Malm.

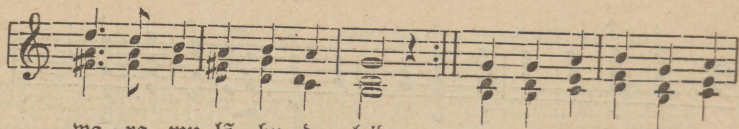
51. Lepiku Linda.

Südamest.

Dr. Friedr. Silcher 1825 (1789—1860).

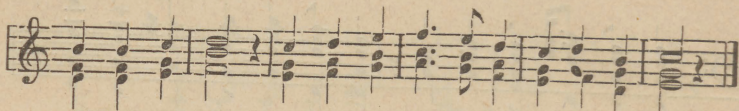
1. Le • pi • ku Lin • da, mull' meel • dib see neid, see on mu
Le • pi • ku Lin • da, mind ar • mas • tab weel, kui ka mul

wa - ra, mu lõ - bu - de leid.

ras - kust, kui kurtu ka on meel.

Le - pi - ku Vin - da mu

rik - kus ja hüüd, ta mi - nu hin - ge - te, e - lu ja püüd.

2. Tulgu ka sadu ja välkude lõõk, Jäka meid ühendab wirtuuse töö. Haigus ja kiusatus, kurbus ja piin Peab meid rohkem weel sõlmima siin. Lepiku Linda 2c.

3. Nagu on palmipuu piiskade all Paimdunud marust ja wihwatawal Tagasi lõõb end kui lahti on saan'd, Nii meie armule hoogu waew an'd. Lepiku Linda 2c.

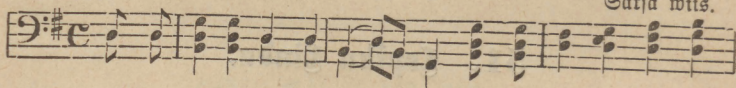
4. Linda, kui elaksid kaugel ja maal Tuhande werstade wõõraste ra'al, Tulen su järele metsadest, maast, Soodest ja rabadest läbi ja ra'ast. Lepiku Linda 2c.

Simon Dachi (1637) järele eestist. R. A. G.

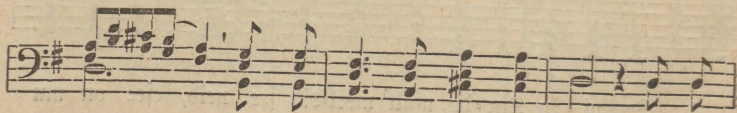
52. Lõssis.

Toredalt.

Saksa wiis.

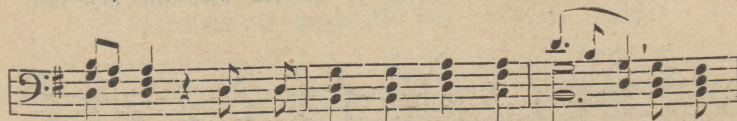
1. Lõs - sis ni - me - ga Gra - des - ko, kau - ge - mal kui Te - mes.

var, kau - ge - mal kui Te - mes - var, is - tus

wah-was würst Bi · bes · fo, is · tus wah-was würst Bi.

bes · fo, Ser · bi · a hall hos · po · dar, Ser · bi.

a hall hos · po · dar.

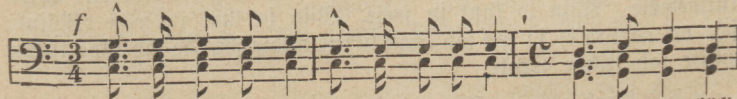
2. Mida tegi würst Bibesko, ∴ Serbia hall hospodar, ∴
∴ Lossis nimega Gradesko, ∴: Kaugemal kui Temešvar? ∴:

3. Elmwowitši jõi Bibesko, ∴: Serbia hall hospodar, ∴:
∴: Lossis nimega Gradesko, ∴: Kuni purjus oli waar. ∴:

53. Läänemere maa.

Kindlast.

Endise Tartu laul.

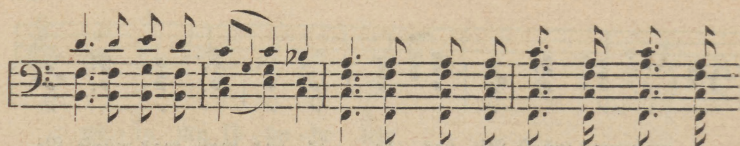

1. Lää-ne · me · re maa on mu i · sa-maa, ar-mas-tan küll

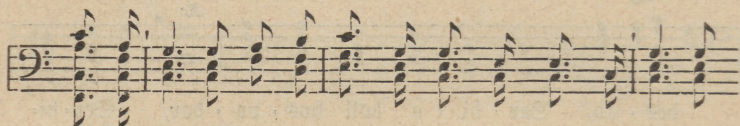

te · da, ar-mas-tan küll te · da, a · ga kõ-ri hä-da,

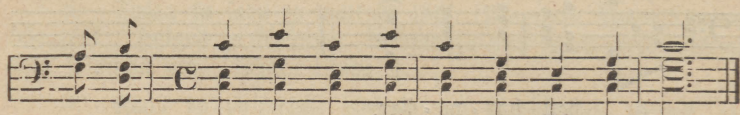
(Üldpõlaste laulub.)

a · ga kõ · ri hä · · da joo · ki soo · wib wõõ · rast, wõõ · rast

maalt, jah, ha · pud wii · na Rhei · ni, Rhei · ni ra'alt, jah, ha · pud

wii · na Rhei · ni, Rhei · ni ra'alt, jah, Rhei · ni ra'alt.

2. Kellel sellest lust, Joogu wennastust Külma konnadega, Külma konnadega, Aga mina ega, Aga mina ega Jäta seda jooki jooki veel jah, Mida ihtab janul keel jah keel jah, Mida ihtab janul janul keel jah janul keel.

3. Ütleb tark suu siin, Terwe 'pole wiin, Ärgu seda joogu, Ärgu seda joogu, Kuid ma põhjust toogu, Kuid ma põhjust toogu, Et see jook teeb terweks terweks meelt jah, Lahutab ka ihu ihu keelt jah, Lahutab ka ihu ihu keelt jah ihu keelt.

4. Mõni tohtrimees Leidis rohu sees Wiga liikmetesfe, Wiga liikmetesfe, Wiin ja laul ju sesse, Wiin ja laul ju sesse Mõjub, fest on recipe *) ja · pe jah Sga liikme weale jah · le jah Sga liikme weale jah liikme weale.

5. Peab olema, Suren jooki ma Ennem kui küll rohtu, Ennem kui küll rohtu, Kui ma tulen kohtu, Kui ma tulen kohtu, Tühjaks saab siis veel üks klaas ja klaas jah, Kuni tuleb wasta paas jah paas jah, Kuni tuleb wasta paas jah tuleb wasta paas.

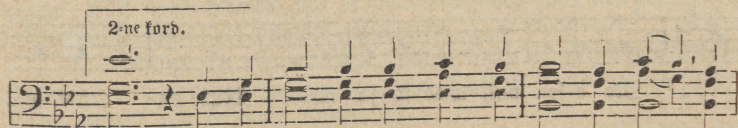
*) Arstirohu sedel.

54. Löö klaas!

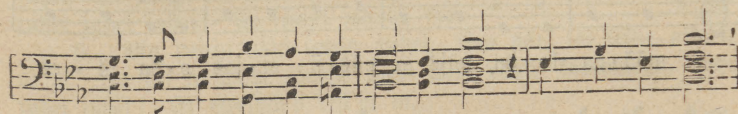
Kindlalt.

1. Löö klaas! Glagu Tar - tu, hu - ra nüüd!

nüüd! Meid phi - list - rid hää l mee - lel waa - ta - wad, stu -

den - dis nad wa - ba - dust ai - ma - wad. Stu - dent on prii,

stu - dent on prii!

2. Löö klaas! Glagu wärwid, hura nüüd! Kes jää l kõrges tähtede teesid teab, See on ka, kes meiegi lippu peab. ∴ Student on prii! ∴;

3. Löö klaas! Glagu naesed, hura nüüd! Kes ei annu sees naeselist meelt ei pea, Me sõpruse wäärt'seks ei teda tea. ∴; Stu - dent on prii! ∴;

4. Löö klaas! Glagu mehise, hura nüüd! Kes ei laulda, juna, ei suund'lda saa, Ei sellest saa student küll hoolida. ∴; Student on prii! ∴;

5. Löö klaas! Glagu sõna, hura nüüd! Kes küll tõde tun - neb, ei ütlegi, On mehike wilets ju öieti. ∴; Student on prii! ∴;

6. Löö klaas! Glagu tegu, hura nüüd! Kes mees järge kardab ja hirmul seab, See paindub, kui häda ja ohtu teab. ∴; Stu - dent on prii! ∴;

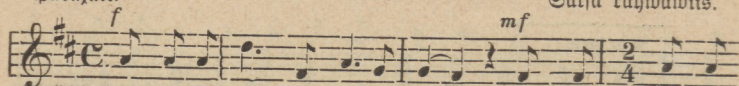
7. Lõõ klaas! Elagu hääduš, hura nüüd! Kuni maailm
hukka läab viimati, Te õisake minuga priid kõik nii. ∴; Stu-
dent on prii! ∴;

A. Vinžeri järel K. A. S.

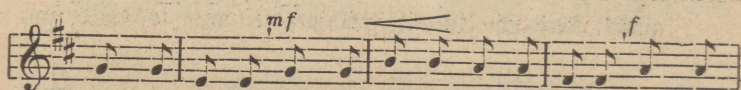
55. Sõjamees.

Varajalt.

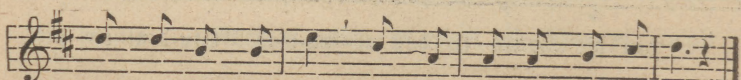
Saksa rahvaviis.

1. Ma olen wah-was sõ-ja-mees. Mul on mõõd ja

mõõ-ga ko-da, püss ja püss-si ot-sas o-da tä-es

jah küll kan-ges wäes, raud-ne kü-bar mi-nu pääs.

2. Ma olen wahwas sõjamees. Mina sõidan, mina tallan
Mäest üles, mäest alla, Lähen läbi laane ka, Seni kui ma sõtta saan.

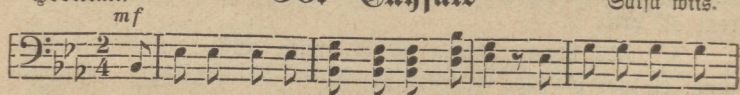
3. Ma olen wahwas sõjamees. Andku lahing werist pinda,
Mulle pangu risti rinda, Mis sest kõigest hoolin ma, Wõitis aga
isamaa.

Ü. t. Frdr. Kuhlbars.

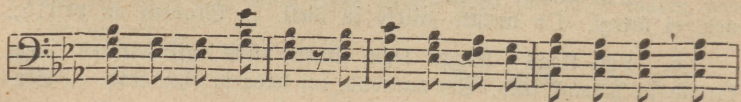
56. Tühjale

Hooletult.

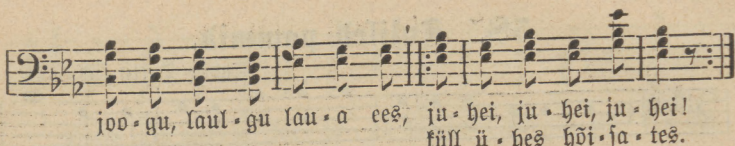
Saksa wiis.

1. Ma pa-nin as-ja tüh-ja-le, ju-hei, sest e-lu jai hää

tüh-ja-le, ju-hei, kes ta-hab ol-la selt-si-mees, see

2. Ma panin asja rahale, juhei, See wiis mind elu pahale, juhei, Küll raha meeres siin ja saäl, Kui teda sain siin toha paa!, juhet juhei juhei! Ta kadus teisel saäl.

3. Ma panin asja naestele, juhei, Küll sattusin siis waestele, juhei, Sai waleneiu teine mees, Ning truudus igaw iganes, juhei juhei juhei! Ei leidnud sünnist ees.

4. Ma panin asja teedele, juhei, Ja kodust läksin weedele, juhei, Ei kustu leidnud lõbu ma, Ei woodi hää, ei toidus ka, juhei juhei juhei! Ei soowi saanud ma.

5. Ma panin asja imele, juhei, Pea näe, sai teine nimele, oi oi, Ja kui ka wähe tõusin ma, See nähti kadetusjega, juhei juhei juhei! Ei meeldin'd tell'gi ta.

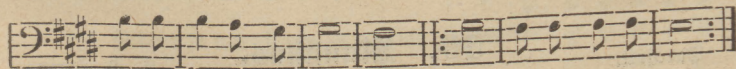
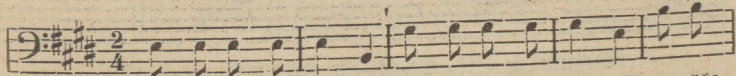
6. Ma panin asja sõjale, juhei, Sain mõne wõidu lõjale, juhei, Tee wihamehes maale sai, Ei tehtud sellele küll pai, juhei juhei juhei! Saaw jalas oli lai.

7. Nüüd panin asja tühjale, juhei, Ja minu õnn sai kuhjale, juhei, Süm on nüüd minu lõbuga, Ma elan rõõmu kõbuga, juhei juhei juhei! Ma walmis raiskama.

W. v. Goethe järelle R. A. S.

57. Wana maja (= wana üliõpilase) äpardus.

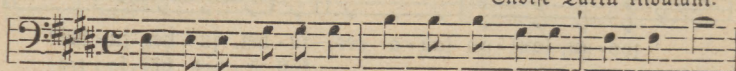
Endise Tartu laidulaul.

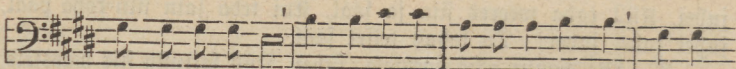
Sõnade „joo, wana maja, joo“ ajal joob laidetaw klaasi weini, õlut, ehk limonadi tühjaks, kus juures igal wanal majal ja sammalpääl õigus on joogi poost klaasi enesele juua wõtta.

58. Tulised pommid.

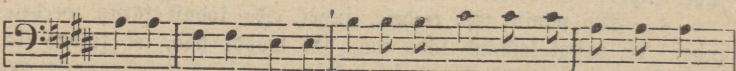
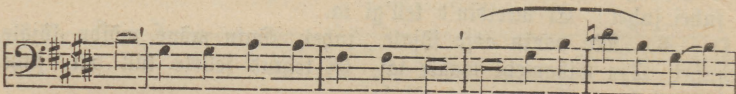
Endise Tartu kiidulaul.

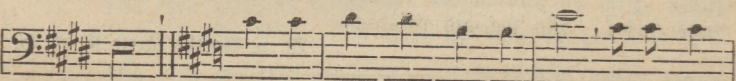
Meist kõ-lab tu-li-seid pom-mi-sid il-ma: piff paff piff

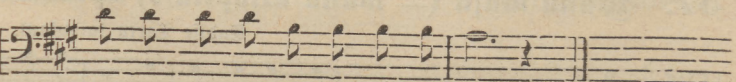
wal-le-ra-le-ra: mei-e N. N. e-la-gu kõr-gešt' ja kõit

ter-we N.N.i ma-ja, ja te-ma kõr-wal ta ar-mu-fe
kaa-sa-fe

ka, nii joob kaa-si tüh-jaks ta, tüh . . . jaks

ta! Löö-gem trum-mi, joo-gem weel, ol-gu meil

rõõ-mus ü-li-õ-pi-la-se meel.

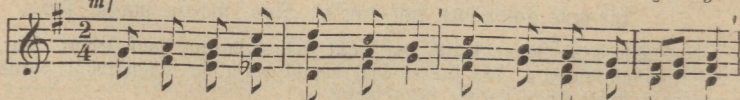
Saksa keelest R. A. S.

59. Maafikas.

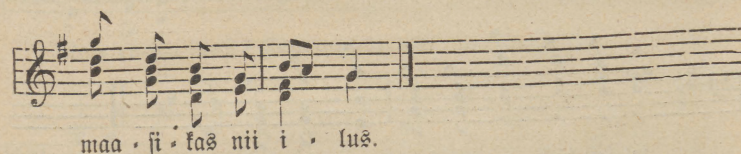
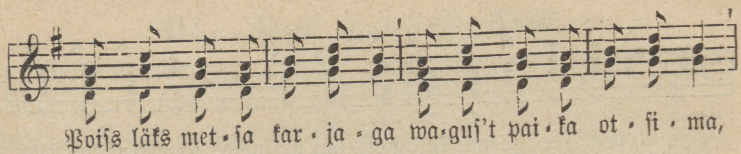
Parajalt.

mf

C. G. Hering.

1. Met-fas sei-fis maa-si-fas, maa-si-fas nii i-lus.

2. Ütles poijs: Ma nopin find, Maafikas nii ilus, Rostis maafik: Lase mind, Karjapoiss, ma palun find, Patsuda weel wi - lus. Oh ja magus maafikas. *rc.*

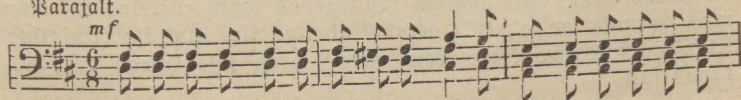
3. Poijsit' noppis maafika, Maafika, nii ilus. Ei ta wõtnud palumist, Marja warre kaebamist Kuulda puude wilus. Oh ja ma - gu's maafikas. *rc.*

Goethe põhjal F. Kuhlbars.

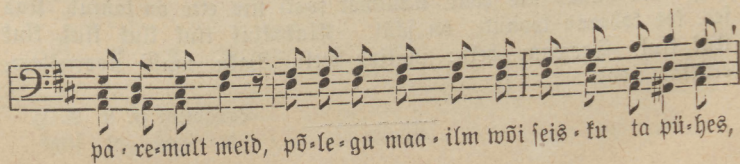
60. Mina ja topsike.

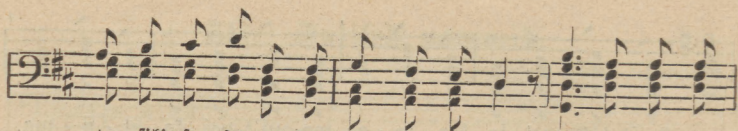
Parajalt.

Saksa miisi jr.

1. Mi - na ja top - si - ke o - le - me ü - hes, kee - gi ei le - pi küll

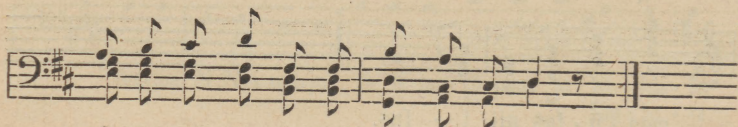

top-sik' • se sõ-nu, küll mõis-tan ma neid. Kluk kluk kluk kluk

kluk kluk kluk kluk, ar-mas oh we • li, on mul see he • li,

fel-lest küll a • ru saab moor ja kal-muk.

2. Mõningas naestega wiidab küll aega, Lipitseb, igatseb, kurwaneb loll, Aga ka punastelt huultelt saab lõega, Duju ja tüli neilt wihastaw toll. Kluk kluk kluk kluk kluk kluk kluk kluk, Ütleb mu ilus katuse wilus, Temal ei ole ju riie waid luff.

3. Saatuse kui näitab mul kibedat nägu, On tal mu mehe-p'se wastu sapp täis, Paha mul aias ja wäljal teeb tegu, Tõpsite troosti siis andwat mull' näis. Kluk kluk kluk kluk kluk kluk kluk kluk, Sofistab armas, juba ma warmas, Kannan siis wiletjust, uhke kui luff.

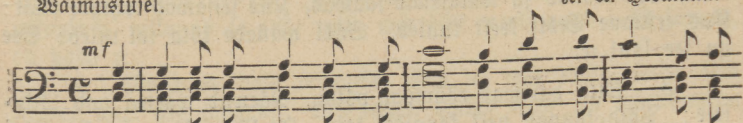
4. Mina ja topsike ega me lahku, Runi mul elu lust otja on saan'd, Runi kuus puusjepa lauda tein'd lahku, KIRSTUS pikk janu meid jurnuks on a'and. Kluk kluk kluk kluk kluk kluk kluk kluk, Klõnkjust siis ilma kinni pean silma, Haua sees laman kui kus-tunud tuff.

5. Üksi küll nendel, kel õnneks on antud Kuulda, kui jur-mast kord hüüab üks hääl, Kallimat jooki siis ette on kantud, Kus see, kes kobarad loonud, on jääb. Kluk kluk kluk kluk kluk kluk kluk kluk, Taewane heli: ingline weli, Patu mull' noorustaw, elustaw jook.

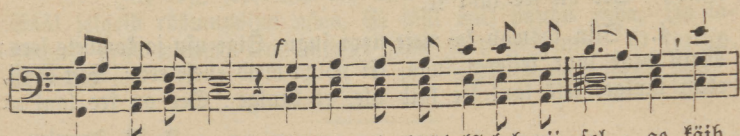
61. Laul Gesti isamaast.

Waimustusel.

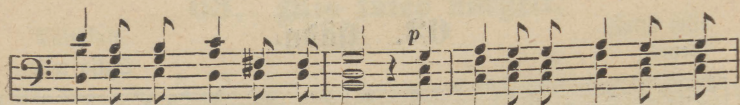
R. A. Hermann.

1. Mis he-li-seb, rah-was, et kuul-ge Sõr-we-maast ku-ni

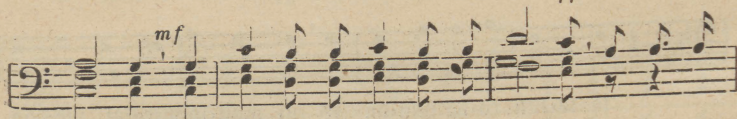

Ma-ro-wa suust? Mis lau-lu hää! kõ-lab nii sel-ge, käib

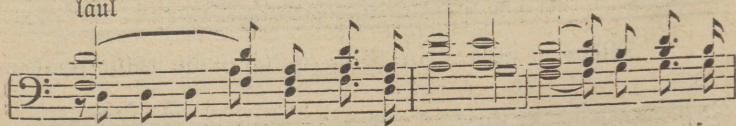
lä-bi meil li-hast ja luust? Mis kü-si-mist e-nam sääl

ff See on see

tar-wis? See was-tus on kõi-gil ju wal-mis:

laul

ff See on see laul mei' Ges-ti i-sa-maast, see on see

laul me Ges-ti i-sa-maast.

2. Eht jöed ja väinad küll teemad Meile wahet ja lahutuſt weel, Eht wallad ja wakamaad jääwad, Kus seisawad kohtade pääl: Kus eestlane Gesti keelt kuuleb, Sää! wanade kõla tal tuleb: See on jee laul 2c.

3. Siin hariwad rõõmuga põldu, Näewad waewa nad lõikuſele; Põld kannab neil kaunisti kasu, Ja lõikufeſs lauletakſe Üht' laulu, mis südant teeb rõõmsaks, Meeſt wapraks ja liikmed ka kõwaks: See on jee laul 2c.

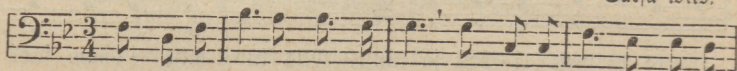
4. Siin kasvab ka meie noor jugu Dige uſu ja kombete ſees; Meist peab suur keisergergi lugu, Ei põlga meid enefe ees; Seſt edaſi, edaſi laulge, Üks laul jee käib üle, et kuulge: See on jee laul 2c.

J. W. Jannjen.

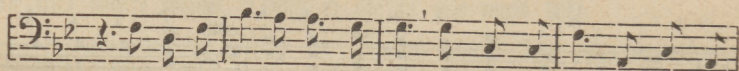
62. Häda.

Renalt.

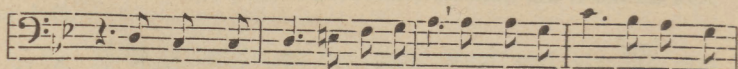
Satja wiis.

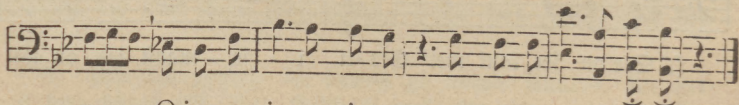
1. Mis ta·han te·ha wae·ne mees, ma o·len püs·ti hä·das

ja is·tun ra·ha puu·du·ſes kui muſt·la·mees·gi mä·das.

Mis muud wõin pää·le ha·ka·ta, kui et ſiit wäl·ja rän·dan

ma. O jerum, jerum, jerum, quae est mutatio rerum!
Oh hä·da, hä·da, hä·da, kes muutis as·ja se·da!

2. Ka pesu enam 'pole mul kui ainus särgikene: Oh wenuad, eks jee ole hull, mis kannab inimene! Ka on mul weel üks wana wams, Mis auka täis kui frims ja frams. O jerum, oh häda 2c.

3. Ma koju 'p tohi minna ka, Sää! kõik mind unustanud
Seft ajaft, millal olen ma Zoomises meistriks saanud, Ja tantfin'd,
mängin'd, pillanud ja tühi teab, mis kõik veel muud. O jerum,
oh häda 2c.

4. Mu toas 'pole midagist, Kas tee mis tahte, leida Kui
üksnes veel üks tapariist, Mis tahan ümber teita Ja waenlastega
jõdida, Eht siis veel õnne leian ma. O jerum, oh häda 2c.

5. Jah tõsi, soldaniks ma läen Ja jätan kõik nüüd maha,
Sää! selgeid röömupäiwi näen, Ei sää! mul puudu raha, Ja la-
hingus peab olema, Kus mõnul jään kord magama. O jerum,
oh häda 2c.

Wana Satja studentide laul.

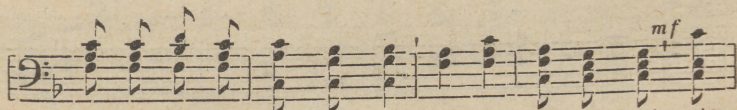
63. Mis tuleb kõrgelt.

Kaljakalt.

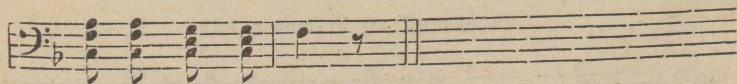
Satja wiis.

1. Mis tu • leb kõr • gelt jäält, mis tu • leb kõr • gelt jäält, mis

tu • leb kõr • gelt naht • jalt jäält, isi, isa, kõr • gelt jäält, mis

tu • leb kõr • gelt jäält?

2. ∴ See on ju postimees, ∴ See on ju nahtjas postimees,
isi isa, postimees, See on ju postimees.

3. ∴ Mis toob see postimees, ∴ Mis toob see nahtjas posti-
mees, isi isa, postimees, Mis toob see postimees?

4. ∴ Tal firi kaasas on, ∴ Tal nahtjas firi kaasas on,
isi isa, kaasas on, Tal firi kaasas on.

5. ∴ Mis seisab kirja sees, ∴ Mis seisab nahtse kirja sees,
isi isa, kirja sees, Mis seisab kirja sees?

6. ∴ Mis isa kodus teeb, ∴ Mis isa ikka kodus teeb, si
isa, kodus teeb, Mis isa kodus teeb?

7. ∴ Ta loeb lehekst, ∴ Ta loeb nahkjat lehekst, si isa,
lehekst, Ta loeb lehekst.

8. ∴ Mis ema kodus teeb, ∴ Mis ema ikka kodus teeb,
si isa, kodus teeb, Mis ema kodus teeb?

9. ∴ Ta kujub isale, ∴ Tah nahkjat sukka isale, si isa,
isale, Ta kujub isale.

10. ∴ Mis teeb koolmeister ka, ∴ Mis teeb koolmeister
nahkjat ka, si isa, nahkjat ka, Mis teeb koolmeister ka?

11. ∴ Ta wommib jõmpfikat, ∴ Ta wommib nahkjat jõmpfi-
kat, si isa, jõmpfikat, Ta wommib jõmpfikat.

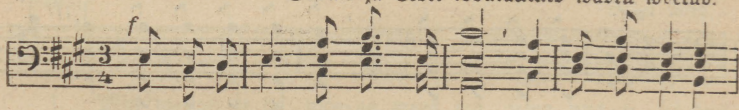
Satja keelest R. A. S.

Waimustuses.

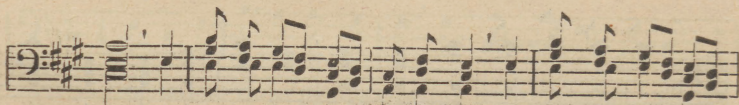
64. Mu isamaa.

Satja wiis.

Soome ja Eesti kodulauluks wästu wõetud.

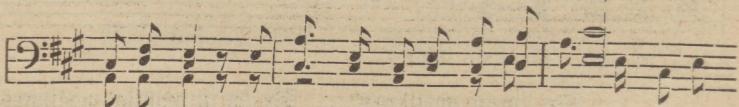

1. Mu i · sa · maa mu õnn ja rõõm, kui kau · nis o · led

ja: ei lei · a mi · na i · al tääl see juu · re lai · a

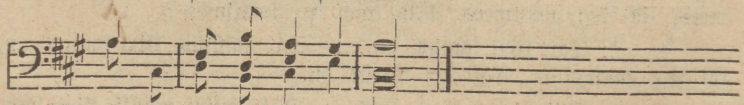
mis mull' nii ar · mas o · leks ka,

il · ma pääl,

mis mull' nii ar · mas

kui sa mu i · sa · maa.

o · leks kui mu i · sa · maa.

2. Sa oled mind ju sünnitan'd Ja üles kasvatan'd: Sind tänan mina alati Ja jään sull' truiks surmani, Mull' kõige kallim oled ja, Mu armas isamaa.

3. Su üle Jumal waltwaku, Mu kallis isamaa: Ta olgu sinu kaitstija Ta wõtku rohkest' õnnist'da, Mis ial ette wõtad ja, Mu kallis isamaa.

J. W. Jannsen.

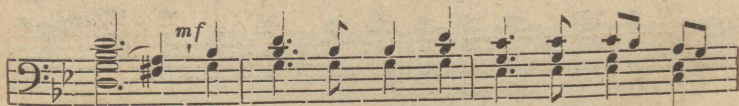
65. Arg kosilane.

Tundmusega.

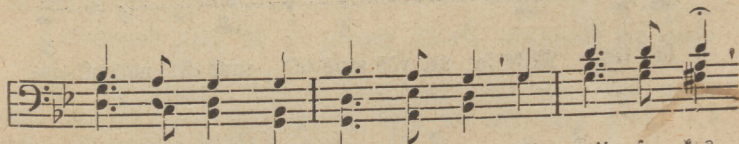
Gesti rahwamiis.

1. Mu mõt-tes on üks ai-nu-fe, üks kal-lis ar-mu.
2. See tü-tar-lap-je tõ-es-ti, ma ko-fiks en-da.
3. Ja kui ma te-da kau-gelt näen, tõst pu-na pal-ge-s.
4. Weel ree-de õh-tu wai-nu pääl ta kü-fis mi-nu
5. Ma o-lets pi-dan'd rää-fi-ma, oh miks ei rää-fin'd

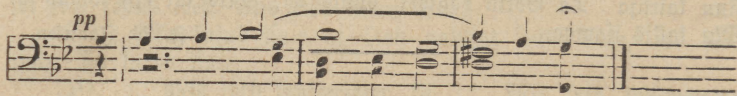

kel Oh kui ma sel-le pii-ga saaks, ta
 lel Tal a-la lah-ke mee-le-ke ja
 se: Mul sü-da hat-kab põf-su-ma ja
 täest: „Oh üt-le mull', mis wi-ga sul, ei
 ma! Jah o-let-fin ma rif-kam mees, mu

on nii wirt ja wii-sa-kas, nii wii-sa-kas,
 nä-gu kui üks maa-li-ke, kui maa-li-ke,
 we-si wee-reb sil-mas-se, mul sil-mas-se,
 õi-ge lu-gu i-al sul, ei i-al sul!
 sü-da pi-jut fer-gem sees, mul fer-gem sees:

5. ma rää-giks te ma-ga.
 4. Ma ohk' sin kõi gest väest.
 3. ei tea, mis lu gu see.
 2. ja film kui tu lu-fe.
 1. ma o-leks Ge de-nis.

ma o-leks Ge-de-nis.
 ja film kui tu-lu-fe.
 ei tea mis lu-gu see.
 Ma ohk' sin kõi-geest väest.
 ma rää-giks te-ma-ga.

W. R. Ristmets.

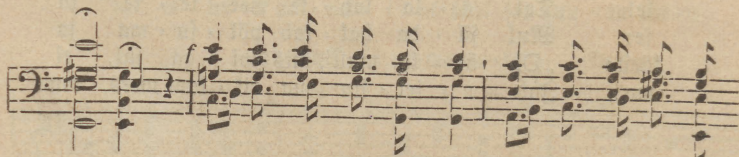
66. Mõõga-laul.

Wägewalt.

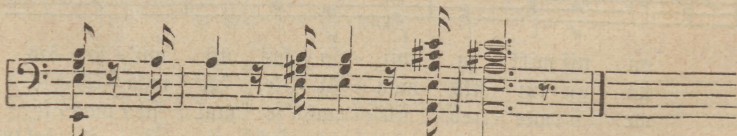
R. M. v. Weber.

1. Mu mõõk, et rää-gi ü-les: miks wil-gud nii mu

jü-les? Miks sa nii rõõ-mus-tad, raud-fil-mal pil-gu-

tad? Hu-raa, hu-raa, hu-raa!

2. „See mulle rõõmu annab, Et tubli mees mind kannab. Wahvasti pruugid mind, Rõõmsasti teenin sind.“ Huraa 2c.

3. Mu mõõk, sind tõstan käega, Ma armastan sind wäega : Oled ju minu pruut, Mu-ga saad laulat'dud. Huraa 2c.

4. „Su raudpruut wäega nõuab, Et pulmapäew meil jõuab : Millal mind tuled ka Omale kosima ?“ Huraa 2c.

5. Mu mõõk, et rahul ole, Et pulmapäew siis tule, Kui tüfid mürawad, Waenlased tormawad. Huraa 2c.

6. Siis ma sind luban wõtta Ja lähen su-ga sõtta : Lahing meid laulatab, Kuni surm lahutab. Huraa.

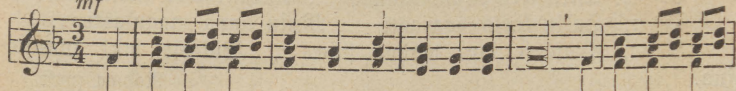
Theodor Körneri jr. R. E. Malm.

67. Wõõral maal.

Tafajelt.

mf

Joh. André.

1. Mu sõp-ra-de hoo-ned jää-l kin-ku-de pääl, ja i-sa-maa

wäl-ja-de lau-lu-de hää-l, mu i-sa-maa nõm-med ja

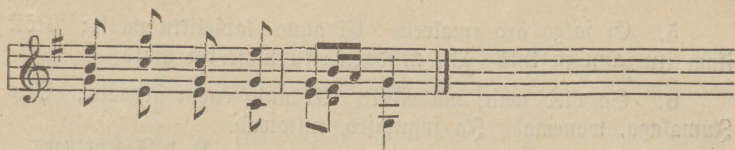

õit-se-wad puud, kui a-ga teid lei-aks, ei nõu-aks ma muud.

2. Oh pilweke, kuhu sa ruttad küll nii? Mu isade maale nüüd sõnumid wii! Mul terwita kõiki, kes tunnewad mind! Oh rutta nüüd pääle, sa ujuja lind!

3. Ma olen kui wangis. Oh kuuleksin weel, Kui mõnusest tõlab mu isade feel! Kui uinuksin surmas, siis leiaksin ka Ma rahu su riipes, mu isade maa!

Ü. t. J. Kuhlbars.

nõm • mes puu • de wi • lul.

2. Ütles pois: Ma murren sind, Roosi, õitsmast ilul,
Wastas roos: Ma sorkan sind, Et sa pead meeles mind, Pead
kandma pilul. Roosikene rc.

3. Peru pois ju murdis see Roosi õitsmast ilul, Pistes
wõitles roosike, Ei saan'd keegi kaitsele, Kandis pois kõik hilul.
Roosikene rc.

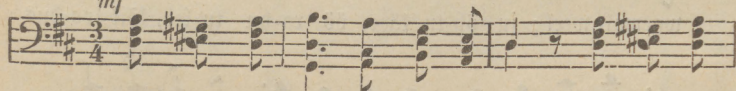
Goethe järel R. A. S.

70. Jumalaga.

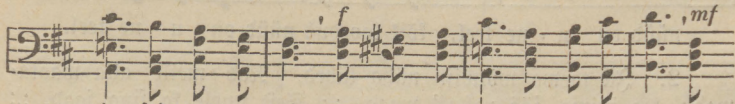
Eüdamest.

mf

Saksa wiis.

1. Müüd Ju • ma • la • ga, wa • ne • mad ja su • gu •

la • fed, tut • ta • mad! Miks o • led nu • ter, ei • de • ke, miks

on su film nii pu • na • ne?

2. On ilm täis kurjust, kadedust Ja wiha, waenu, waledust?
On wallas wõõras wale keel Ja rahwal wõõral wõõras meel?

3. Kui ma maailma läbi käin Ja ise süüta puhtaks jäin,
Mis koormab mind siis kadedus Ja walla wõõra waledus!

4. Ja olefin kui wõõras lind, Mu isa maja tunneb mind.
Miks ohtad weel, mu eideke, Miks on su film nii punane?

5. Ei salga ära emakeelt, Ei anna lapselikkust meelt; Kõik ilma ilu, auu ja kuld On nende wastu must kui muld.

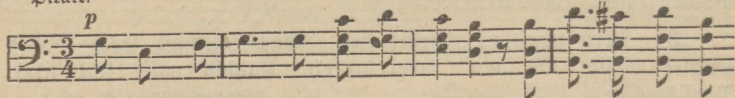
6. Sa oled wait, mu eideke, Ei nuta enam ärdaste; Siis Jumalaga, wanemad Ja sugulased, tuttawad.

U. t. J. Kuhlbars.

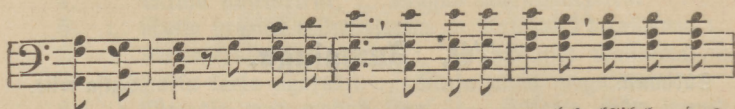
71. Õhtu rahu.

Pikalt.

S. Pfeil.

1. Nüüd järw on wait ja lin-nud u-nes, ja ko-hin kuul-da

waewalt weel; ju õh-tu käes, öö ra-hu tu-leb, kõik loo-dus

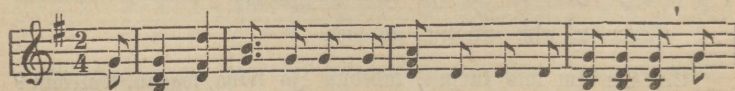

nüüd on u-ne teel, kõik loo-dus nüüd on u-ne teel.

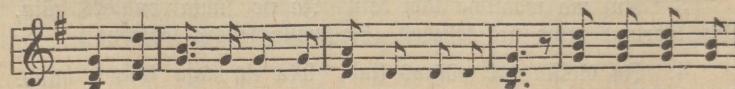
2. Ja taewa wõlwiist näha tähed, Nad meile alla waata-wad: Ka inime, jää rahul' waga, ∴ Sest unele ka sina saad. ∴

U. p. R. A. S.

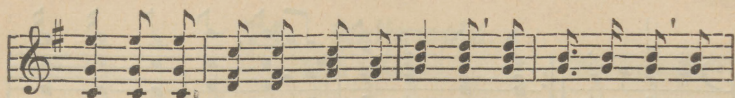
72. Ringilaulu alg ja kesk.

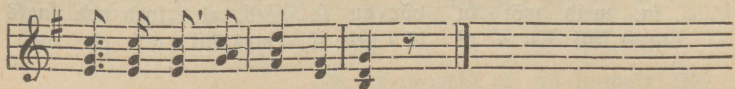
Nüüd käib üks rin-gi-laul me hul-gas üm-ber te-nas-ti, nüüd

käib üks rin-gi-laul me hul-gas te-nas-ti: Kaks kord kaks on

ne - li, tee, fõb - ra - fe fa, he - li, laf' e - da - fi, laf'

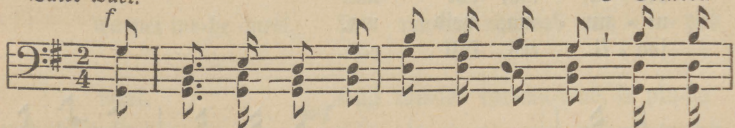
e - da - fi, laf' e - da - fi!

U. t. R. A. S.

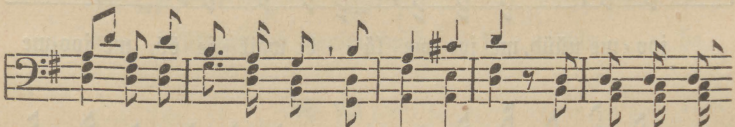
73. Bachhuse wäest.

Täiel wäel.

G. Grindel.

1—4. Müüd, wen - nad, joo - gem Bak - hu - se wäest, ku - ni

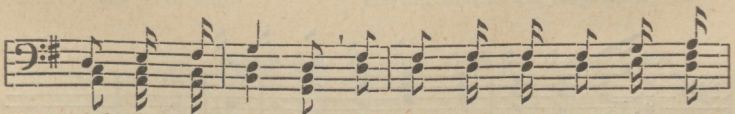

fa - ri - kas lan - geb käest, jah, lan - geb käest. Me õis - ka - me

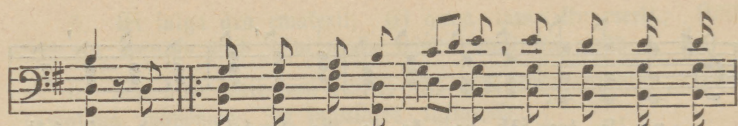
2. Zu pu - na - wad

3. Zu fi - sa - wad

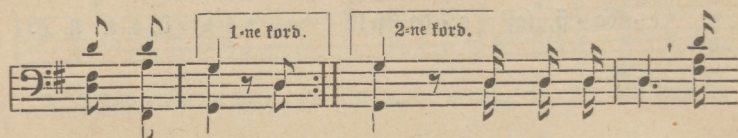
4. Zu is - tub - gi

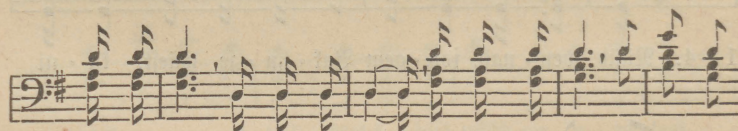
lah - fe - tel meel - tel, me joo - me ka rõõm - jas - ti,
mei - tel fõif ni - nad, ju fil - mad on kir - jud meil
fiin i - ni - me - sed, ei wõi - wat nad ma - ga - da
u - ni tal fil - mas, fääl nur - gas me fe - ra - de

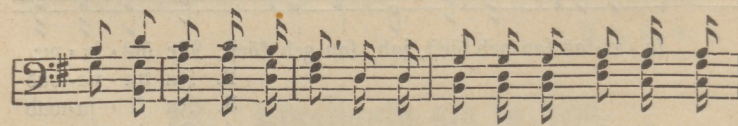
gi, mis täis, saab tüh-jaks keel - tel, me fil - mad on
 ka, ehk wõit - mas mu - ru li - nad meid roh - kem weel
 ka, meid wõt - fu põr - gu le - sed, et lord nad jaoks
 mees, küll u - ni lõ - peb il - mas, kui a - ga on

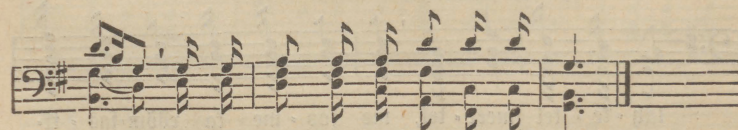
was - tas - ti, mis ti. 1—4. Me joo - me nüüd, me
 õis - ka - ma, ehk ma.
 ui - nu - ma, meid ma.
 joo - fi ees, küll ees.

joo - me nüüd, me joo - me lä - bi wait - se õö, me joo - me

lä - bi wa - ga - se õö, ku - ni hom - mi - ful al - gab uus

töö, ku - ni hom - mi - ful al - gab uus töö.

74. Kaljuwald.

Wõimsalt.

(Kella häälega.)

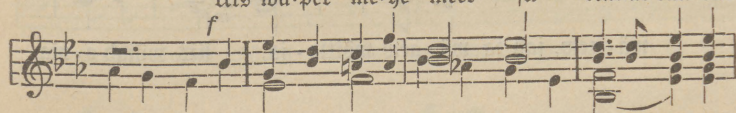
Joh. Gersbach.

Oh kal·ju·wald!

Oh kal·ju·wald, oh kal·ju·wald! Üks

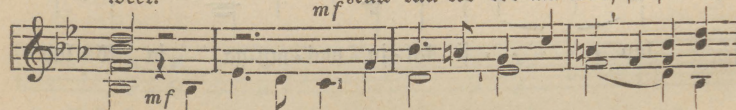
Üks wa·per me·he meel su rin·nal rän·dab

wa·per me·he meel su rin·nal rän·dab, rän . . . dab

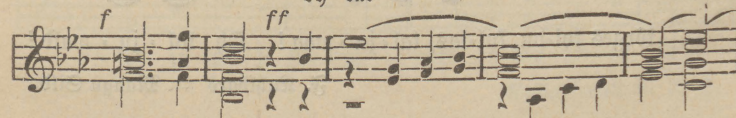
weel.

mf Küll tuu·led tor·ma·wad, su pin·da

weel. Küll tuu·led tor·ma·wad, su pin . . . da

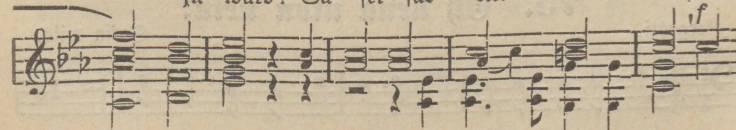
oh kal

pek = sa·wad.

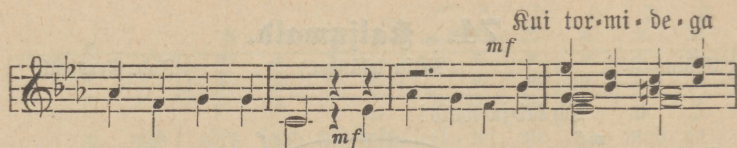
Oh kaljuwald! Oh kaljuwald, oh

. . . ju wald! Sa sei·sad liik . . . ma = ta;

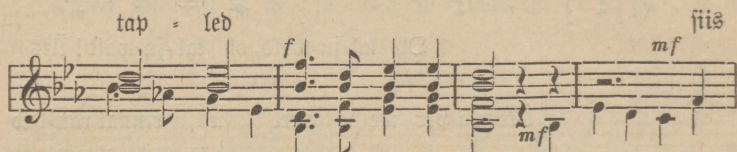

kal = ju = wald!

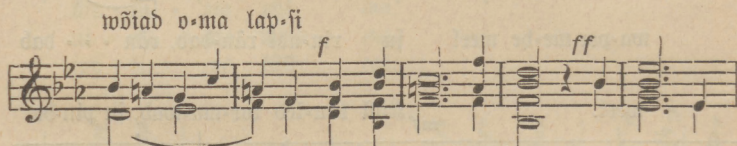
Sa sei = sad liik·ma = ta, sa

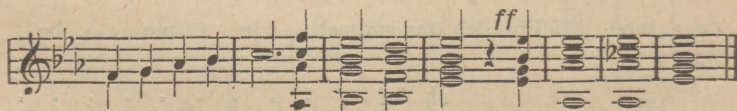
fin-del kal-ju-maa! Rui tor-mi-de-ga tap-led,

wä-gew, jah sa wä-gew wöitle-ja, fiis wöiad o-ma

lap . . . fi kal-ju wai-mu-ga ja tö-lad

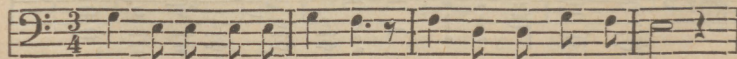
förges toi-du kul-las, kal-ju-maa! Oh kal-ju-wald!

F. Kuhlbars = Mangu Bild.

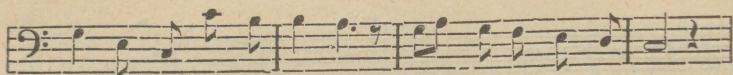
75. Oh kena nibu nein!

Kergesti.

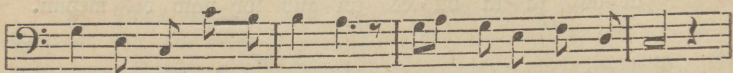
Sakja wiis.

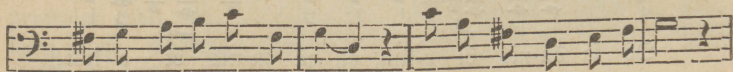
Oh ke-na ni-bu nei-u, tu-le mind waa-ta-ma,

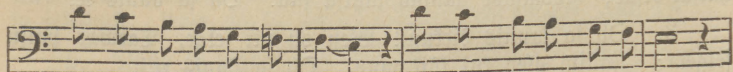
o • len ju tub • li pei • u, mis e • ma üt • leb ka,

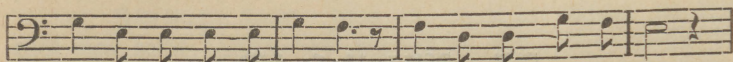
o • len ju tub • li pei • u, mis e • ma üt • leb ka,

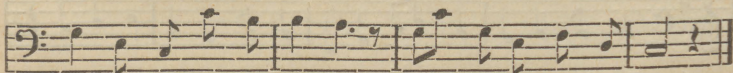
ta • han sul • le jää • da truuks, ar • mas • tan jind a • la • ti,

min • gu teis • te loo • mud muuks, ma jään wa • naks if • ka • gi.

Sest ke • na ni • bu nei • u, tu • le mind waa • ta • ma,

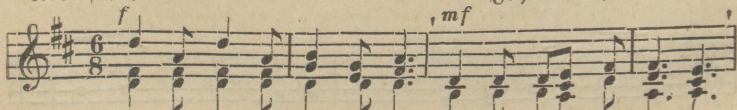
o • len ju tub • li pei • u, mis e • ma üt • leb ka!

Saksa keelest R. V. S.

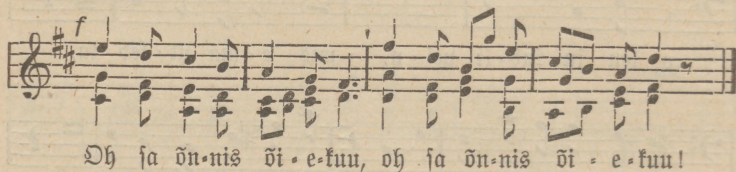
76. Oiekun.

Rõõmsasti.

Joh. Abr. Pet. Schulz.

1. Oh ja õn • nis õi • e • kuu! Mä • e pääl ja o • rus,

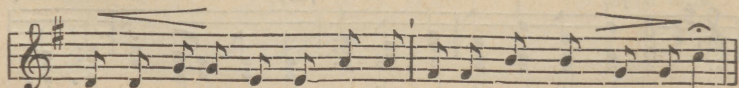
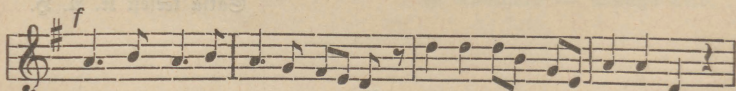
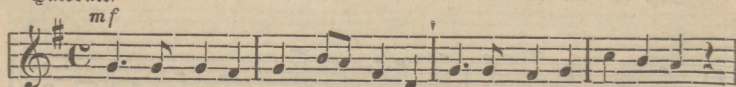
2. Oh ja rõõmus öiekuu! Kala mängib laentes, Lind jääb
haljal okjal; Rõõmsast' laulab laulja juu. Oh ja õnnis rc.

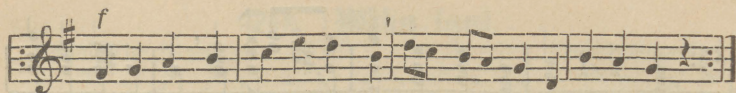
3. Oh ja kaunis öiekuu! Wesi on nii selge, Taewas palju
selgem; Kallim oled kui kõik muu. Oh ja õnnis rc.

U. t. J. Kuhlbars = Mangu Sild.

77. Üliõpilase hāda.

Saledalt.

mi-ne-ma pean, see on win-ge, jäl - le i-sa ma-jas-se.

2. Papa kirjutab mull' ala: „Armas poeg, kas valmis sa?“
Walmis, jah, küll häda sala, Olen ikka rahaga; Aga kui end val-
mis pean Tarkuses kord näitama, Seda küllalt siis ma tean: Ei
saa valmis sellega.

3. Teraw sulg mul tegew oli, Tindi klaas ka täidetud, Kui
professor tooli tuli, Kuulsin kõik, mis räägitud, Kõik ma kirju-
tasin sinna Paberil, must walgele, Paberile jäi ta winna, Pähha
ei läin'd algele.

4. Mul ju oli ala mõttes, Bidu, püha, saadetus, Sui seisis
ettevõttes, Neiudele waadetus; Palju oli walmistada, Siiga tööd
ja sefelduft, Käia oli ka mõnd' rada, Tega lahkuft, avaruft.

5. Müüd ju teiseks ajad läewad, Kainendiks läeb luule hoog,
Mööda jõudmas ilu päewad, Waotamas elu woog; Sumalaga,
ilu ajad, Üliõpilased ka, Waatan, kus on tööde majad, Korda
pean hoidma ma.

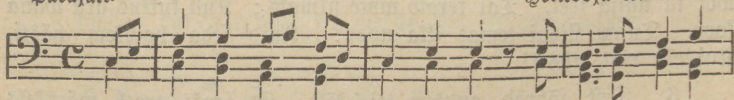
6. Üliõpilased kallid, Suis oli elu meil, Pärast kui kord
pääd meil hallid, Näeme üks teist teil ja neil; Mõtleme siis är-
dal meel, Rõõmu maitstud wiiwadest, Waimustatud wanal
keel, Kantud kõne tiiwadest.

Wilh. Gabrieli järel R. A. S.

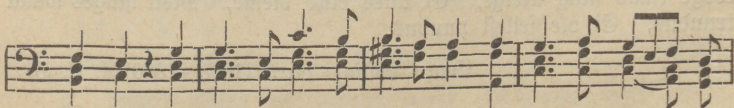
78. Wana purfi-hiilgamus.

Parajalt.

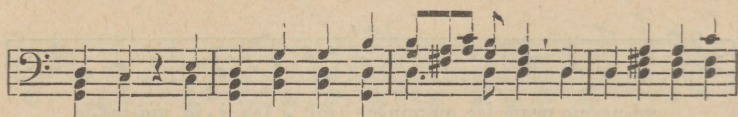
Selilooja teadmata.

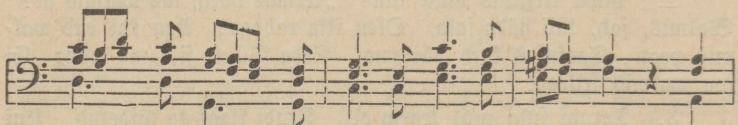
1. Oh wa-na pur-fi-hiil-ga-mus, kus o-led si-na

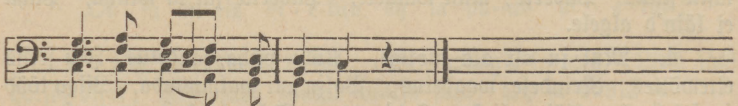
läi-nud? Ei kuld-ne aeg saa ol-la uus, mis rõõ-mus prii meil.

käi - nud. Ma waa - tan üm - ber as - - ja - ta, ei lei - a te - ma

jäl - - ge ma: Oh hä - da, hä - da, hä - da, kes

on nii muut - nud se - da!

2. Jah pursimütsi katab tolm, Kõik jära langes maha;
Mööd roostes, aeg läks üks kaks kolm, Ja rõõm jäi selja taha,
Ning otja jõudis lõbu laul, Nii lõpp ka kannuslöögi aul: Oh
häda 2c.

3. Kus on, kes laialt kruusilt säält Ei taganenud ial, Kes
wiina juures laua päält On tujul olnud liial? Nad läinud,
waon'd pilgul weel, Kus iga mees on elu teel: Oh häda 2c.

4. Üks kirjutab, film kõllis pääs, Küll kohtutesse tähti, Ja
teine annab toas hääs Küll tundi, jagab lehti, Üks noomis hästi
patuseid Ja teine paikab katuseid: Oh häda 2c.

5. Kuid üliõpilase meel Ei kunagi saa külmaks, Kas töö
wõi ka nalja teel, Tal teraw mõte filmaks; Küll kufkus ära wana
toor, Tuum siisgi temas ilka noor: Kuid seda hoidkem hästi,
kui elu risti rästi!

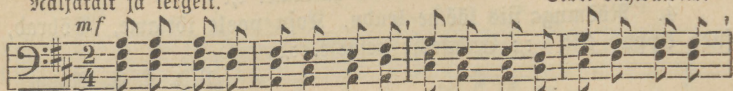
6. Seft, sõbrad, andkem teie kätt, Et saaks weel wärskets
teha Meil sõpruse ja lõbu wett, Kus ustawust on näha, Ja
lööge klaas ning ütelse, Et alles elus oleme, Meil hinges wana
truudus, Ei ole jellest puudus.

Eugen Höfflingi järele (1808—1880) R. A. H.

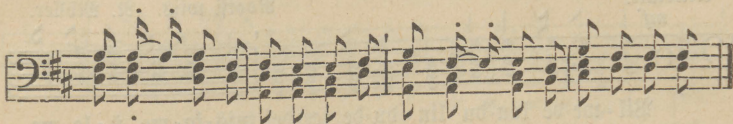
79. Miku laul.

Haljakalt ja fergelt.

Geesti rahwawiis.

1. Oo-ta, oo-ta, O-ti Mi-ku, oo-ta, oo-ta, O-ti Mi-ku,
2. Siis saab mu-su mu-da Mi-ku, siis saab mu-su mu-da Mi-ku,

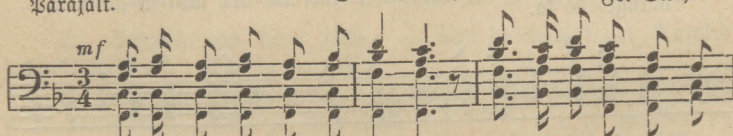
kui tuleb ko-du ko-ti Mi-ku, kui tuleb ko-du ko-ti Mi-ku.
 siis saab tis-si til-li Mi-ku, siis saab tis-si til-li Mi-ku.

Rahwa suust.

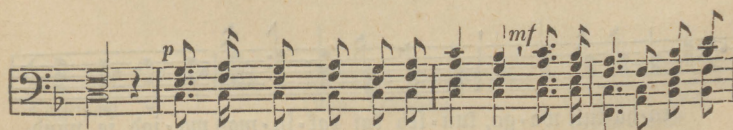
80. Jumalaga.

Parajalt.

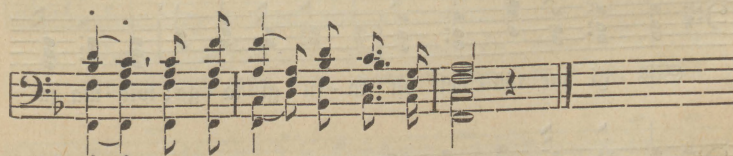
Fr. Silcher.

1. Be-a tu-leb tee-le min-na, lah-ku-mi-se tund on

käe', kur-walt neid, kes mei-le kal-lid, Ju-ma-la-ga jä-ta-

me, Ju-ma la-ga jä-ta-me.

2. Mäest jäält, kus mantee kallab, Waatame veel tagasi,
 Näeme küla wiimast forda, ∴ Astume siis edasi. ∴

3. Aga lähed talve mööda, Jõuab jälle kewade, Siis, kui linnud jälle teele :.; Walmistama hakkame. :.;

4. Rõõmuga siis lööme lendu, Roju poole tõttame, Sõbrad, jüda kippub ifka :.; Endisesse pesasse. :.;

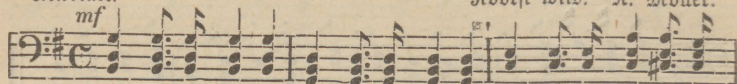
U. t. K. E. Malm.

81. Tuntle laul.

Kindlalt.

mf

Kootsi wiis. N. Möller.

Pil-we-de kau-du lin-du-de tee-del tuis-ka-me ü-le me
Hom-mi-ku tü-tar kul-las-tel kee-del ta-hab me tii-wa-del

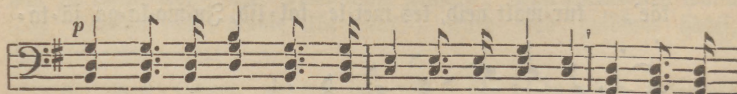
we-te ja maa. Lae-ne-te lat-wa-del tant-su-sid teeb,
mängi-da ka.

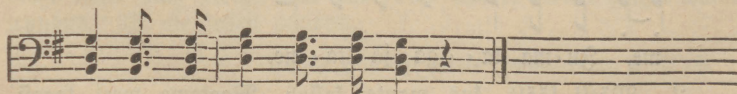
met-sa-des ko-hi-na kor-da-del keeb; hoo-ne-tes i-ni-me,

ra-hu-tult wa-ga, kuu-leb kui raf-su-mas ma-jad ja puud.

Siis-gi me töö-del on ka-su-gi ta-ga; wih-ma ja

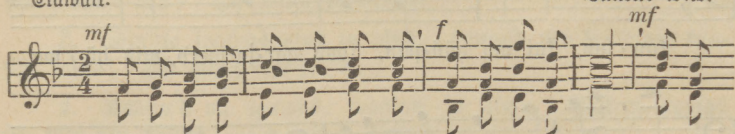
õn-nis-tust kand-mas me juud.

K. U. S.

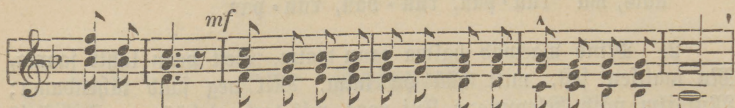
82. Rebane.

Clawalt.

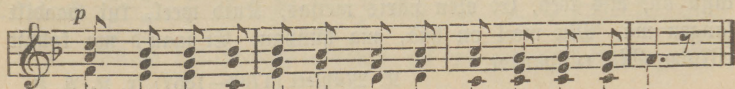
Tuntud wiis.

1. Re-ba-ne, ja ka-na-wa-ras, ku-hu, ku-ri läed, ku-hu,

ku-ri läed! Küll sa, ja see on sul pa-ras, ja-hi-ko-e-ri näed,

küll sa, ja see on sul pa-ras, ja-hi-ko-e-ri näed.

2. Rebane, too kana jälle, ∴ Too ta tagasi! ∴: Tahtsid laulu teha talle, Kui ta magasi ∴:

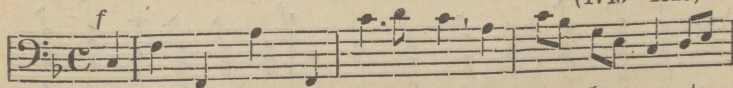
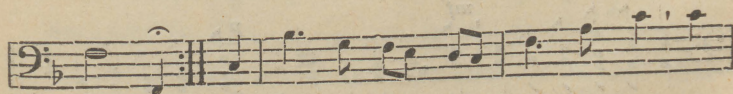
3. Rebane, sa oled wale, ∴: Kuhu, kuri läed ∴: Küll sa, petja puna-pale, Tuld ja tina näed ∴:

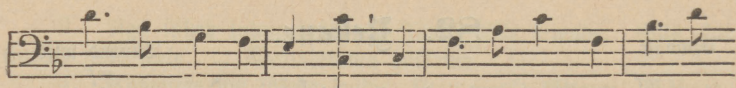
U. t. F. Kuhlbars =
Wangu Siid.

83. Wilus keldris.

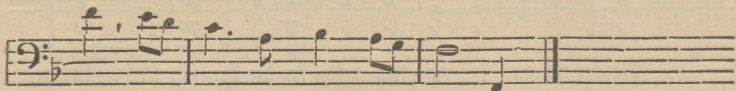
Tugewalt.

(Paul ühikule.)

L. Fijcher 1802
(1745—1825).1. Siin wi-lus keld-ris is-tun ma täis ko-ba-ra-te
mul rõõ-mus meel ning la-sen ka siis an-da tub-lilmaa-dil, mul tõst-ja pa-neb riis-ta täis, ta
laa-dil:

kui lab, kui ma hüüpan, toob mar-ja-werd, mis hü-wa

näis, ma rüüpan, rüüpan, rüüpan.

2. Mind waevab halwa janu waim, Sest pean lahti saama, Ma maitfen sest, milt hää on taim, Mil aeg saab tähendama; Mul ilm näib helepunane Kui roos, mis teeb, et hüüpan, Ja päris heldeks teeb mind see, Ma rüüpan 2c.

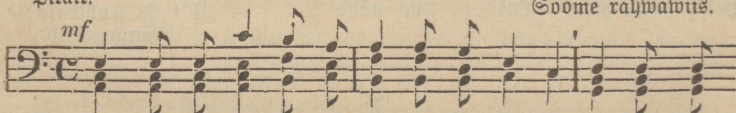
3. Kuid minu janu suureneb, Kui karika täis otsas, See paha lugu on, mis teeb, Et olen päris metsas, Kuid weel, kui waadist langen ma, Mu meel on hää, ma hüüpan, Ei saan'd ma kohust riffuda, Ma rüüpan 2c.

R. Mühleri (1763—1857) jr. R. A. S.

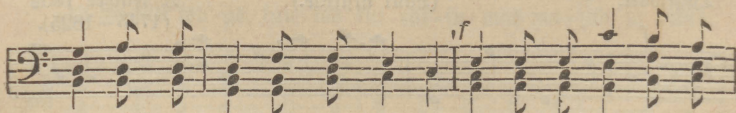
84. Igatsesine armukese järele.

Pikalt.

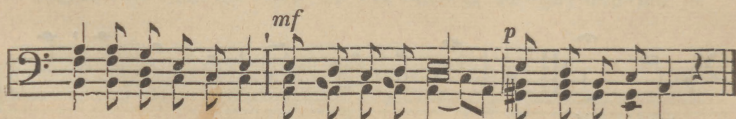
Soome rahwatüis.

1. Säält ju, mu kul-la-fe, pais-tab su ma-ja, kuu-led kuis

kut-sub siit met-sast sind ka-ja! Oh mi-nu lin-nu-fe,

oh mi-nu kul-la-fe, kuid et tu-le ju, kuid et tu-le ju!

2. Näen ka jääl majas su filmade sära, Nõidun'd need filmad mu jüdame ära! Oh minu linnuke 2c.

3. Sinuta igavus elus ja olus: Vinnud siin laulavad kuu-
fiku salus! Oh minu linnuke 2c.

4. Kadun'd on igavus, waatan su filma, Päikene loojas
ju, tule mu hõlma! Oh minu linnuke 2c.

© R. Vinnutaja.

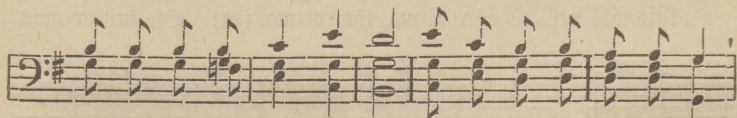
85. Kalapiiid.

Elawalt.

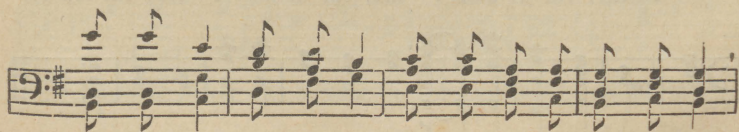
R. A. Hermann.

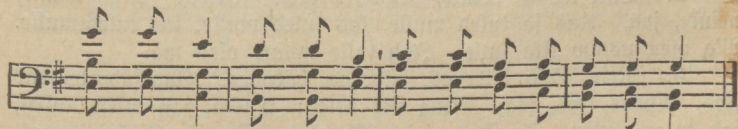
1. Sü-da tuš-jub tuš tuš tuš: mi-ne lah-ti, uš uš uš,

et me läh-me Mal-le-ga saar-de ka-la piü-de-ma,

hop-fas-sa, Mal-le-ga saar-de ka-la piü-de-ma,

hop-fas-sa, Mal-le-ga saar-de ka-la piü-de-ma.

2. Kui on hüwa pära tuul, Lendab wene nii kui kuul, Siis
meil aega Mallega Sala-juttu westata, ∴ Hopfassa, Mallega sala-
juttu westata ∴

3. Kui on kalad roogitud, Jutud kokku räägitud, Siis me läh'me Mallega Maale kala kauplema, :: Hopšasja, Mallega maale kala kauplema. ::

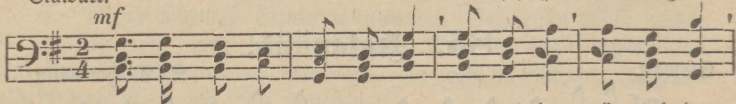
4. Roju tulles kiireste Wõtan Malle kaenlase, Siis me läh'me Sontuwa Pulma ehteid otsima, :: Hopšasja, Mallega pulma ehteid otsima. ::

Rahwa juust.

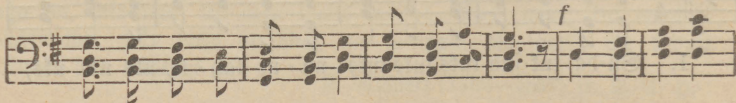
86. Meid ja peid.

Clawalt.

Saulelusest „Madam Angot“.

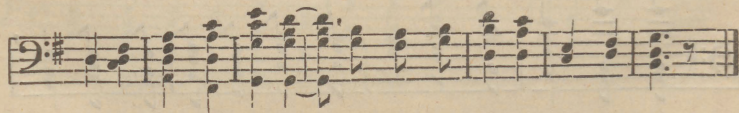
1. Tä-han tei-le ü-tel-da, ü-tel-da, ü-tel-da,

kuis läks nei-u kõn-di-ma, kõn-di-ma, jaa: Oh kui ar-mas

i-lus, kui ar-mas i-lus, kui ar-mas i-lus, kui kõn-dis

nei-u puu-de wi-lus, kui puu-de wi-lus kõn-dis ta.

2. Tuli wastu peiuke, peiuke, peiuke, ütles: Ilus neiuke, neiuke, jaa, Kas sa tuled mulle, kas tuled mulle, kas tuled mulle, Ma olen ustatw ikka sulle, Jah sulle ustatw olen ma.

3. Mein hästi häbenes, häbenes, häbenes, Aga jüda hüppas sees, hüppas sees, jaa, Ring siis ütles: Tulen, jah tulen, tulen, jah tulen, tulen Ja sinu päralt ikka olen, Su päralt olen iganes.

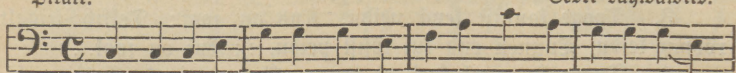
4. Ja siis peiu neiule, neiule, neiule Mu su andis armsaste, armsaste, jaa, Pärast saiwad pulmad, jah pulmad, pulmad, jah pulmad, pulmad, Küll oliwad need rõõmsad pulmad, Jah rõõmsad pulmad kahele.

R. A. S.

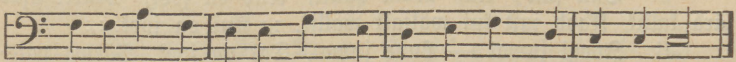
87. Tiin.

Pisalt.

Tõesti rahwatuus.

1. Tiin ta-sa-ne ja hel-de, o-li ar-mas mi-nu-le,

pe-a õit-sis, pe-a närt-sis, õit-sis, närt-sis sur-ma-le.

2. Mõnda ruttab rõõm siin ilmas, Üürise ajaga: Täna päew meil' paistab selgest', Homme pilwed katavad.

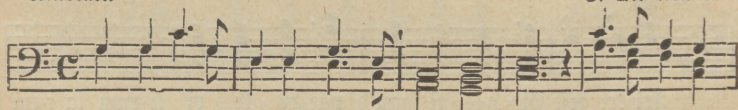
3. Kerge muld nüüd katku kinni Minu kallist armukest, Lilled õitsku hana pääle, Döpit laulgu haledast'.

4. Aga Tiin õitseb jälle Närtsimata iluga: Tule aeg, ja wii meid sinna, Kus meid surm ei lahuta! Rahwa juust.

88. Soowid.

Kindlast.

E. M. Arndt.

1. Soo-ge fo-ba-ra-te mah-la, see on jook, ra-pu-ta-da

rõõ-mu kah-la pi-du pil-we kul-last pah-la, kui meil

jook, kui meil jook.

(Üliõpilaste laulub.)

2. Tooge roosi, tooge taimed, Kus on jook, Kui ka kurje saatustwaimed, Jse otfin sõpru, taimed, .: Kui on jook. .:

3. Tooge kaunist kene neidu, Kus on jook: Tõstib temalt rõõmu leidu, Tunnen end kui tõstis peidu, .: Kui on jook. .:

4. Tooge ka, weel kord et tooge, Kus on jook, Eestis mehi, naiti, looge Eestis laulu, ja siis jooge, .: Kui on jook. .:

5. Dnn sull', ilu, armu hallit, Kus on jook, Muret ajab ära kallit, Kaob just kui wäljalt wallit, .: Kui on jook. .:

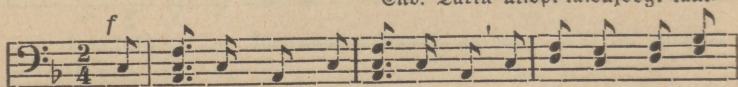
6. Joogi jumal — õnne jumal, Tal on jook, Päewa pais. tel ära, rumal, Põlga jooki rõõmu kumal, .: Kus on jook. .:

7. Ja nüüd wiimaks, kuis ma hüüan, Kui on jook, Magusam, ma sulle püüan, Wabadus, häält sulle hüüan, .: Kus on jook. .:

G. M. Arndt'i järel K. A. S.

89. Rebaste paha.

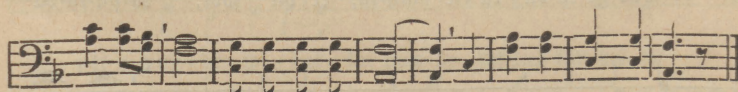
End. Tartu üliõpi-laidujoogi laul.

Waat', pa - ha tein'd on re - ba - ne, oi li - rum la - rum

lei - er, sest di - ges - ti saan'd nae - ru - le, oi li - rum la - rum

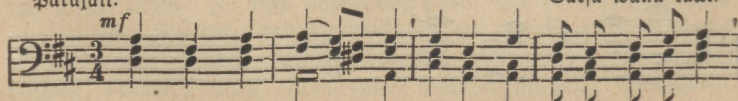

lei - er, joo, re - ba - se pää, nii, ja po - ris põl - wi - ni.

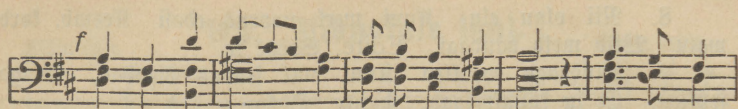
90. Pidudel.

Parajalt.

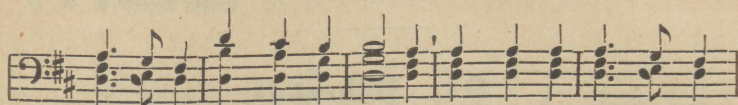
Saksa wana laul.

1. Waat', waat' nüüd pi - dud, e - ga me o - le pa - ha - sed,

me·hed, kes fi · · dud, ol·ge ta · sa · sed. E - di - te,
Söö·ge ja

bi - bi - te, col - le - gi - a - les, post mul - ta sae - cu - la
joo - ge, te selts - li · sed me·hed, aas · ta · te sa · da · del

po - cu - la nul - la, post mul - ta sae - cu - la po - cu - la
ka - ri - tat 'po - le, aas · ta · te sa · da · del ka - ri - taid

nul - la, post mul - ta sae - cu - la po - cu - la nul - la.
'po - le, aas · ta · te sa · da · del ka - ri - taid 'po - le.

2. Herra professor Ei loe täna ette meil, Sest on siis
parem Juua meil kui teil. Edite, Sööge r.

3. Mehed, siis joogem, Runi on janu himu täis, Lõbu siis
loogem Mida hää meil näis. Edite, Sööge r.

4. Wennad, jah wälja, Troonile joogi jumal nüüd. Ajame
nälja, Täis on meie püüd. Edite, Sööge r.

5. Mõnda on olla, Runi veel kemade on käes, Laf' lõbu
tulla Noorestuse wäes. Edite, Sööge r.

6. Glu on iius, Kui teda õigelt maitstatse, Soojas ja wilus
Tubli oldatse. Edite, Sööge r.

7. Kui juba iga Mees piipu küll on tõmmanud, Ega joof
liiga Teegi siis wõi muud. Edite, Sööge r.

8. Nii olgu elu, Kuni veel noorus edasi Restab, ford
walu Wiib meid haudagi. Edite, Sööge 2c.

9. Mõõgaga wehken Kuni mul seadus õiendab, Eluga
fehken, Et ju küllalt saab. Edite, Sööge 2c.

10. Mõtelge, wennad, Kus noorus lõbus oli teil, Uuest'
ei kenad Päewad ei saa meil'. Edite, Sööge 2c.

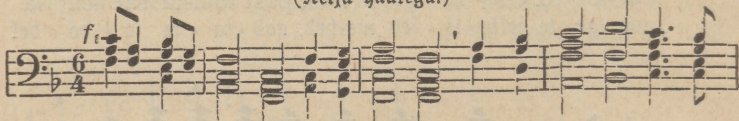
Saksa keelest R. A. H.

91. Pühendus.

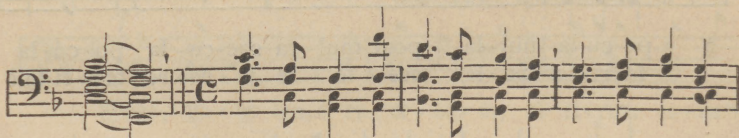
Pühalikult.

(Nelja häälega.)

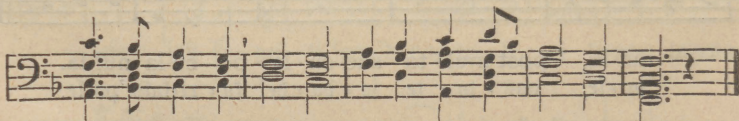
Saksa wiis.

1. Wai-gis • ta • ge kõ-ne kõ-mu, kuul-ge tõ-sist lau-lu

nüüd! Kuul-ge, sõb-rad, tõ-e sõ-nu, me-hed tõ-e

lau-lu mõ-nu, kõ-la, kõ-la was-tu, koo-ri hüüd!

2. Meie armsal' isamaale Lauja laulu kõlge! Jämaa, ja helde
püha, Kuule meie palwe iha, Meid su, meid su hoidjaks pühitse!

3. Pühitse meid, üli armas, Jäka hoidma Gesti meelt! Hoidma
wabaduse idu, Parandama Gesti pidu, Kosu, kosutama Gesti keelt!

4. Lõõgem, wennad, käed kokku, Tõstikem filmad taewa pool':
Jämaa, sind armastama, Gesti elu ülendama, Olgu, olgu ikka
meie hool!

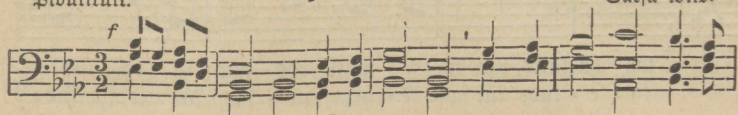
5. Raugele, ja hää, ka kõla, Üle kõige isamaa! Ärata kõik
Gesti sugu Kuulma meie laulu lugu, Jga, iga ühte ärata!

M. Weste.

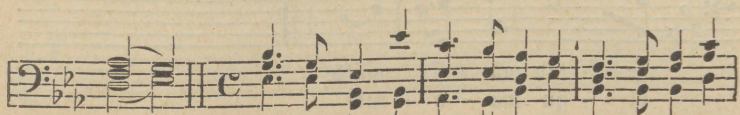
92. Pidustuse laul.

Pidulikulult.

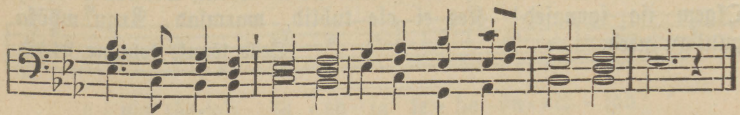
Saksa miis.

1. Wai-gis - ta - ge kõ - ne wõi-mu, kuul - ge kõr - get lau-lu

nüüd : Kõr-get lau-lu hüü-an mi-na, kuu-le i - ga

wend, oh si - na, kõ - la, kõ - la was-tu too - ri hüüd!

2. Tõe laul, oh hüüa wastu, Suur ja helde meie meel:
Waad'kem hiilg'wat pidu mõõka, Tehkem kallist sõna sekk, Waba
waba mütsi torgil weel.

3. Kes ei tunne, kes ei taha Olla tubli Gesti mees: Ärgu
roojastagu fogu, Mõõka wandel rifub togu, Ärgu, ärgu seisku
filma ees.

4. Näe, ta hiilgab kuras käes, Mõõk, mis ära riff'mata:
Puurin läbi, mütsi wandel, Auu pean ikka kandel, Olen, olen
ikka tubli mees.

5. Kallid warik, võta karik, Isamaalist marga täis: Mõõk
fiis võia kura kätte, Puuri läbi mütsi rätte, Meie, meie ühis elagu!

(Selle järel kohe nr. 93.)

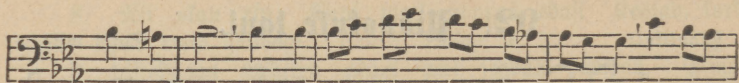
93.

Pühakulult.

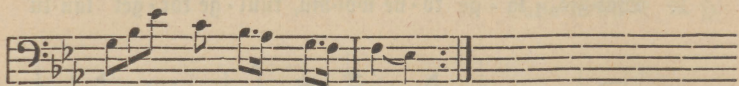
Frdr. Silcher 1823. (1789—1860.)

1. Wa - hi, hiil - gaw pi - du te - ra, wa - ba me - he
Wõt - ke ta fiis o - ma et - te, i - ga laul saa

wa • ba kaitš, näi • da • ke mull' röö • mu jä • ra, lä • bi
fa • e • tud, kui saab li • gem pi • du kät • te, ja fiis

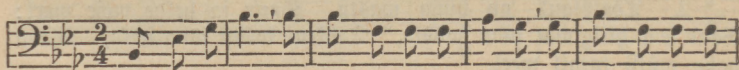

ae • • tud müit • si maitš.
ol • • gu ma • e • tud.

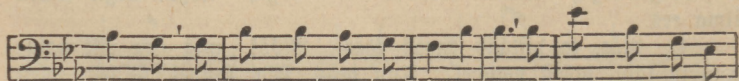
2. Ära mõtle jeda pruuki Tühjaks iluts olevat: Wanal ajal mõõka luuki Vähi nähti tulewat. Pidu rõõmul, wennad armsjad, Olgem isa jarnased! Kes ei ole tublid, warsjad Ärgu mõõka puut'gu need.

(Selle lõpuks kohe nr. 94.)

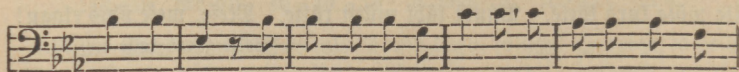
94.

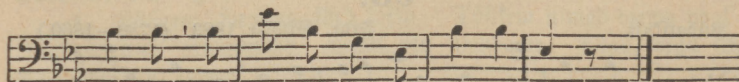
Wah! wõ • ta ta, ju pääd ma ta • han kat • ta ja mõõ • ka pää • le

mat • ta, see wend ka kõr • gest' e • la • gu, ja koer, kes te • da

õi • ma • ku ; kui t • ast me i • al tea • me, me te • da wennaks

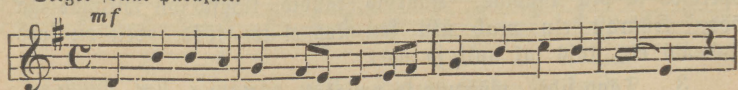
pea • me, wend M. N. kõr • gest' e • la • gu.

Aug. Neumanni (1782) jr. R. A. S.

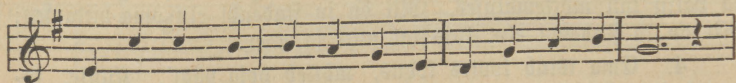
95. Üliõpilase elu, nutt ja naer.

Selgel sõnal parajalt.

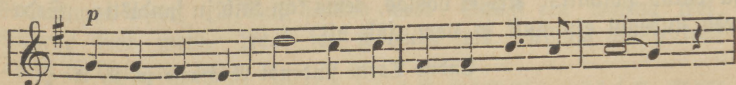
Wene rahwawiis.

1. Wa • ne • ma • te kal • list kai • lust lah • tub ä • ra poeg,

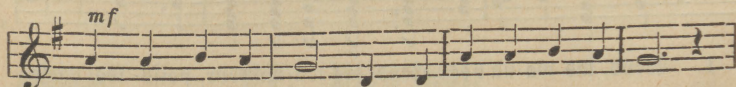
te • da tõm • bab tea • du • hi • mu ju • ma • la • te aeg;

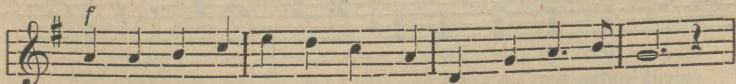
e • ma tõs • tab kä • ed ja te • da õn • nis • tab :

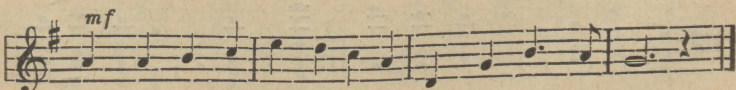
truuks jää, ar • mas poeg, et tub • li mees • lust saab,

kuid üks ai • nus pool • aas • ta, ju • ba wil • tu aer :

stu • den • di • te lõ • bu sees ei kas • wa wa • ga kaer ;

jääl on jah stu • den • di e • lu, kuis tal nutt ja naer.

2. Hulga seltsimeeste jaast walib sõõru ta, Sõõr, see oskab jalutada oma toega; Siis kammers ja pidu ju teda hukutab, Ema õpetused ta pea unustab, Kaardid, kandid, klaasid on wiitmas iga ööd, Sääraft elu peab üksi see, kes ei tee tööd. Nii on fõrd studendi elu, kuis tal nutt ja naer.

3. Täna sihi, mõõduta ta priiskab, hullustab, Homme häda wiltsus tall' koormaks osal saab; Tõe hele walgus weel enam hirmutab, Sigust, auusust, kohust siis eksil unustab; Wõlgu teeb ta palju küll mõtlematuses, Nii on ju studendi elu oma hiilguses; Nii on ka studendi elu, kuis tal nutt ja naer.

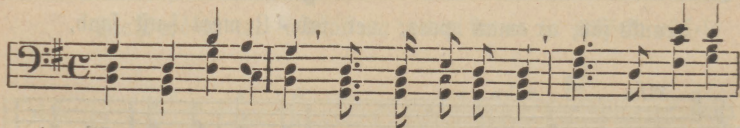
4. Ema istub lootes kodus, mõtleb poja pääl, Kuule, ko-putab ja tuleb kiri postilt säääl: Paha elu pärast, mis on ta pidanud, On ta ülikoolist nüüd wälja wisatud. — Ema ette heidab ja palub põlwili: Kes ei hoolas, tema käsi käib ju sandisti; Seda teeb studendi elu nutt ja naer, jah nii.

Endise Tartu studendi A. Haase jr. R. A. S.

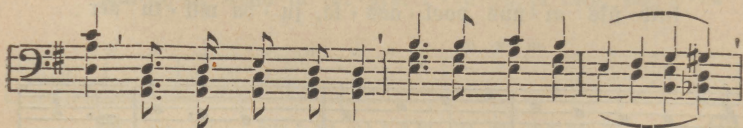
96. Elu õppus.

Slawalt.

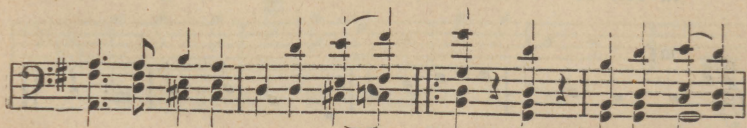
Wana Tartu laul.

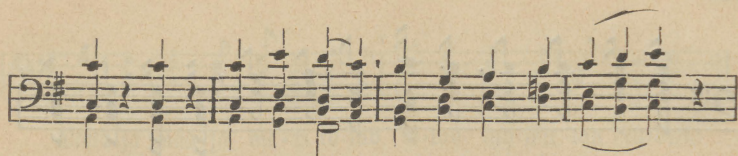
1. Wend, kas wa-na noor, wend, kas wa-na noor, poisj- wõi naeje-

mees, poisj- wõi nae - se - mees, ka - duw a - ja - loor,

ei siin üh-ti pe-a ees: rõõm see ol-gu teil,

püüd just na-gu meil, laul-ge and-ke suud,

mui-du möö-da muud.

2. Tunned wana werd, Tunned wana werd, Rahustama merd, Rahustama merd, Rõõmu jaadab veel Siisgi elu waewa teel: Sõprus seob meid, Joof see trööstib teid, Rõlaw laulu koor Teeb, et hing on noor.

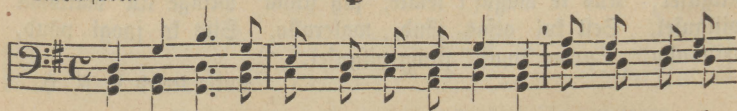
3. Räägi tarkusest, Räägi tarkusest, Sääl, kus armsusest, Sääl kus armsusest, Seft, kus armastus, Elu on sääl ikka uus: Jah mu sõbrad, siis Olgu mehe wiis, Laulge, andke suud, Kus on lilled, puud.

4. Meeles pidage, Meeles pidage, Sõbrad, kohus te, Sõbrad kohus te, Jooge oja ööb, Tehke päewal ala tööd: Andke õhtutel, Süüa kõhtudel, Jooge klaasi jeeft Elu tilgateft.

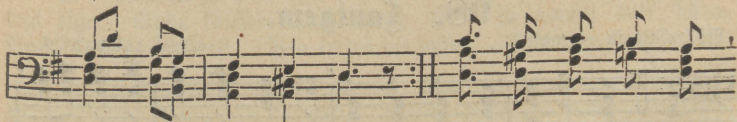
Satja keelest R. A. S.

Rõõmjasti.

97. Pidulaul.

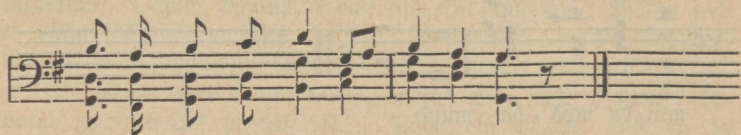
1. Wen-nad, pi-du rõõm-sa lau-lu kõr-wa on meid lah-ke mu-red, heit-kem ä-ra nur-ga sõr-wa, joo-gem sõb-ra-

waim siin ko-gun'd weel; sääl kus nef-tar kuum,
ga, kel õi-ge meel;

wa - le - ral - la, on ka õn - ne ruum, wa - le - ral - la,

jääl mõib kau - nist kii - ta mei - e keel.

2. Armsjal ajal ilutjegem ikka Sõbra rinnal rõõmsast' rippu-
des, Sõbra kui me saanud õigusrikka, Joogem ühte meelde kippudes!
Kobarate hää, waleralla, Tehku targaks pää, waleralla, Juba
jõuul waen on wippunud.

3. Ärge tilga wiisi wõtte wõimu Karikast, mis ääre taja
täis; Tilk toob elu osaks paha jõimu, Jlu sai, kes rõõmu põhjal
käis; Suul täis karikas, waleralla, Kes ta tühjendas, waleralla,
Leidis taewa kinki, küll see näis.

4. Waimu kõrge lennu libistusel Nooris lähed ilma turule,
Wõidab sõpru elu libistusel, Meid ei jäta warju kurule: Jääge
minule, waleralla, Ilma pinule, waleralla, Tulge appi wõõra surule,

5. Ärge noorus - rammu raisku minna Laske klaasi kuldsel
hiilgulsel; Kus te magu't leiate, jah sinna Minge ilu maitsuma
wiilgulsel, Sest kui otjas jõud, waleralla, Siis ka joogi pöud,
waleralla, Surma lootfit filma - pilgulsel.

Satja keelest R. A. S.

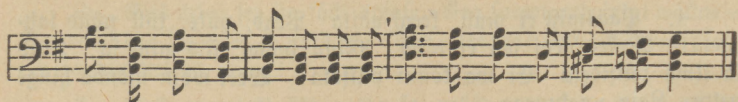
98. Laulgem.

Rõõmsalt ja elawalt.

Gesti rahwawiis.

1. Wennad, wõtkem wahwast' laulda, laulgem rõõmsalt sü - da - mest!

Mets ja maa ja me-ri kõ-lab, kõ-lab lah-kelt lau-lu-deft.

2. Mis wõib mõnufam weel olla, Mõnufam kui laulu hää!
Laulgem õues, laulgem laanes, Laulgem Gesti kingu pääl!

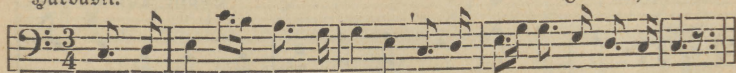
3. Gesti laul, ja kõla waljult Üle metsa, üle maa, Piltfel
pimel kummal ajal Glu küünal ole ja!

4. Oh et ära läinud wennad Böörafs jälle tagasi, Seoks
laulu lõngad ühte, Mis on läinud laiali. F. Kuhlbars.

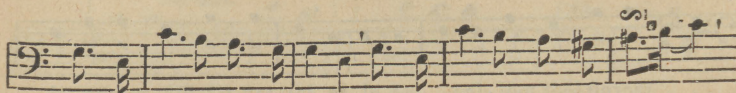
99. Wiimne püks.

Härdasti.

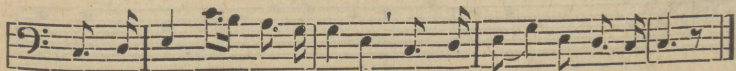
Jiri rahwamiis.

1. Wiimne püks, mis mind nii ehtis, ju-ma-la-ga, su ots on käes,
sind ka, mis mull' i-lu lehtis, we-ab wõõras su ko-ju wäes!

Här-wa o-li paa-ri te-gu, här-wa rii-de peen-jus ka,

pee-nem püks-fin te-ma-nä-gu, trii-bud sees ja pai-ga-ta.

2. Lauluga ja pudeliga Teretasin ma ilma fiis, Toa wõti
tegi tige, Raha kõlises taskus uus. Kuid ju ammu tuli häda,
Raha kulus joogi eest, Pea kredit oli mada, Pani wärisema meest.

3. Juba kadus pandiks ammu Prakk ja kuub ühes mantliga,
Hirmus küll, et wiimast sammu, Waene püks, ka nüüd astud ja!
Häda päew saab hirmu teha, Süda täis on ehmatust, Kaduwat
ei saa ma näha, Pant'jal pole halastust.

4. Pääsmist ei mull' keegi näita Pead, püks, küll nüüd lah-
kuma! Moses Levi saa ei täita Minu jooni, siis mine ja! Kuid
ka ilma püksideta Ei ma kõnni püksata: Veel mõin mõnda hinge
petta Laia unekuuega.

5. Juba ka see oleks ära, Kui ta narus ei oleks maas,
Auf, kus küünarnaku pära, Juba Levidgi ehmata. Saaparebane,
oh armas, Toeta mu nõrka pääd, Ja siis tooma ole warmas
Ühte klõnksu õige hääb.

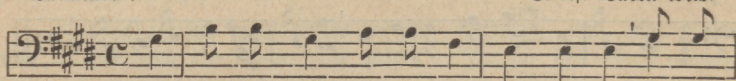
6. Siis ma maha fangi heidan, Dotan kuldvihma sadama,
Sga nõudja eest end peidan, Tuppä keegi ei sisse saa. Mine
kallis, mida nutan, Kuube, westi terwita! Uih, ju külmetama
ruttan: Wiimne püks, nüüd lahitud ja.

J. B. Scheffeli jr. R. A. S.

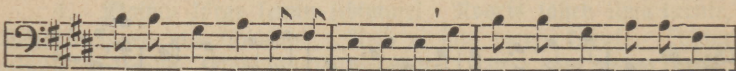
100. Ogaruse laul.

Läulutades.

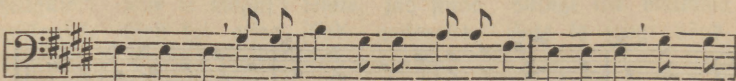
Endise Tartu wiis.

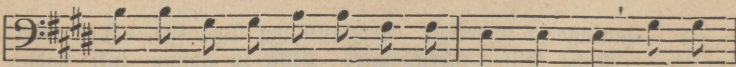
1. Üks i - ja läks po - ja - ga kõn - di - ma, üht'

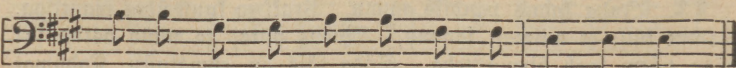
warast jään wõl - las nä - gi ta, see tah - tis küll ma - ha, ei

jaa - nud - gi, tall' faar - na - test näk - fu no - fi - ti. Oh ja

bim - mel bam - mel bim - mel bam - mel bum bum bum, oh ja

bim - mel bam - mel bim - mel bam - mel bum bum bum!

4. Üks ta kõik, lumlei, Üks ta kõik, lumlei, Kas mul raha on või ei, Raha on või ei. Kellel raha, see saab mõrsljak'se, Kel ei ole, Selt jääb ära see.

5. Üks ta kõik, lumlei, Üks ta kõik, lumlei, Kas mul raha on või ei, Raha on või ei. Kellel raha, sõidab jaaniga, Kel ei ole, Rõnnib jalaga.

6. Üks ta kõik, lumlei, Üks ta kõik, lumlei, Kas mul raha on või ei, Raha on või ei. Kellel raha mainstoitu sööb, Kel ei ole, Jahuleent see lööb.

7. Üks ta kõik, lumlei, Üks ta kõik, lumlei, Kas mul raha on või ei, Raha on või ei. Kellel raha, läheb mängule, Kel ei ole, Tõttab kodusse.

8. Üks ta kõik, lumlei, Üks ta kõik, lumlei, Kas mul raha on või ei. Raha on või ei. Kellel raha, peab surema, Kel ei ole, Peab lõpma ka.

Saksa keelest K. A. S.

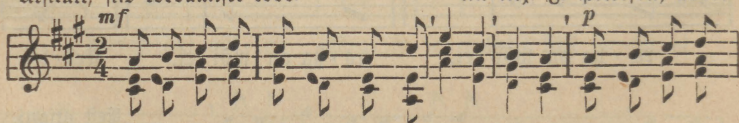
102. Üles, üles hellad wennad.

Raunis ruttu.

Gesti rahwawiis.

Üksikult, siis kordamisel loor.

Ül. kirj. J. Peterson, 1885.

1. Ü-leš, ü-leš, hel-lad wen-nad, ü-leš, ü-leš, sõi-da-me nüüd

2. Sääl me sõõme sõs-te-ri-da, ü-leš, ü-leš, lau-lu lah-ket

sõõ-ru-mäe-le ü-leš! 3. Sääl me sõõ-me sõs-te-ri-da,

la-ku-ta-me, ü-leš! 4. Sääl on mee-led me-fit-se-mas,

ü . leš, ü . leš, pau . gu . ta . me päh . ke . li . da,
 ü . leš, ü . leš, sü . da . med sääł sü . ti . ne . mas,

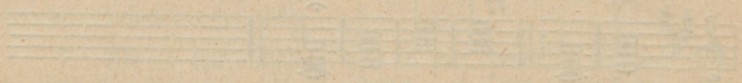
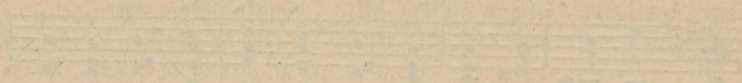

ü . leš, ü leš!
 ü . leš, ü leš!

Rahwa juust.

18. 28. 35. 37. 51.

104.50